FOLKETINGSTIDENDE F

Tirsdag den 31. januar 2012 (D)

I

41. møde

Tirsdag den 31. januar 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Julie Skovsby (S).

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Julie Skovsby (S).

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 8 [afstemning]:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og social- og integrationsministeren om, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Af Ulla Tørnæs (V), Bent Bøgsted (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Mai Henriksen (KF) m.fl.

(Anmeldelse 06.12.2011. Fremme 08.12.2011. Forhandling 27.01.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 20 af Lennart Damsbo-Andersen (S), Maja Panduro (S), Nadeem Farooq (RV), Marlene Borst Hansen (RV), Eigil Andersen (SF), Özlem Sara Cekic (SF) og Christian Juhl (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 19 af Ulla Tørnæs (V), Bent Bøgsted (DF), Joachim B. Olsen (LA) og Mai Henriksen (KF)).

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger samt administrativt samarbejde på beskatningsområdet.

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).

(Fremsættelse 30.11.2011. 1. behandling 15.12.2011. Betænkning 26.01.2012).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 66:

For slag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser. (Effektivisering af sagsgangene i Tvistighedsnævnet m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 11.01.2012).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler. (Kompetencebevis m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 11.01.2012).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 62:

For slag til lov om ændring af lov om havne. (Udvidelse af forretningsmuligheder $\mbox{m.v.}\xspace.).$

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen). (Fremsættelse 21.12.2011).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Ophævelse af kommunal og regional pligt til konkurrenceudsættelse).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager). (Fremsættelse 11.01.2012).

9) Forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til justitsministeren og skatteministeren om grænsekontrol

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Anmeldelse 08.11.2011. Fremme 10.11.2011).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Mogens Lykketoft (S), Bertel Haarder (V), Søren Espersen (DF), Marianne Jelved (RV) og Holger K. Nielsen (SF):

Beslutningsforslag nr. B 35 (Forslag til folketingsbeslutning om ændring af folketingsbeslutning om statsrevisorernes valg og virksomhed).

Mette Hjermind Dencker (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 18 (Hvilke tiltag vil regeringen tage for at skabe vækst i de såkaldte udkantsområder, og vil regeringen lade sig inspirere af den norske model med at indføre tiltagszoner til gavn for udviklingen i udkantsområderne?).

Titler på de fremsatte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Julie Skovsby (S).

Kl. 13:00

Formanden:

Julie Skovsby (S) har søgt om orlov fra den 31. januar 2012, jf. forretningsordenens § 41, stk. 3, litra c.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse: Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Julie Skovsby (S).

Kl. 13:01

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 20 af Lennart Damsbo-Andersen (S), Maja Panduro (S), Nadeem Farooq (RV), Marlene Borst Hansen (RV), Eigil Andersen (SF), Özlem Cekic (SF) og Christian Juhl (EL), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 58 (S, RV, SF og EL), imod stemte 53 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 20 af således vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 19 af Ulla Tørnæs (V), Bent Bøgsted (DF), Joachim B. Olsen (LA) og Mai Henriksen (KF) bortfaldet, og hermed er forespørgslen afsluttet.

Forhandling

Formanden:

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Socialdemokratiet i Fyns Storkreds, Poul Andersen, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 31. januar 2012, i anledning af Julie Skovsbys orlov.

Er der nogen, der ønsker ordet?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:01

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om udvalgets indstilling, og der kan stemmes nu. Vi slutter afstemningen. Der er ikke så meget tvivl om udfaldet.

For stemte 113 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Udvalgets indstilling er således enstemmigt vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 8 [afstemning]: Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og social- og integrationsministeren om, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Af Ulla Tørnæs (V), Bent Bøgsted (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Mai Henriksen (KF) m.fl.

(Anmeldelse 06.12.2011. Fremme 08.12.2011. Forhandling 27.01.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 20 af Lennart Damsbo-Andersen (S), Maja Panduro (S), Nadeem Farooq (RV), Marlene Borst Hansen (RV), Eigil Andersen (SF), Özlem Sara Cekic (SF) og Christian Juhl (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 19 af Ulla Tørnæs (V), Bent Bøgsted (DF), Joachim B. Olsen (LA) og Mai Henriksen (KF)).

Kl. 13:02

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de stillede forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger samt administrativt samarbejde på beskatningsområdet.

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen). (Fremsættelse 30.11.2011. 1. behandling 15.12.2011. Betænkning 26.01.2012).

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig om denne sag?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:03

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-6, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:07

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 66:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser. (Effektivisering af sagsgangene i Tvistighedsnævnet m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 11.01.2012).

Kl. 13:04

Forhandling

Formanden:

Jeg beder om mere ro i sidegangene.

Forhandlingen er åbnet. Fru Tina Nedergaard som ordfører for Venstre.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Tina Nedergaard (V):

Tak, formand. Det er et lille, men udmærket lovforslag, som regeringen her har fremsat. Ministeren lægger op til, at vi, i det omfang det er muligt, effektiviserer arbejdet i Tvistighedsnævnet i forbindelse med de uenigheder, der måtte opstå mellem elever, der er i praktik i virksomhederne, og deres arbejdsgivere. Venstre finder, at det er ganske fornuftigt, ikke mindst også i disse tider, at vi hele tiden prøver at se på, hvordan vi kan nedbringe sagsbehandlingstiden, for så vidt angår at forenkle og have lidt færre personer involveret i arbejdet, uden at det på nogen måde skader den enkeltes eller den enkelte virksomheds retssikkerhed. Vi finder i Venstre, at regeringen har fundet en ganske udmærket balance, ved at man reducerer antallet af lægdommere udpeget af det paritetiske system, nemlig DA- og LOsystemet, til en i stedet for de nuværende to, og ved at børne- og undervisningsministeren får adgang til at udpege en stedfortræder for formanden, således at møder lettere kan afholdes og gennemføres med kortere varsel. Samtidig lægger regeringen op til, at man sikrer, at der i forbindelse med den praksis, der i dag er for udbetaling af erstatninger, gives en udtrykkelig lovhjemmel.

Vi er fra Venstres side absolut positive over for forslaget, og vi kan jo tage eventuelle spørgsmål, som jeg er sikker på ministeren gerne vil besvare, undervejs.

Det, jeg finder lejlighed til at tilføje til dette lille udmærkede forslag, er, at vi jo fortsat har en stor opgave i at smidiggøre mulighederne for, at virksomheder kan tage flere elever, og derfor vil jeg godt bare lige knytte en enkelt kommentar til en debat, som er opstået på det seneste. Det drejer sig om den debat, der er opstået på baggrund af, at flere og flere elever, når de stopper i deres praktik ude i virksomhederne, angiver uoverensstemmelser eller uenigheder med chefen som begrundelse. Der finder jeg, at det vil være meget hensigtsmæssigt, at regeringen, selvfølgelig med den pågældende minister i spidsen, hen ad vejen forhandler med forligskredsen om, hvordan vi sikrer, at vi får de problemstillinger minimeret. Fra Venstres side mener vi bl.a., det kan være en fordel, at der er bedre forventningsafstemning mellem elev og virksomhed. For det første reducerer det risikoen for at gå fra hinanden – det er nemlig ikke så positivt, når man gør det. For det andet er det også noget, der i sig selv vil lette arbejdet i Tvistighedsnævnet, og derfor er det en relevant kommentar i forbindelse med dette lovforslag.

Venstre bakker op om forslaget.

Kl. 13:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Troels Ravn som socialdemokratisk ordfører.

(Ordfører)

Troels Ravn (S):

Antallet af sager indbragt for Tvistighedsnævnet er steget væsentligt i årene 2005-2010, hvilket har medvirket til, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid er steget. På baggrund af den øgede mængde af sager og den forlængede behandlingstid har nævnets formand og de faste medlemmer efterspurgt ændringer med henblik på at opnå en effektivisering af sagsgangen i Tvistighedsnævnet, hvilket Socialdemokraterne mener er fornuftigt. Med færre medlemmer af nævnet vil Tvistighedsnævnets sagsbehandling blive lettere, fordi færre personer selvsagt skal deltage i mødernes forberedelse og afholdelse samt udarbejdelse af kendelserne.

Det foreslås endvidere, at børne- og undervisningsministeren kan beskikke en stedfortræder for formanden, så der kan afholdes møder uanset formandens fravær, hvilket også må siges at være fornuftigt. Når færre sager skal behandles, vil berammelsestiden blive forkortet, og forslaget vil dermed medføre en generelt kortere behandlingstid. Jeg har bemærket, at der blandt høringsparterne er almindelig tilslutning til forslaget, og Socialdemokraterne støtter også dette forslag til lovændring . Det er formålstjenligt at forbedre behandlingen af klager i retsforholdet mellem elever og arbejdsgivere, og vi kan kun tilslutte os, at der skal være den bedst mulige og mest effektive varetagelse af sagsbehandlingen.

Vi finder det også positivt, at nævnets faste medlemmer og Ministeriet for Børn og Undervisning sammen vil iværksætte en informationsindsats over for de faglige udvalg med henblik på at styrke udvalgenes forligsbestræbelser og sammen vil analysere muligheder for andre tiltag, som kan begrænse antallet af sager indbragt for Tvistighedsnævnet. Det er jo nemlig en forudsætning for at indgive en sag for nævnet, at sagen forinden har været behandlet i et fagligt udvalg med henblik på indgåelse af forlig. Og det er grundlæggende bekymrende, at antallet af sager indbragt for Tvistighedsnævnet er stigende, og at så få af dem afsluttes med forlig.

Men med disse ord vil jeg tilkendegive, at Socialdemokraterne støtter dette forslag.

Kl. 13:09

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Alex Ahrendtsen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Når krybben er tom, bides hestene. Måske er det baggrunden for stigningen i antallet af sager i Tvistighedsnævnet. Dansk Folkeparti kan fuldt ud bakke op om de foreslåede ændringer. De er både fornuftige og praktiske, og vi har ikke yderligere kommentarer til det. De foregående ordførere har egentlig gjort udmærket rede for baggrunden for sagen. Vi ser frem til den fortsatte behandling i udvalget.

Kl. 13:10

Formanden :

Tak til ordføreren. Fru Lotte Rod som radikal ordfører.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

Formålet med lovforslaget er at effektivisere sagsgangene i Tvistighedsnævnet, som jo træffer afgørelser i de sager om tvistigheder mellem elever og praktikvirksomheder på erhvervsuddannelserne, hvor det ikke har været muligt at komme frem til et forlig i det fagli-

ge udvalg. Siden 2005 er der sket en fordobling i antallet af sager, der kommer for Tvistighedsnævnet, og det har ført til, at sagsbehandlingstiden er steget. Derfor har nævnet bedt om, at vi forenkler reglerne.

Med det her forslag skærer vi ned i antallet af faste medlemmer og åbner dels for muligheden for, at en stedfortræder kan træde i stedet for formanden, hvis han eller hun ikke selv kan, dels for muligheden for, at nævnet kan give en skriftlig afgørelse. Det vil gøre arbejdet i nævnet mere smidigt og give kortere sagsbehandlingstid. Forslaget ændrer ikke nævnets praksis, og nævnets formand og faste medlemmer har selv bedt om ændringerne. Så det vil Det Radikale Venstre gerne støtte.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Lisbeth Bech Poulsen som ordfører for SF.

Kl. 13:11

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Mine kollegaer har så fint redegjort for de gode ting ved det her forslag, så dem vil jeg ikke gå i dybden med, men bare kort gentage, at der er tale om en effektivisering, der er tale om et ønske fra nævnet, og SF støtter naturligvis derfor forslaget.

Kl. 13:12

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Fru Rosa Lund som ordfører for Enhedslisten. Ja, det går hurtigt i dag.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg kan jo melde mig i koret. I Enhedslisten støtter vi også det her forslag. Jeg vil ikke gå yderligere ind i, hvad forslaget handler om, for det synes jeg vi har været igennem.

Jeg vil bare tilføje, at det, som jeg ser som det vigtigste i det her forslag, er, at sagsbehandlingstiden bliver hurtigere. Det er jo faktisk godt for eleven, som står i en usikker situation, når eleven ikke ved, hvad der skal ske med vedkommendes uddannelse i fremtiden, og når der er problemer mellem eleven og praktikstedet. Så det synes jeg faktisk er det mest positive ved det her, nemlig at vi sikrer eleven bedre.

Så vil jeg bare tilføje, at jeg håber og opfatter det her som en begyndelse på, at vi kommer til at tage en generel diskussion af, hvordan vi sikrer elever og studerendes rettigheder bedre i vores uddannelsessystem.

Kl. 13:13

Formanden

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Leif Mikkelsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Ja, det er den helt store forbrødring med et lovforslag, der ikke giver de store problemer. Jeg står her endda som stedfortræder for vores ordfører, fru Merete Riisager, som ikke kunne være her

Jeg vil blot pege på, at det er et udmærket forslag. Man kan sige, det er en effektivisering af den offentlige sektor, og de fleste her vil vide, at det bestemt er noget, Liberal Alliance går ind for. Så kan det opfattes på den måde, er det meget fint, og derfor vil jeg bare sige, at vi støtter forslaget. Tak.

KL 13:13

Formanden :

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det fru Mai Henriksen som konservativ ordfører.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Der er blevet sagt mange gode ting, og jeg tilslutter mig gerne rækken af ord. Der er jo god grund til at gøre de her sagsgange nemmere, for det er uholdbart, og en lang sagsbehandling får tvister til at trække ud, og det er det for alle parter, både for eleven og praktikvirksomheden.

Det her lovforslag vil betyde, at antallet af faste medlemmer bliver reduceret til 2:1 medlem fra DA og 1 medlem fra LO. Men det er også værd at bemærke, at de nye regler ikke gør op med det forhold, at lønmodtagerorganisationer og arbejdsgiverorganisationer, som står uden for LO og DA, ikke kan være medlem i sager, der vedrører overenskomster, der er indgået mellem de her organisationer. Og det betyder, at LO og DA kommer til at træffe afgørelser i tvister, som vedrører overenskomster, de ikke selv har forhandlet, og spørgsmålet er egentlig blot fra konservativ side, om det er hensigtsmæssigt.

Så vi bakker op om effektivisering af sagsgange, og så ser vi frem til udvalgsbehandlingen af det her lovforslag.

Kl. 13:14

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det børne- og undervisningsministeren

Kl. 13:15

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil gerne takke for den meget brede opbakning, der har været til dette lovforslag, som går ud på at effektivisere Tvistighedsnævnets sagsbehandling. Det er jo både til gavn for de elever og lærlinge, der kommer i klemme, og for arbejdsgiverne, at der kommer en mere effektiv sagsgang. Som det også er blevet nævnt fra en række ordføreres side, bygger lovforslaget på en række ønsker fra nævnets formand og faste medlemmer, og det skyldes jo, at der hen over de senere år er sket det, at der har været en stigning i antallet af sager. Hvis man lige kort kigger på tallene, vil man se, at der i 2005 blev indbragt 55 sager for nævnet, og at det antal i 2009 så var steget til det højeste niveau, nemlig 133 indbragte sager.

Så er det godt nok faldet lidt igen. Men til dem, der ikke skulle vide det, vil jeg sige, at det jo har været en diskussion, der har været meget nyttig, nemlig at man har kunnet se på, hvordan man har kunnet lave en sagsgang, der blev mere smidig, sådan at der i nogle af de sager, som kan være svære, bliver truffet nogle hurtigere beslutninger, nemlig de sager, hvor der er tale om en uoverensstemmelse mellem en elev eller lærling og en arbejdsgiver. Det har af flere her på talerstolen også været nævnt, at vi fra Ministeriet for Børn og Undervisnings side, ud over at vi vil gøre det mere smidigt og effektivt, så også vil tage initiativ til at mindske antallet af sager. For vi tror også, der kan gøres noget gennem en informationsindsats og gennem en tæt dialog med de faglige udvalg, så man hele tiden diskuterer, hvordan man kan undgå de unødvendige uoverensstemmelser, der kan opstå ude i virksomhederne, mens en elev eller lærling er i praktik.

Dermed skal det også være sagt, at jeg synes, det var en god bemærkning, som fru Tina Nedergaard fra Venstre havde, altså at vi skal kigge på de sager, som vi jo støder på rundtomkring, f.eks. hvis der, som ordføreren udtrykte det, er nogle uenigheder mellem chefen og den unge, som er i praktik. Noget af det er, som fru Tina Nedergaard pegede på, muligvis et spørgsmål om, at man skal kigge nærmere på, hvordan man kan lave en forventningsafstemning om, hvad der skal ske.

Noget af det tror jeg også er en diskussion, der handler om, hvordan man i det hele taget sikrer en kvalitet i praktikken, for der har været meget diskussion af, om kvaliteten i skolepraktikken var god nok. Jeg synes, der rundtomkring er rigtig meget god skolepraktik, men man har måske forsømt det lidt i forhold til at kigge på, hvordan man hele tiden har fokus på, om der også er kvalitet i praktikforløbet ude hos virksomhederne. Og i den sag er der bestemt to parter, nemlig dels arbejdsgiveren, hvis rolle det er at sørge for, at det er et godt praktikforløb, dels selvfølgelig den unge, der er der, og som skal leve op til, at det er en arbejdsplads, man er på, imens man er i praktik. Så jeg vil bare kvittere for det og sige, at jeg tror, det er en ting, som det er vigtigt at kigge på, selv om det ikke har noget med det her lovforslag at gøre, men det understregede ordføreren jo også. Det ændrer dog ikke ved, at vi bør kigge på det.

Men jeg vil gerne sige tak for den gode modtagelse, som lovforslaget har fået fra alle partier.

Kl. 13:17

Formanden:

Tak til børne- og undervisningsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 67:

For slag til lov om ændring af lov om produktionsskoler. (Kompetencebevis m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 11.01.2012).

Kl. 13:17

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Juel Jensen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:18

(Ordfører)

$\textbf{Peter Juel Jensen} \ (V):$

Den forhenværende regering, Venstre og Det Konservative Folkeparti, samt Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Kristendemokraterne indgik den 7. juli 2011 aftalen »En styrket indsats over for unge ledige«. Aftalen tager sigte på at igangsætte en række initiativer for at begrænse ungdomsarbejdsløshed og hjælpe unge under 30 år i uddannelse eller job.

Denne del af aftalen blev indgået på baggrund af et udviklingsarbejde, som Produktionsskoleforeningen havde gennemført med støtte fra Undervisningsministeriet med det formål at styrke unges muligheder for efter et produktionsskoleforløb at få en uddannelsesaftale med en virksomhed eller opnå en positiv vurdering af deres faktiske kompetencer i forhold til uddannelse eller job, hvilket i sidste ende ville forbedre de unges muligheder for at komme i beskæftigelse. Kompetencebeviset skal dokumentere varighed og indhold af det konkrete forløb og dokumentere de faglige kompetencer, som deltageren har opnået under produktionsskoleforløbet. Det forventes, at kompetencebeviset vil kunne forbedre de unges chancer for efterfølgende at opnå merit i forbindelse med påbegyndelse af en erhvervsuddannelse eller ved indgåelse af en uddannelsesaftale, fordi beviset dokumenterer, hvad eleven har lært på produktionsskolen.

Det foreslås desuden, at børne- og undervisningsministeren skal bemyndiges til at fremsætte nærmere regler om produktionsskolernes udstedelse af kompetencebeviserne. De nærmere regler for kompetencebeviset vil blive udarbejdet med inddragelse af erfaringerne fra Produktionsskoleforeningens udviklingsarbejde, og jeg ser frem til i den forbindelse, at ministeren i det videre arbejde løbende orienterer de partier, som er en del af aftalen, således at vi kan følge det arbejde, som vi i dag lægger over til ministeren og Produktionsskoleforeningen. Kompetencebeviset er jo ikke et eksamensbevis. Kompetencebeviset vil bygge på subjektive vurderinger i forhold til individuelle og lokalt fastsatte mål for den enkeltes forløb. Her er ingen objektive kendsgerninger, hvilket gør, at det bliver spændende at følge arbejdet fremover.

Der er fremkommet en del tanker og ideer i høringssvarene. Jeg hæfter mig specielt ved høringssvarene fra HORESTA, Dansk Arbejdsgiverforening og Danske Erhvervsskoler, som samstemmende taler for, at vi bør gentænke det forhold, at beviserne ene og alene skal udarbejdes på opfordring af de unge. Burde vi ikke tage skridtet fuldt ud og sikre, at alle unge får et bevis for opnåede kompetencer? Vi ved, at arbejdsmarkedet stiller krav, og at de ikke bliver mindre i fremtiden, og derfor vil vi gerne se nærmere på det under udvalgsbehandlingen, og vi håber, at ministeren ligeledes vil åbne en dør for dette for at sikre, at ingen ung efterlades med blanke sider efter en uddannelse eller efter et kompetenceløft.

Med de her ord kan Venstre til fulde tilslutte sig forslaget, og vi ser frem til den videre behandling.

Kl. 13:21

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Troels Ravn som socialdemokratisk ordfører. Kl. 13:21

(Ordfører)

Troels Ravn (S):

Tak. Lovforslaget her indebærer, at unge, der har gennemført et produktionsskoleforløb, får ret til et bevis fra skolen, som beskriver de kompetencer, som er opnået gennem forløbet, hvilket Socialdemokraterne finder er meget positivt. Det er vigtigt, at Folketingets partier iværksætter en række initiativer for at begrænse ungdomsarbejdsløsheden og hjælpe unge under 30 år i uddannelse eller job.

Hensigten med kompetencebeviset er, at deltagerne får dokumentation for varigheden, indholdet og resultatet af det forløb, som de har deltaget i. Den unge får vurderet sine realkompetencer med det formål, at den unge netop hermed får styrket sine muligheder for derefter at kunne få en uddannelsesaftale med en virksomhed eller at kunne starte på en uddannelse. Unge mennesker skal nemlig have uddannelse og job.

Ved afslutningen af et forløb på produktionsskolen udsteder skolen efter drøftelse med deltagerne et kompetencebevis. Drøftelsen og kompetencebeviset skal ses som en naturlig afslutning på produktionsskolens undervisningstilbud og vejledningsforpligtelse over for den unge.

Det er fint, at unge, der har gennemført et forløb på en produktionsskole, nu får et personligt kompetencebevis i hånden og dermed får forbedret mulighederne i deres videre færd mod uddannelse og erhverv. Et kompetencebevis vil give produktionsskolerne mere fokus på at skulle dokumentere de reelle kompetencer, som den unge har opnået, og, hvilket er meget vigtigt, et kompetencebevis kan også give den unge mere fokus på, hvad han eller hun arbejder frem mod og har opnået ved afslutningen af sit forløb. Det giver selvtillid og selvværd. Det er tillige en god situation, at man over for sin fremtidige arbejdsgiver kan dokumentere sine kompetencer og færdigheder.

Endelig giver kompetencebeviset også den uddannelsesinstitution, hvor den unge ønsker at fortsætte sin uddannelse, bedre mulighed for at vurdere den unges realkompetencer, hvilket er væsentligt i forhold til at undgå frafald. Hermed kan uddannelsesinstitutionen netop sætte ind med støtte og vejledning, hvis det vurderes at være nødvendigt.

Jeg har med interesse bemærket, at der er en bred tilslutning til lovforslaget fra de hørte parter, hvilket indikerer, at det er et godt forslag, som interessenterne har efterspurgt og hilser velkommen. Det her forslag er efter Socialdemokraternes mening et godt forslag. Det har som nævnt været efterspurgt af mange, og det er af mange grunde afgørende vigtigt, at unge mennesker i Danmark rustes til uddannelse og til arbejdsmarkedet. Socialdemokraterne støtter naturligvis forslaget. Tak.

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Jeg er meget enig med ordføreren i, at det var en god idé, den tidligere undervisningsminister, fru Tina Nedergaard, fik.

Jeg vil gerne lige høre, hvordan ordføreren for Socialdemokratiet stiller sig til, at det her ikke bliver et tilbud til de unge, men at alle unge, der går på en produktionsskole, får et kompetencebevis i hånden. For i en tid, hvor vi råber på uddannelse og på at kompetencerne bliver klarlagt og bliver medsendt ansøgning osv., ville det så ikke være en god idé, at alle unge fik et kompetencebevis i hånden, således at de kan dokumentere over for en arbejdsgiver, at de faktisk reelt er rigtig gode til noget?

Kl. 13:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:24

Troels Ravn (S):

Jeg er helt enig i, at det at få kompetencer og det at kunne realkompetencevurderes er rigtig vigtigt i den fortsatte færd frem mod uddannelse og job. Og det er en god ting, når et ungt menneske efter et skoleforløb, efter et uddannelsesforløb kan få et kompetencebevis. Og det her forslag åbner netop også mulighed for, at alle unge, der ønsker det, og som har været i et produktionsskoleforløb, kan få et kompetencebevis. Så jeg ser ikke nogen modsætninger imellem spørgerens holdninger og ordførerens.

Kl. 13:25

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 13:25

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Når man er i sådan et produktionsskoleforløb, er det jo ikke altid, man lige er helt klar over, hvor man vil ende henne, hvad for en hylde man passer bedst ind på, og hvad man har af drømme og visioner for fremtiden. Når forløbet så er afsluttet og man ikke har et stykke papir, som reelt fortæller, hvad man har lært, og hvad man er

god til osv., så kan det måske være meget, meget svært for den unge senere hen at få trukket sådan et kompetencebevis ind. Som vi skruer det her kompetencebevis sammen, er det ikke noget, man efterfølgende kan komme og bede om.

Skulle vi ikke være på den sikre side og sige, at det godt kan være, at der på produktionsskolerne går nogle unge mennesker, som ikke er helt klar over, hvor de ender henne, og skulle vi så ikke sørge for, at de får dokumenteret deres kompetencer og den udvikling, de har været igennem med det kæmpe stykke arbejde, som produktionsskolerne laver?

Kl. 13:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:26

Troels Ravn (S):

Jeg vil medgive, at spørgeren, hr. Peter Juel Jensen, kan have en pointe i sit synspunkt, og jeg vil foreslå, at vi tager det med i udvalgsarbejdet frem mod andenbehandlingen af forslaget her.

Kl. 13:26

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Alex Ahrendtsen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

At gå på en produktionsskole kan føre til mange ting, bl.a. har vi her i Dansk Folkepartis folketingsgruppe et medlem, som har gået på en produktionsskole. Og det er selvfølgelig en af grundene til, at Dansk Folkepartis hjerte altid har banket varmt for produktionsskolerne. Men der er også en anden årsag, nemlig at produktionsskolerne yder en stor indsats.

Jeg har selv for nylig været på den dejlige ø, Fyn, hvor der er en glimrende produktionsskole, der hedder Svendborg Erhvervsforskole. Det, der var så interessant der, var jo at se, hvordan de fulgte op på selv den mindste forbedring. De havde en tavle med forskellige brikker, der udtrykte et fremskridt, og for hver gang, en elev havde lært noget nyt, fik han en brik, der havde en bestemt farve. På den måde kunne eleven selv følge med i, hvor dygtig han var blevet, og hvilke fremskridt han havde gjort. Det animerede jo eleverne til hele tiden at dygtiggøre sig og få styr på deres liv.

Så kompetencebeviset er egentlig bare prikken over i'et på en udvikling, som har fundet sted på produktionsskolerne igennem lang tid. Om det skal være obligatorisk eller det skal være frivilligt, er egentlig ikke så afgørende. Det, der er afgørende, er, at eleven har ret til at få et kompetencebevis, som fortæller, hvad han har lavet. Så ud over, at skolen i samarbejde med eleven fortæller eleven, hvordan eleven får gjort tingene bedre, kan eleven bagefter med beviset i hånden gå til en uddannelsesinstitution eller en arbejdsgiver og sige: Ved du hvad, jeg havde nogle problemer, men jeg er faktisk blevet så meget dygtigere. Det er beviset et godt udtryk for.

Så fra Dansk Folkeparti side skal der lyde en varm opbakning til forslaget, og vi ser frem til forløbet af den videre behandling.

Kl. 13:29

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lotte Rod som radikal ordfører.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

I juli var De Radikale med til at indgå en aftale sammen med Socialdemokraterne, Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne om en styrket indsats over for unge ledige. Et af de 13 punkter, der er med i aftalen, handler om at give unge, der går på produktionsskole, muligheden for at få et kompetencebevis, når de afslutter forløbet.

Kompetencebeviset skal give de unge dokumentation for, hvor længe de har gået på produktionsskolen, hvilket forløb de har været igennem, og hvilke faglige kompetencer de har opnået. Med beviset får de unge papir på, at de kan noget. Det skal give dem selvværd og et konkret bevis på, hvad de har lært, som de kan bruge bagefter. Kompetencebeviset skal give de unge bedre muligheder for at få merit på en erhvervsuddannelse eller for at indgå en uddannelsesaftale med en virksomhed. Beviset er inspireret af et udviklingsarbejde, som Produktionsskoleforeningen har gennemført med støtte fra undervisningsministeren.

Der har været en del snak om, om det her bevis skal være obligatorisk, og Venstres ordfører har også spurgt ind til det i dag. I Det Radikale Venstres synes vi umiddelbart, at vi har fundet en meget fin balance med lovforslaget, som det ligger, men vi er da åbne for at drøfte det. I modsætning til andre uddannelsesforløb er længden på et produktionsskoleforløb ikke fastlagt på forhånd, og i takt med at en elev udvikler sig, justerer man jo i mål, indhold og længde. Den fleksibilitet har vi taget med ind i lovforslaget ved at sige, at kompetencebeviset ikke bare skal gives automatisk, men at skolen og eleven skal snakke sammen om, om eleven er interesseret i sådan et kompetencebevis. Det betyder, at eleven kan takke nej, hvis det ikke giver mening at lave en kompetencebevis, f.eks. hvis eleven kun har været på produktionsskolen i få dage, eller hvis der er andre særlige grunde til, at eleven ikke er interesseret i et kompetencebevis.

Men omvendt giver lovforslaget jo eleven ret til at få et kompetencebevis. Hvis han eller hun ønsker det, skal skolen udstede et kompetencebevis. Så jeg synes egentligt, at lovforslaget er strikket sammen på en måde, så vi på en gang sikrer elevernes rettigheder, men også den fleksibilitet, der nu engang er på produktionsskolerne.

Mit håb er, at kompetencebeviset er med til at give anerkendelse og stolthed hos en gruppe elever, som måske i særlig høj grad har brug for det, og at det kan åbne døre til en uddannelsesaftale eller i form af merit på erhvervsuddannelserne, og i Det Radikale Venstre vil vi være rigtig gerne være med til at åbne de døre.

Kl. 13:32

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 13:32

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Jeg blev lidt fanget af det der radikale med på den ene side og på den anden side. Nu kan jeg jo se, at ordføreren og jeg må være på nogenlunde samme alder. Hvis det ikke har været os selv, har det måske været nogle af vores gode venner, som på et eller andet tidspunkt i deres ungdom har været lidt vildere end gennemsnittet. På det tidspunkt havde man måske ikke det fulde overblik over, hvad man ville bruge sit liv på, og i hvilken retning man gerne ville gå.

Hvis det her kompetencebevis skal have en virkning, kræver det, at både skolen og eleven ønsker det fra starten, således at man løbende kan fylde på det der kompetencebevis og få det opbygget. Hvis der nu er en elev, som, når vedkommende møder på skolen, i første omgang siger, at det ikke har nogen interesse, men som senere hen finder ud af, at vedkommende flyttede sig utrolig meget under op-

holdet på produktionsskolen og lærte mange ting, vil det være umuligt efterfølgende at komme tilbage og få sådan et kompetencebevis.

Skulle vi ikke her i dag i fællesskab give alle unge mennesker, der går på en produktionsskole, den store mulighed, det er, at kunne dokumentere, at man har flyttet sig fra punkt A til punkt B?

Kl. 13:33

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:33

Lotte Rod (RV):

Det er jo lige præcis derfor, at det er så vigtigt, at det er en ret, at eleverne kan få det her kompetencebevis, men samtidig synes jeg ikke, at vi skal lukke øjnene for, at produktionsskolerne netop er en meget fleksibel skoleform, og at der kan være situationer, hvor det ikke giver nogen mening at lave et kompetencebevis. Hvis eleven kun er der ganske få dage, synes jeg, at det et mærkeligt bureaukrati at sætte i gang, at man skal udstede et kompetencebevis.

Kl. 13:33

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 13:33

Peter Juel Jensen (V):

Jamen det kan vi jo sagtens løse, vi kan bare sætte en tidsgrænse på: Kompetencebeviset skal være obligatorisk, hvis man har været der i 1 måned eller 2 måneder. Så jeg hører ikke nogen reel afvisning af det her forslag.

Men ordføreren må da være enig med mig i, at det er så tvingende nødvendigt, at vi får dokumenteret alle de færdigheder, eleverne får, og det kompetenceløft, som produktionsskolerne er så utrolig gode til at levere. Det her kan blive begyndelsen på en strålende erhvervskarriere, en genfunden sult på uddannelse, og derfor skal vi dokumentere det og sørge for, at de unge mennesker tager det her bevis med sig videre, for det kan styrke dem fremover. Skulle vi ikke i fællesskab i dag give hinanden håndslag på, at vi gerne vil gøre noget godt for alle de danske unge, som netop uddanner sig på en produktionsskole?

Kl. 13:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:34

$\boldsymbol{Lotte}\;\boldsymbol{Rod}\;(RV):$

Jeg er helt enig med Venstres ordfører i, at det er rigtig godt at lave det her kompetencebevis. Derfor ser jeg det også som udgangspunktet, at alle elever skal have sådan et kompetencebevis, men jeg synes også, at det giver meget god mening, at der er den her fleksibilitet i lovforslaget, der gør, at hvis man kun har været der et par dage, behøver man ikke nødvendigvis at få et kompetencebevis.

Jeg bryder mig egentlig heller ikke om den der tankegang med, at der så skal sættes en grænse på 1 måned eller en anden tidsperiode, fordi det netop er så fleksibelt at gå på en produktionsskole, og det kan være forskelligt, hvor lang tid det tager at lære forskellige ting, så jeg synes egentlig, det vil være en meget bureaukratisk model at vedtage sådan et loft på 1 måned. Tværtimod kan jeg godt lide ideen om, at man jo har ret til at få det her kompetencebevis, men hvis det ikke giver mening, kan man også takke nej til det, for målet er, at så mange som muligt skal have et kompetencebevis, men hvis det ikke giver mening, skal det ikke udstedes.

Kl. 13:35

Formanden:

Fru Rosa Lund for en kort bemærkning.

Kl. 13:35

Rosa Lund (EL):

Det handler også om det her kompetencebevis. For produktionsskoleelever er jo typisk elever, som har haft dårlige oplevelser med skolen og har haft dårlige oplevelser med vores karaktersystem osv., og jeg har måske lidt svært ved at forestille mig, at sådan en elev automatisk går op og beder om at få et kompetencebevis.

Ordføreren fra De Radikale siger jo selv, at udgangspunktet er, at alle elever skal have et kompetencebevis. Så derfor kan jeg ikke rigtig sætte mig ind i, hvorfor vi ikke bare kan gøre det obligatorisk. Så vil fru Lotte Rod forklare mig en gang til, hvorfor det ikke bare kan blive obligatorisk?

Kl. 13:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:36

Lotte Rod (RV):

Den præcise udformning af det synes jeg jo at vi skal diskutere i udvalget, men mit udgangspunkt for det er, at jeg da tror, at det, når man starter på en produktionsskole, vil være sådan, at man som udgangspunkt gerne vil have et kompetencebevis. Men hvis det så viser sig, at det ikke giver mening, fordi man kun er der i få dage eller der sker noget andet, så er der den her fleksibilitet, med hensyn til at man ikke nødvendigvis behøver at udstede et kompetencebevis.

Så jeg synes egentlig ikke, at vi er så uenige. Det er bare et spørgsmål om, om der ikke nok skal være den her ventil, med hensyn til at hvis det ikke giver mening, skal man ikke lave det.

Kl. 13:37

Formanden:

Fru Rosa Lund.

Kl. 13:37

Rosa Lund (EL):

Meningen var nu heller ikke, at vi skulle være uenige, men at vi gerne skulle kunne nå frem til en enighed. Og jeg ser det her obligatoriske kompetencebevis i sammenhæng med de andre høringssvar, som Produktionsskoleforeningen har lavet, nemlig at man får ret til det, når man har gået der i 1 måned.

Jeg ser de to ting i sammenhæng, så jeg vil bare gerne høre: Hvornår giver det så ikke mening, at man får et kompetencebevis? For jeg vil da mene, at det vil give mening at give alle, som gennemfører et produktionsskoleforløb, et kompetencebevis. Den radikale ordfører er selv inde på, at det i nogle situationer ikke vil give mening, så jeg vil gerne høre et eksempel på en sådan situation.

Kl. 13:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:37

Lotte Rod (RV):

Jeg synes, at det mest oplagte eksempel er, hvis man kun er der et par dage. Men ud over det synes jeg egentlig ikke, at det er vores opgave herinde i Folketinget at bestemme, hvornår det ikke giver mening, og det er også derfor, jeg ikke synes, at vi skal sætte den her grænse på 1 måned; for det er ikke sikkert, at 1 måned er den rigtige grænse. Det er derfor, at jeg sådan set gerne vil lægge beslutningen ud på skolerne.

Jeg er meget enig i, at udgangspunktet skal være, at alle elever skal komme ud med et kompetencebevis, og at det her udelukkende skal ses som en fleksibilitet, i forhold til hvis der er nogle situationer, der gør, at det ikke kan svare sig at lave sådan et kompetencebevis. Så jeg er egentlig meget fortrøstningsfuld, med hensyn til vi kan finde et godt kompromis i udvalget.

Kl. 13:38

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

KL 13:38

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

For et par uger siden besøgte jeg Hjørring Produktionsskole. Jeg så deres autoværksted og deres kreative designstudie, så, hvordan de byggede moduler til legepladser, og hørte dem fortælle om, hvordan de havde lavet kostumer til sidste års tv-julekalender. Den glæde og stolthed, der er over de her unge, når de producerer noget og de har deres lærere til at vise dem vej, er helt fantastisk, og jeg tror egentlig ikke, at den danske offentlighed sætter nok pris på de her produktionsskoler. De er omgivet af en masse myter, nemlig at de måske lige kan snige sig op til at lave en kalenderkrans eller et eller andet. Altså, nu siger jeg det bare, som det er, for jeg synes faktisk, det er rigtig ærgerligt, at der ikke er mere værdsættelse af, hvad de kan lave, for de bliver rigtig, rigtig dygtige.

Derfor er jeg også begejstret for det her lovforslag, for nu bliver de anerkendt med det her bevis. Jeg tror, det er noget, der skal løfte deres selvtillid, for som den tidligere ordfører sagde, har mange af dem haft dårlige erfaringer i folkeskolen, de har brug for den her anerkendelse, og de har brug for, at det får en højere status. Så SF er rigtig begejstret for det her lovforslag og hilser det meget velkommen.

Kl. 13:40

Formanden :

Der er to til korte bemærkninger, først fru Mai Henriksen.

Kl. 13:40

Mai Henriksen (KF):

Det er sjovt, men jeg kan slet ikke genkende den udlægning, som SF's ordfører kommer med. Jeg har altid opfattet vores produktionsskoler som et sted, hvor man rent faktisk fik nogle kompetencer, og hvor man fik noget godt med sig, så jeg vil gerne vide: Hvorfra kommer den ængstelse, som SF har, for, at man ikke lærer noget på de her produktionsskoler?

Kl. 13:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:40

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det synes jeg faktisk er en grov manipulation af, hvad jeg sagde. Det, jeg siger, er, at der er nogle steder, hvor de ikke føler at der er nok status i det i befolkningen generelt set. Nu er jeg rigtig glad for, at den konservative ordfører ikke ser sådan på det, men de her unge, der går på produktionsskolerne, føler nogle gange, at det, de laver, ikke bliver værdsat nok, og at der ikke er nok viden om det, de laver. Og det sidste er i hvert fald helt rigtigt. Jeg er sikker på, at der ikke er nok viden om, hvad de rent faktisk laver på de her skoler, og om den kompetence, de tilegner sig.

Kl. 13:41 Kl. 13:43

Formanden:

Fru Mai Henriksen.

Kl. 13:41

Mai Henriksen (KF):

Det er meget interessant, hvis det er, at det er i befolkningen. Jeg kunne forstå det, hvis det var hos UU-vejlederne. Altså, jeg vil gerne spørge lidt mere ind til, hvor den her tilsyneladende kritik kommer fra. Jeg har ikke mødt den, jeg oplever vejledere, som synes, at produktionsskolerne er et rigtig godt tilbud, jeg oplever EGU'er og STU'er som værende nogle, der samarbejder rigtig godt med produktionsskolerne, så jeg kan på ingen måde genkende det her billede af, at det skulle være mindreværdigt at gå her.

Så hvor kommer det fra? Er det pressen, er det borgere, og hvilke borgere skulle det være? Er det borgere, som kigger udefra, som går forbi udenfor og kigger ind på, hvad der sker på produktionsskolerne, selv om de ikke er med i undervisningen? Eller hvor kommer den her tilsyneladende nedladenhed fra?

Kl. 13:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:41

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det er et godt spørgsmål, men jeg kan i hvert fald fortælle, at både de lærere, jeg taler med, og dem, der går på produktionsskolen, har efterspurgt præcis sådan et kompetencebevis her, fordi de gerne vil kunne fremlægge noget på det, de har lært. De taler meget om det, og det er et udtryk for, at de gerne vil have ændret den måde, deres uddannelse bliver set på. De er kede af, at den ikke bliver værdsat højere. Det hører jeg rundtomkring på produktionsskolen, og det er jo rigtig, rigtig ærgerligt.

Det er dejligt, at fru Mai Henriksen ikke har det på den måde, men jeg mener, og det var det, jeg prøvede at sige, at det her kompetencebevis er noget, de har efterspurgt rigtig længe for netop at få en følelse af, at deres uddannelsessystem er lige så værdsat som alle mulige andre.

Kl. 13:42

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:42

$\textbf{Peter Juel Jensen} \ (V):$

Tak, og tak til ordføreren. Jeg kan høre, ordføreren brænder rigtig meget for det her, og jeg synes faktisk, at det glædelige ved debatten i dag er, at alle ordførere har udtrykt sig utrolig positivt om produktionsskolerne.

Jeg vil gerne hen på kompetencebeviset. Et par af høringssvarene har nævnt muligheden for at gøre det her obligatorisk, for hvis man starter på en produktionsskole og ikke lige får sagt, at man gerne vil have sådan et bevis, forlader skolen og kommer i gang med et eller andet, så kan man ikke bagefter og efterfølgende få dokumenteret de evner og færdigheder, man nu har fået under sit ophold på produktionsskolen. Hvad mener ordføreren om den tanke, altså at gøre det obligatorisk?

Kl. 13:43

Formanden:

Ordføreren.

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg har selvfølgelig også læst høringssvarene, og jeg synes, at vi skal tage meget alvorligt, hvad der er kommet ind, det skal vi kigge på i det videre arbejde. Jeg vil så mene som min radikale kollega, at det måske ikke giver så meget mening, hvis man kun har været der et par dage, men igen er det meget svært at sætte en grænse for, hvornår det så giver mening, for det er jo netop en uddannelse, hvor folk ikke altid er der i præcis det samme tidsrum. Men jeg hilser høringssvarene velkommen, og jeg synes, det er noget, vi skal drøfte på en åben måde.

Kl. 13:43

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 13:44

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Det kan vi faktisk gøre to steder. Vi kan gøre det i udvalgsbehandlingen, hvor vi kan stille ministeren nogle spørgsmål og få belyst hele det her, men vi kan også være med til at give ministeren det opdrag, at når ministeren skal tale det her videre igennem Produktionsskoleforeningen, så får Produktionsskoleforeningen det opdrag, at vi herindefra gerne ser, at alle får muligheden for at få sådan et kompetencebevis.

Jeg synes også, det er vigtigt at tage med, at et kompetencebevis er noget, som er subjektivt og ikke objektivt. Det vil sige, at et sådant bevis er tilpasset 100 pct. det unge menneske og de mål, som det unge menneske har, og som produktionsskolen har. For en produktionsskole er jo en kærlig, varm hånd til et ungt menneske, som lige har brug for at blive gelejdet lidt på plads for at finde muligheden for at blive videreuddannet. Vil ordføreren fra SF være med til at lægge sådan et mildt, men måske lidt fast, pres på ministeren, således at vi får det her tænkt rigtig godt igennem?

Kl. 13:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:45

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nej, det vil jeg ikke på den måde, som spørgeren lægger op til. Altså, jeg har et rigtig godt forhold til ministeren, og jeg har ikke tænkt mig fra den her talerstol at lægge noget som helst pres på ministeren. Jeg er sikker på, at vi alle sammen og ministeren lytter meget alvorligt til de ting, der kommer til os, og tager det med i det videre arbejde.

Kl. 13:45

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Så er det fru Rosa Lund som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:45

(Ordfører)

$\pmb{Rosa\ Lund\ (EL):}$

Produktionsskolerne udfylder i dag en rigtig, rigtig vigtig opgave i vores uddannelsessystem. Produktionsskolerne er nemlig i dag med til at løfte de elever, som har det svært i vores uddannelsessystem, de unge, der ligesom alle andre har svært ved at finde arbejde og blive en del af arbejdsmarkedet, og de unge, som ikke helt har fundet ud af, hvilken retning deres liv skal bevæge sig i. På produktionsskolerne får eleverne en række kompetencer, og de bliver klædt på til deres videre liv. De elever, der går på produktionsskolerne, opnår altså mange kompetencer. Jeg tror, at de både opnår en masse faglige

kompetencer, og jeg tror også, at de opnår rigtig, rigtig mange sociale kompetencer.

Jeg synes, at det er rigtig vigtigt, som der også er flere, der har sagt, at de her kompetencer bliver anerkendt. Det vil de i langt højere grad blive, hvis eleverne får et kompetencebevis, når deres forløb er slut. Det kan både give eleven selvtillid, og forhåbentlig kan det også give dem mod på at fortsætte videre i vores uddannelsessystem og tage en ungdomsuddannelse og på sigt også en videregående uddannelse.

Vi ser rigtig positivt på det her forslag, og vi forholder os særlig positive til, at de her kompetencebeviser skal laves i en dialog mellem eleven og uddannelsesinstitutionen. Det var jo i virkeligheden noget, vi burde adoptere videre ud i resten af uddannelsessystemet, hvor man bare får et tal stukket i hånden i dag. Der synes jeg at vi også godt kunne tage at kigge lidt på det her med, om alle elever ikke kunne få noget ud af at have en snak med en vejleder eller en lærer om deres kompetencer og om deres retning videre i livet. Så ja, vi forholder os rigtig positivt til det her forslag.

Men vi har alligevel forslag til en række forbedringer, som vi mener kunne være på sin plads at indføre i det her forslag. Jeg er faktisk helt enig med Venstres ordfører i, at det her kompetencebevis bør være obligatorisk for alle elever. Det er meget vigtigt, at det her ikke er noget, eleven kan få, men at det er noget, eleven får efter et produktionsskoleforløb. Det skal ikke være op til eleven at gå op at bede om et sådant bevis, og det skal ikke være afhængigt af, om eleven føler sig i stand til at bede om det eller er selvsikker nok til at bede om det. Mange elever på produktionsskoler er jo elever, som ellers har opnået nederlag i vores uddannelsessystem, og jeg tror derfor, at mange af dem måske vil have lidt svært ved at gå op at bede om en vurdering. Også selv om deres tid på produktionsskolen har været positiv, og selv om deres lærer vil skrive, hvad det netop er eleverne kan, på beviset, og hvad de har opnået, tror jeg godt, at det kan være svært for elever, der har dårlige erfaringer med vores skolevæsen, at gå op at bede om et sådant bevis. Derfor skal det altså være obligato-

Nu har vi været inde på det, og SF's ordfører har også sagt, at vi skal tage høringssvarene meget alvorligt, og det gør vi også i Enhedslisten. Så for mig at se, handler det ikke kun om, at vi skal sørge for, at kompetencebeviset er obligatorisk, vi er selvfølgelig også nødt til at kigge på, hvornår man kan få sådan et kompetencebevis. Der må man jo sige, at de mennesker, som arbejder med produktionsskolerne ude i virkeligheden, altså Produktionsskoleforeningen, jo har foreslået, at man kan opnå beviset efter 1 måned. Det synes jeg faktisk giver ret god mening, for – hvad skal man sige – man skal jo kende en elev ret godt for at kunne give personen videre vejledning, videre rådgivning og for at vurdere, hvilke kompetencer det er, den her elev har opnået. Det er igen noget, jeg synes, at vi godt kunne adoptere videre ud i vores uddannelsessystem, nemlig at vores vejledere faktisk er nogle, der kender eleverne, og ikke bare er nogle, som sidder placeret på et eller andet UU-center langt væk fra elevernes hverdag.

Jeg håber, at ministeren vil komme ind på netop de her to ting i de afsluttende bemærkninger. Vi kan diskutere det videre i udvalget. Det lyder, som om der er rigtig god grobund for, at vi kan gøre det, og endda også, at Enhedslisten og Venstre kan blive enige om noget. Det er jo også interessant.

Til sidst vil jeg bare sige, at jeg synes, det her forslag viser mig, at vi har brug for en generel gennemgang af produktionsskolelovgivningen, så vi kan komme væk fra en negativt rettet lovgivning. Lige nu fokuserer lovgivningen på, hvad produktionsskolerne ikke må, og hvad de ikke kan, og hvad de ikke giver eleverne af kompetencer, så vi skal have rettet den lovgivning, så det bliver en positiv lovgivning, som anerkender alt det, som vores produktionsskoler kan og gør. Så til sidst skal vi altså have ændret på, at produktionsskoleele-

ver kun må gå på produktionsskolen i 1 år. For mange elever vil det være en virkelig god investering i deres fremtid, hvis de gik på produktionsskolen i mere end 1 år. Det kan vi ikke vurdere herindefra, men det kan de vurdere ude i praksis, og derfor bør lovgivningen være indrettet sådan, at den giver lokale parter mulighed for at give eleven det uddannelsestilbud, der lige præcis passer til den elev. Hvis det indebærer, at produktionsskoleopholdet så skal vare i 1 år og 4 uger eller i 1 år og 6 måneder, så er det det, der skal til, og det synes jeg at vi skal indrette vores lovgivning efter, især i den situation, vi står i nu, hvor der er mangel på praktikpladser på erhvervsskolerne og der er høj ungdomsarbejdsløshed. Der er jo altså ikke alle mulige job, vi kan sende de her unge mennesker ud i.

Kl. 13:51

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger, først fra fru Lotte Rod.

Kl. 13:51

Lotte Rod (RV):

Jeg synes også, det er meget cool, at vi har fået en ny alliance mellem Enhedslisten og Venstre – det lover jo rigtig godt for det samarbejdende folkestyre.

Jeg har taget ordet, fordi fru Rosa Lund giver udtryk for, at hun gerne vil have gjort det obligatorisk, og derfor er jeg lidt nysgerrig efter at høre, hvad ordføreren forestiller sig at der skal stå i sådan et kompetencebevis, hvis eleven kun har gået der et par dage.

Kl. 13:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:51

Rosa Lund (EL):

Jeg forestiller mig, ligesom det er beskrevet i det høringssvar, vi har fået fra Produktionsskoleforeningen, og som jeg også sagde, at det skal ses i sammenhæng med, at man får ret til kompetencebeviset efter 1 måned. Det vil sige, at der i det kompetencebevis jo skal stå, hvad for nogle kompetencer man har opnået, og at det skal være en lærer eller vejleder, som kender eleven, der udfærdiger det her kompetencebevis. Så jeg ser det i den sammenhæng.

Kl. 13:52

Formanden:

Fru Lotte Rod.

Kl. 13:52

Lotte Rod (RV):

Men hvis vi nu forestiller os, at vi indfører den her grænse på 1 måned, hvorefter man så obligatorisk får et kompetencebevis, så betyder det jo også, at man, hvis man nu har gået på produktionsskolen i 3 uger og rent faktisk har lært noget – lad os nu forestille os, at man har lært at svejse – er det så ikke ærgerligt, at man ikke får papir på det, fordi der er blevet indført sådan en rigid grænse på 1 måned?

Kl. 13:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:52

Rosa Lund (EL):

Jo, jeg ville da synes, det var rigtig ærgerligt, hvis der opstod en sådan situation. Men det, jeg forholder mig til, er – og det er måske lidt noget, jeg har lært af De Radikale – at jeg har lyttet til dem, som sidder med tingene i praksis. Og det, som de siger, er jo netop, at de altså har mulighed for at udfærdige de bedste kompetencebeviser, når de har kendt eleven en måneds tid.

Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vores produktionsskoler også giver andre kompetencer end de faglige, altså end f.eks. at lære at svejse. Lad os tage eksemplet med den elev, som går på produktionsskolen i 3 uger og lærer at svejse; her kunne vi sige, at han eller hun kunne gå der bare en uge mere eller måske længere tid for at lære nogle sociale kompetencer, for ligesom at rykke sig og komme videre i livet og i uddannelsessystemet. Jeg ville faktisk synes, det var en god løsning at forsøge at fastholde de unge i et produktionsskoleforløb, der var længere end 3 uger.

Kl. 13:53

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:53

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Jeg vil gerne starte med at takke ordføreren for en utrolig varm tale, en utrolig varm tale, som roste produktionsskolerne utrolig meget. Jeg har selv et meget nært forhold til produktionsskolerne – eller i hvert fald til en – og jeg holder også utrolig meget af dem, og derfor er det dejligt at mærke sådan en varm glæde. Nu synes jeg ikke, at ordføreren skal tage imod de drillerier, der kom fra vores gode radikale kollegaer med, at alliancerne er meget brede her, for ordføreren og jeg ved jo også godt, at vi har med en regering at gøre her, som slår sig op på det brede samarbejde, og så er det lidt mærkeligt, at vi skal have skældud, når vi netop laver det brede samarbejde.

Jeg vil gerne høre ordføreren, som nu brænder så meget for produktionsskolerne, og det kan man tydeligt mærke, om der er nogle ekstra ting, som ordføreren mener der kunne puttes ind i produktionsskolerne for at gøre det til et mere helstøbt forløb og netop for at komme rundt omkring alle de problemfelter, som de unge, der nu går på produktionsskolerne, kan komme ud for.

Kl. 13:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:54

Rosa Lund (EL):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil undgå at forholde mig til de brede alliancer og bare være glad for, at på netop det her område er vi mange, som brænder for produktionsskolerne. Jeg tror, at det, vi kan gøre lige nu allerbedst for produktionsskolerne, og det, vi kan gøre lige nu allerbedst for eleverne, er to ting. Den ene ting er, at vi fjerner den besparelse, der var på deres ydelse i den tidligere regerings genopretningspakke, altså, de her unge mennesker har faktisk ikke så mange penge at leve for. Det er den ene ting, jeg synes at vi skal gøre. Den anden ting, jeg synes at vi skal gøre, er, at vi skal ophæve den her begrænsning, der er på, at man kun må gå på produktionsskolen i 1 år. Jeg synes, at reglen er med til at sætte sådan en idé op om, at når man går på produktionsskole, er det sådan et friår, altså, det er bare sådan et år, hvor man bare laver ikke rigtig noget, i stedet for at det er et år, hvor der faktisk er nogle lærere og nogle vejledere, som sætter sig ned og tilrettelægger et seriøst forløb for eleverne. Jeg synes, at vi skal gøre op med den her regel, så vi kan få nogle forløb, som passer til vores elever. Jeg synes helt generelt, at vi skal have et uddannelsessystem, som er tilpasset til vores unge mennesker, altså til vores elever, og ikke tilpasset efter, hvad vi lige synes der spiller for os herinde på Christiansborg.

Kl. 13:55

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 13:55

Peter Juel Jensen (V):

Det er måske knap så meget et spørgsmål, men mere en kommentar. Det er nogle fine visioner, ordføreren har for produktionsskolesskolerne og for, hvordan de kan forbedres, men skulle vi nu ikke starte med kompetencebeviset og få det gjort obligatorisk, og så lad os tage diskussionen fremover, fordi jeg kan være meget enig med ordføreren i, at hvis man forlænger grænsen over 1 år, kan det være, fordi et ungt menneske har behov for det, og det er netop en af de sidste chancer, man har til at få kredset ind og få lavet et helstøbt forløb for et ungt menneske, således at vedkommende kan kvalificere sig til et arbejdsmarked, som i den grad stiller større og større udfordringer.

Kl. 13:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:56

Rosa Lund (EL):

Jeg vil rigtig gerne starte med at gøre kompetencebeviset obligatorisk, og det har vi også i Enhedslisten tænkt os at tage med videre i udvalgsbehandlingen, som jo kan blive lidt anderledes end de udvalgsbehandlinger, vi har haft indtil nu – kan jeg fornemme – siden jeg er enig med hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 13:56

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Leif Mikkelsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:57

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Nu er det så spændende, om det får prædikatet en varm tale, eller hvad prædikatet nu kan blive. Jeg vil i hvert fald gerne sige, at vi anerkender produktionsskolernes værdi, og jeg synes, at det er dejligt, at det bliver sagt så bredt i Folketinget i dag, at det faktisk er en væsentlig skoleform, som evner at give nogle unge mennesker nogle værktøjer og kompetencer i en periode i deres liv, hvor de måske er faldet lidt uden for eller har det lidt svært. Produktionsskolerne samler nogle op, som måske ellers ville falde igennem, og som der ville blive andre problemer med. Så for samfundet spiller de her skoler en væsentlig rolle. Det skal vi værne om, og det skal vi passe på. Det er alle enige om, og det er godt.

Det, der så er bragt op i dag, er spørgsmålet om et bevis for, at man har gået på skolen. Jeg vil kaste et synspunkt ind i debatten, som ikke har været lanceret før, nemlig det, at hvis der skal udstedes beviser for alle korte kurser, alle korte ophold, er risikoen for, at vi forfladiger disse beviser til stede, for så er det ikke noget særligt at komme med et bevis, for det får man, bare man er kommet forbi en enkelt dag, kunne svaret så blive. Jeg synes bestemt, at vi skal se lidt på de høringssvar, der er kommet fra de ledere for skolerne, som netop peger på, at der bør være en minimumsgrænse. Jeg synes, at vi skal diskutere seriøst i udvalgsarbejdet, hvad der er bedst, både for at beviset har en værdi og skolerne ligesom kan bruge det til noget, og for at de unge synes, at det er værd at tage med.

Så signalet er, at det er en god skoleform, der skal værnes om. Det skal beviset også gerne være, og det er sådan set opgaven i udvalgsarbejdet. Derfor er vi umiddelbart tilhængere, men uden at være varme tilhængere af alt, hvad der ligger i det her lovforslag, og vi går positivt ind i udvalgsarbejdet. Lad os så se, hvad det bringer, inden vi tager endelig stilling. Tak.

Kl. 13:59

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mai Henriksen som konservativ ordfører.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Vi Konservative er jo tilhængere af, at unge, der har gået på en produktionsskole og har opnået kompetenceudvikling – det er jo det, der er det helt centrale her, altså at de har opnået kompetenceudvikling – også kan få papir på det. For vi tror på, at med et papir på, at den unge har fået et kompetenceløft, vil den unge få lettere ved at komme videre i uddannelse eller i job.

Det er vigtigt, at vi holder os for øje, at de unge på produktionsskolerne ofte er en gruppe unge, som er sårbare. De kan endda være skrøbelige, og de kan have oplevet flere nederlag, inden de starter på produktionsskolerne. Jeg har selv besøgt Fugleviglund i Vissenbjerg og Elsesminde Produktionsskole i Odense op til flere gange, og hver eneste gang, jeg har været der, slår det mig, hvor fantastisk et tilbud produktionsskolerne er.

I Odense eksempelvis har de et dambrug, hvor de opdrætter havørreder til udsætning i fynske åer, og det har altså stor betydning, og
det er et meget værdifuldt arbejde. Samtidig bliver der taget individuelt hånd om den enkelte elev. I virkeligheden er det måske netop
den håndholdte indsats, som betyder, at nederlag bliver erstattet af
succes og en tro på sig selv og egen formåen. Det kan netop være det
afgørende skridt, som får den unge til at søge mod en ungdomsuddannelse. Så at få papir på det kompetenceløft kan kun være af det
gode, men samtidig skal det også være meningsfuldt.

Vi må erkende, at der er elever, hvor det ikke er sikkert, at det kan være hverken positivt eller meningsfuldt at modtage et sådant bevis, og derfor mener vi ikke, at man skal tvinge igennem, at alle partout skal have et. Her mener Konservative, at vi skal anerkende forskelligheden, og at vi skal respektere elevernes forskellighed. Men vi håber, at det kun vil være et mindretal, som vil fravælge at få et kompetencebevis. Så derfor ser vi positivt på, at det altså er en »kan«-mulighed for eleverne, og at det er en »skal«-bestemmelse for skolerne. Skolerne skal altså tilbyde kompetencebeviset, mens ikke nødvendigvis alle elever kan modtage det.

Så har vi endvidere også noteret os et par af de høringssvar, der er kommet, og som reflekterer lidt over den sprogbrug, der anvendes. Det er bl.a., om det er hensigtsmæssigt at kalde beviset for et kompetencebevis, og det er så med en henvisning til, at begrebet kompetencebevis optræder andetsteds i anden lovgivning. Jeg skal ikke gøre mig klog på juraen i dette, men blot sige, at det kunne være en god idé at få det med ind i udvalgsbehandlingen.

Så det her lovforslag mener vi er en vigtig anerkendelse af produktionsskolernes store arbejde, fordi de udgør en vigtig brik i at få flere unge til at tage en uddannelse. Spørgsmålet er blot, hvor mange brikker der skal være. For børne- og undervisningsministeren foreslog så sent som for 2 år siden i et beslutningsforslag, at fleksuddannelsen skal være en genindførelse af den fri ungdomsuddannelse. Og nok er Konservative borgerlige stemmer, der arbejder, og som vanligt går vi gerne konstruktivt ind i samarbejde om vores uddannelsessystem, men vi kan ikke se behovet for en helt ny uddannelse. Alt det, fleksuddannelsen skal siges at kunne, vil jeg faktisk mene at de eksisterende uddannelser i forvejen kan. Vi finder, at de eksisterende uddannelser er meget værdifulde, og at de supplerer hinanden rigtig godt. Det gælder både EGU'en, produktionsskolerne og den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse, STU'en, og hele deres sammenspil med ungdomsuddannelserne. Derfor er vi ikke umiddelbart positive over for at lave en helt ny uddannelse, altså endnu et alternativ, som så vil konkurrere med bl.a. EGU og produktionsskoler og måske endda vil kæmpe for at fortrænge dem.

Der gøres med de nuværende uddannelsestilbud et rigtig stort stykke arbejde, og det vil vi også anerkende i fremtiden. Til gengæld anerkender vi, at der kan være behov for at få en mere koordineret vejledning til de unge, som ikke vælger en ungdomsuddannelse, og dermed en mere håndholdt indsats. Derfor kan jeg se, at hvis man skal have en fleksuddannelse, skal det være som en slags koordinerende enhed for de uddannelsestilbud, vi allerede har. Og i tilknytning hertil giver det endnu mere mening at lave et kompetencebevis til eleverne på produktionsskolerne.

Derfor kan Konservative med glæde slutte op om lovforslaget, og vi glæder os til at følge udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:03

Formanden :

Der var vist alligevel ikke nogen korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Så er det børne- og undervisningsministeren.

Kl. 14:03

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak for ordet. Allerførst vil jeg gerne sige en varm tak, nu, hvor det er blevet en første behandling, hvor vi sætter varme ord på de følelser, vi har for produktionsskolerne. En varm tak til alle, som har anerkendt det enorme arbejde, som produktionsskolerne gør for at give unge mennesker, som har en vifte af problemer, en chance. Det, skolerne formår, er jo at give dem et fagligt løft, ofte via et praktisk arbejde, med nogle rigtig, rigtig dygtige undervisere, som forstår, at vi her altså har at gøre med unge mennesker, som kan have svære problemer på hjemmefronten, som kan have et misbrug, og som måske har været på kant af loven. De får givet dem lyst og motivation til alligevel at komme i gang igen, enten med at få et arbejde eller en uddannelse. Derfor er jeg også rigtig glad for den brede tilslutning, der har været til, at de kompetencer, som unge får, når de er på en produktionsskole, bliver anerkendt igennem et kompetencebevis.

Der har været nogle konkrete spørgsmål, som jeg vil gå ind i, og det første, som flere har været inde på, er, at der er en række organisationer, herunder også Produktionsskoleforeningen, som har peget på, at det bør være obligatorisk, at man får et kompetencebevis. Det, der lægges op til i lovforslaget, er, at den unge kan bede om at få et kompetencebevis. Jeg synes, også i lyset af de bemærkninger, der er faldet her, at det er en god idé, at vi kigger nærmere på det i udvalgsarbejdet. Jeg synes ikke, det er helt nemt at sige, om det er den ene eller anden løsning, der er den korrekte, fordi, som jeg startede med at sige, det er en gruppe af unge, som har meget forskellige problemer. Det er også derfor, man skal visiteres til en produktionsskole. Det er individuelle forløb, der bliver tilrettelagt for de unge mennesker. De har forskellig varighed. De har forskelligt indhold. Derfor kan man jo komme i det dilemma, at der vil være nogle, som er i forløb, hvor det ikke er relevant at beskrive det. Nogle er kommet med eksempler på, at det har været meget korte forløb. Omvendt kan man sige: Hvorfor så ikke gøre, som Produktionsskoleforeningen foreslår, og sige, at det først skal være efter 1 måned, de skal have et kompetencebevis? Man kan forestille sig, at der er nogle, der i løbet af den måned faktisk har fået noget kompetence med sig, som også er værd at skrive på. Det er bare for at sige, at jeg synes, det er svært at sige, at det lige skal være den ene måned, der afgør, om man skal have skrevet noget kompetence på eller ej.

Der kan også være nogle tilfælde, hvor der er nogle helt særlige grunde til, at den unge ikke selv ønsker at få et kompetencebevis, netop fordi vi altså har med unge at gøre, som kan have en meget kompleks gruppe af problemer, og at det er derfor, de er på en produktionsskole. Men jeg synes, det er noget, vi skal kigge nærmere på med udgangspunkt i den unge. Den måde, som jeg tror man skal gøre det på, er ved at se på, hvad der tjener de unge bedst: Er det, at de skal have et obligatorisk kompetencebevis, eller er det, at der skal være mulighed for, at de kan bede om det? Så kan vi se på, hvor der

kan være nogle problemer i forhold til, om det er relevant, eller om der er nogle særlige grunde, der taler for, at man skal kunne sige nej til et kompetencebevis. Det er bare et signal om, at jeg er åben over for problemstillingen, også fordi det bliver så markant problematiseret i høringssvarene. Så lad os kigge lidt nærmere på det i udvalgsarbejdet.

Det anden ting, som har været rejst, og som fru Mai Henriksen, den konservative ordfører, også har noteret sig, er, at der er nogle, der har problematiseret, om vi overhovedet bør kalde det for et kompetencebevis. Ordet kompetencebevis bliver brugt rigtig mange steder, og derfor synes jeg ikke, at det ville være rimeligt at sige, at lige præcis i forhold til produktionsskolerne kan man ikke bruge ordet kompetencebevis. Der er ikke nogen tvivl om, at når et kompetencebevis bliver udstedt, uanset hvem der gør det, er der en klar afsender. Det vil der også være her. Man vil kunne se, hvilken produktionsskole der har udformet kompetencebeviset. Derfor synes jeg, at vi skal holde fast i, at det er et rigtig godt begreb, som i øvrigt også bliver brugt, når vi snakker reel kompetencevurdering, som netop skal dække over meget forskellige former for dokumentation. Det kan være voksne, der har været på arbejdsmarkedet i mange år, som får en reel kompetencevurdering, som de skal bruge, hvis de skal tage et AMU-kursus eller andet. Derfor synes jeg, vi skal holde fast i det, også i forhold til produktionsskolerne. Det er jo også kun få, der har problematiseret det. Langt de fleste synes, det er en god idé at holde fast i navnet. Det vil være mine vigtigste kommentarer til det videre arbejde.

Det sidste, jeg måske kan nævne, er, at der er et udestående, og det var måske lidt inspireret af, at Venstres ordfører, hr. Peter Juel Jensen, spurgte til, hvordan man sikrer sig, at det er noget værd, og at man måske kan sammenligne nogle af de kompetencer, som bliver beskrevet i det. Det er jo også en af de udfordringer, der er. I og med at det er individuelle forløb, kan man jo ikke lave noget, der er sammenligneligt på tværs, men ikke desto mindre er en af de ting, som ligger i lovforslaget, at ministeren får en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om kompetencebevisets udformning og indhold, herunder krav til beskrivelse af opnået kompetence m.v. Jeg forstod egentlig også ordførerens indlæg sådan, at det ville udvalget gerne holdes orienteret om, og det synes jeg er en fuldstændig rimelig anmodning.

Kl. 14:08

Formanden:

Det var ordene? Ja. Der er ikke nogen, der har bedt om bemærkninger, så vi siger tak til ministeren. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. Det er vedtaget. Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om havne. (Udvidelse af forretningsmuligheder m.v.).

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen). (Fremsættelse 21.12.2011).

Kl. 14:09

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Thomas Danielsen som ordfører for Venstre

Kl. 14:09

(Ordfører)

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Lovforslag nr. L 62 er en ændring af havneloven efter Havnelovudvalgets anbefalinger fra maj 2011.

Jeg vil indledningsvis rose den tidligere regering, som satte arbejdet med en ny havnelov i gang. I november 2010 nedsatte den daværende transportminister et havnelovudvalg bestående af en bred vifte af aktører fra branchen. De fik til opgave at undersøge, hvordan vi skaber de bedst mulige vilkår og muligheder for, at havnene kan udvikles som effektive infrastrukturknudepunkter. Man har således ladet dem, der berøres af forslaget, nå et kompromis, som alle kan bakke op om – en fremgangsmåde, der bør være til fremtidig inspiration i lovgivningsprocessen.

Venstre støtter fuldt ud op om det historiske kompromis i Havnelovudvalget, og derfor er vi overordentlig tilfredse med det fremsatte lovforslag, som er lavet på baggrund af Havnelovudvalgets anbefalinger.

Lovforslaget forbedrer rammevilkårene for havnene og deres brugere. F.eks. får havnene mulighed for at foretage investeringer i arealer, der ikke ligger i umiddelbar nærhed af deres eksisterende områder. Forslaget giver tilmed udvidede forretningsmuligheder til aktieselskabshavnene. Havnene får mulighed for at indgå økonomisk samarbejde om indkøb af varer og tjenesteydelser. Disse øgede friheder er afgørende tiltag for at styrke erhvervsudviklingen i havnene og imødekommer Venstres ønske om at styrke havnene og deres rolle i den danske infrastruktur. For der er ingen tvivl om, at havnene er af stor betydning for dansk samhandel og økonomi.

Der er dog to problematikker, som jeg gerne vil fremhæve, fordi lovforslaget går en smule for langt i forhold til Havneudvalgets anbefalinger. Henvendelser fra Danske Havnevirksomheder og Danske Havne har gjort os opmærksom på alvorlige problemer, jeg gerne vil bede ministeren om at kommentere. Den første problematik i forslaget er, at det giver stort set samme friheder til de kommunale selvstyrehavne som til aktieselskabshavnene, og dette sker, på trods af at Havnelovudvalget anbefalede, at det skulle undersøges, hvilke forretningsområder man kan bemyndige sådanne havne til at varetage under hensyntagen til de konkurrenceretlige regler.

Enigheden i Havnelovudvalget gik altså alene på, at der skulle foretages en undersøgelse, ikke at forretningsområderne for selvstyrehavnene skulle udvides uden videre. Ifølge en henvendelse fra Danske Havnevirksomheder er der store konkurrenceretlige problemer forbundet med at give selvstyrehavne de frihedsgrader, som er givet i lovforslaget. Det fremhæver netop vigtigheden af, at man bør foretage en nærmere undersøgelse.

For Venstre er det afgørende, at vi holder fast i kompromiset fra Havnelovudvalget og giver havnene bedst mulige rammer for forretning, men det må ikke forvride konkurrencen. Derfor mener vi, der bør laves en undersøgelse, hvor de konkurrenceretlige konsekvenser med lovforslaget belyses.

Kl. 14:15

En anden problematik er en ny formulering i § 8 og § 10, der betyder, at private virksomheder på et hvilket som helst tidspunkt kan meddele, at de vil udføre en service, som havnen har påtaget sig efter de nye regler. Umiddelbart herefter skal havnen afvikle sin aktivitet og sit selskab og overlade det til den private part. Konsekvenserne af denne bestemmelse vil nemt blive, at havnene ikke får den tid, der skal til, for at de kan afskrive deres investeringer, og derfor bør man holde fast i 5-års-fristen.

Kort sagt er Venstre overordnet tilfredse med lovforslaget, men vi mener, at lovforslaget skal følge Havnelovudvalgets anbefalinger hele vejen igennem, og derfor ønsker vi i Venstre, at udvalgsarbejdet skal se nærmere på de to nævnte udfordringer.

Kl. 14:13

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Var der det? Så kom de meget sent. Fru Anne Baastrup for en kort bemærkning

Kl. 14:1

Anne Baastrup (SF):

Det er jo en kompliceret sag, vi står foran, og derfor vil jeg godt have, at hr. Thomas Danielsen er lidt mere præcis. DI Transport laver sammen med de andre aktører en fælles betænkning. Den er så i høring. Her sådan relativt sent i forløbet kommer Danske Havnevirksomheder så og siger, at det er EU-stridigt. Hvad er Venstres forslag til, hvordan vi så skal løse det her? For man kan godt nedsætte et udvalg og så finde ud af, om der er noget EU-retligt i det eller ej, men Venstre kan jo ikke både synes, at det er et godt lovforslag, og samtidig sige, at nu må vi se, hvad der sker?

Kl. 14:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:14

Thomas Danielsen (V):

Venstre agter absolut ikke bare at vente og se, hvad der sker, men jeg går ikke ud fra, at fru Anne Baastrup er imod, at vi undersøger sagen nærmere, når nu den er kommet frem.

Kl. 14:14

Formanden:

Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:14

Anne Baastrup (SF):

Det, jeg hører som en dobbelt melding, er, at Venstre synes, at lovforslaget er fint, men at det ikke er færdigt. Altså, vil Venstre gennemføre lovgivningen, sådan som den ligger, hvis det er sådan, at Transportministeriet kommer med en anden beskrivelse af det EUretlige end den, Danske Havnevirksomheder er kommet med, eller vil Venstre så sige: O.k., så standser vi lovbehandlingen? Hvor ligger Venstre der?

Kl. 14:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:15

Thomas Danielsen (V):

Det er ikke det, Venstre siger. Venstre siger, at det her havnelovudvalg er kommet med nogle anbefalinger og et godt kompromis, som vi støtter fuldt ud. Så er der kommet en indsigelse, som siger, at der kan være nogle konkurrenceretlige problemer, og her siger vi så: Det skal vi have undersøgt nærmere. Det kunne ordføreren vel være med til.

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det fru Karin Gaardsted som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Karin Gaardsted (S):

Tak for det. Det er regeringens ønske at føre en havnepolitik, der giver havnene og havnenes brugere de bedst mulige rammevilkår. Havnene og deres mange aktiviteter er et stort aktiv for Danmark og for de kommuner, som de opererer i. De seneste år har der løbende været fokus på, hvorledes havnene kan drives og udvikles som effektive transportcentre og fungere som vigtige infrastrukturknudepunkter, der binder forskellige transportformer sammen til helhedsorienterede transportløsninger.

Den seneste havnelov blev gennemført i 1999, og en revision af loven er nu tiltrængt, fordi havnenes virksomhed og behov er ændret meget på 13 år. Derfor blev der nedsat et havnelovudvalg, som efter godt et halvt års arbejde i fuld enighed afgav en række anbefalinger til ministeriet. Det har vist sig at være en rigtig god idé at samle alle relevante parter i sådan et udvalg med det mål for at komme med en række anbefalinger til forbedringer og moderniseringer af den måde, som de forskellige havnetyper i Danmark kan fungere på. Regeringen har valgt at følge disse anbefalinger.

Lovforslaget indeholder en række tiltag, der skal sikre, at havnene kan være aktive medspillere, når det handler om at fastholde og udvikle nye aktiviteter på havnene. Ambitionen er, at lovforslaget skal bidrage til at fremme havnenes funktion som erhvervsområder og knudepunkter for infrastruktur, ligesom forslaget generelt skal bidrage til at fremme brugen af søtransport som miljøvenlig transportform i sammenhæng med regeringens ønske om grønnere transport. Der skal være dynamik og drive i udviklingen i vore havne.

Der er en række gode muligheder i det nye lovforslag. Det bliver muligt for havnene at investere i landarealer, der ikke ligger klods op ad havneområdet. Det er der en del havne der har hårdt brug for. Et af de centrale punkter i forslaget til den nye havnelov er, at kommunale aktieselskabshavne i begrænset omfang gives øgede forretningsmuligheder, under forudsætning af at disse aktiviteter ikke håndteres af private aktører. Vi udvider anvendelsen af havnearealer, således at vi prioriterer aktiviteter, der forudsætter søtransport af gods, fisk, passagerer m.v., eller andre aktiviteter, der forudsætter havnenær beliggenhed. Samtidig skal havne have mulighed for at anvende havnearealer, f.eks. moleanlæg, der ikke kan anvendes af havnens brugere til de beskrevne aktiviteter, til andre aktiviteter som f.eks. lokalisering af vindmøller og bølgeenergianlæg.

Forslaget til den nye havnelov åbner desuden for, at havnene får mulighed for økonomisk samarbejde på tværs af havnene til investeringer i og drift af tjenester, infrastruktur m.v., naturligvis inden for de rammer, der gælder for havnenes organisationsform. Eksempler kunne være indkøb og drift af havnebåde, fælles udbud af vedligeholdelsesopgaver, indkøb af edb-systemer m.v.

Endelig vil jeg fremhæve muligheden for internationale investeringer. Aktieselskabshavne vil fremover få mulighed for at indgå i økonomiske samarbejder med udenlandske havne for at styrke deres egen position. Havnen vil blive pålagt en begrænsning for dens samlede udenlandske økonomiske aktiviteter på 10-15 pct. af havnens egenkapital.

Jeg er ligesom andre her også bekendt med, at Danske Havne er bekymret for, at det sandsynligvis vil være en forudsætning, at havnen skal afvikle de selskaber, der driver disse nye aktiviteter, uanset hvornår en privat aktør meddeler, at den ønsker at drive aktiviteten i den pågældende havn. Jeg håber, at jeg kan berolige Danske Havne og andre, der måtte bekymre sig om den problemstilling, med, at det

vil kunne medtages i udvalgsarbejdet og også præciseres til bemærkningerne til lovforslaget, at afviklingen af aktiviteterne ikke bør ske så hurtigt, at det medfører uhensigtsmæssig store tab for havnen. Heri ligger, at havnen skal have rimelig tid til at afskrive og afvikle sin investering, hvis det ikke er sådan, at den nye private aktør ønsker at overtage aktiverne i selskabet til markedspris. En periode til afvikling af aktiviteten kan således gå over længere tid, hvis der f.eks. er investeret i dyre anlæg.

Med disse ord anbefaler Socialdemokraterne lovforslaget, ligesom vi kipper med flaget for et vellykket havnelovsudvalgsarbejde.

Kl. 14:20

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Kim Christiansen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:20

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Den nye havnelov, har jo, som flere har været inde på, baggrund i en indstilling fra et enigt havnelovudvalg. Det er jo flot, når man tager i betragtning, hvor mange forskelligartede interesser, der har været samlet om det her arbejde.

Dansk Folkeparti har hele vejen igennem bakket op om det her arbejde, for det er vigtigt med hensyn til den udvikling, der er på havnene i disse år, at vi rent politisk også bakker op om det. Det har vi gjort med havnepakke 1, og vi har gjort det med havnepakke 2 i forhold til at forbedre infrastrukturen til havnene. Nu følger vi det op med at give havnene lidt mere albuerum til at drive deres virksomhed og også andre relaterede virksomheder. Havnene har meget stor betydning, også regionalt, i forhold til arbejdspladser osv., så vi bakker helt op om Havnelovudvalgets indstilling.

Havnelovudvalget blev nedsat af den tidligere regering og som sagt med repræsentanter fra Dansk Industri, havnene selvfølgelig, politiske aktører og andre interessevirksomheder. Og som sagt er det positivt, at man endte ud med at give lidt og tage lidt, og så kom der til sidst hvid røg ud, og man kom med en enig indstilling. Det, der så selvfølgelig giver en lille smule skår i min glæde, er i forhold til § 9. Nu har jeg godt hørt den socialdemokratiske ordfører være imødekommende over for, at vi får kigget på den der § 9, i forhold til om en privat aktør kan komme og lægge beslag på en eller anden havneaktivitet, der er blevet startet op. I lovforslaget er det formuleret som en rimelig frist, men hvad er »rimelig«? »Rimelig« er i min optik selvfølgelig, indtil man har fået afskrevet sin investering. Så jeg håber meget, at vi måske via et ændringsforslag kan få præciseret, at det altså ikke går, at man som privat virksomhed bare kommer og siger: Det var da en glimrende idé, havnen har fået der, og i øvrigt er det også en rigtig, rigtig god forretning, og den vil vi godt lægge beslag på. Det skal altså være lidt mere besværligt, i form af at vi får sat en konkret tidsperiode på. Det kunne være 5-8 år, alt efter investeringens størrelse naturligvis.

Havnelovudvalget anbefalede også, at de her nye muligheder skulle gælde for A/S-havne. Lovforslaget lægger så op til, at det skulle kunne gælde for alle havne, også kommunale selvstyrehavne. Det er vi i Dansk Folkeparti imod, og det er vi ud fra den betragtning, at det ville være konkurrenceforvridende, i og med at kommunale selvstyrehavne kan starte aktiviteter op på en kommunegaranti og vil få en rentefordel ud af det. Det er den ene ting i det. Den anden er, at aben jo, hvis den her investering går galt, altså lander i kommunekassen og sidst, men ikke mindst, hos skatteyderne. Og det skal vi i hvert fald undgå, så jeg håber, at man i det fortsatte udvalgsarbejde også vil være med til at kigge på, at vi får ændret det, så det kun gælder for A/S-havnene.

Jeg synes også, når man nu har nedsat et havnelovudvalg og man forhåbentlig har respekt for det store arbejde, der er blevet lavet, at

det så måske vil være at gøre sådan lidt grin med det, hvis man så ikke respekterer den indstilling, der er kommet.

Vi bakker meget op om Havnelovudvalgets indstilling, og vi håber også, at vi i udvalgsarbejdet kan få de her par knaster høvlet væk, så vi får en helt perfekt havnelov til gavn og glæde for de danske havne.

Så med disse ord vil jeg sige, at vi ser fortrøstningsfuldt frem til det videre udvalgsarbejde.

Kl. 14:24

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Danske havne er vigtige for transporten af gods og dermed for dansk eksport. Hele 80 pct. af al udenrigshandel foregår gennem vores havne, og i en tid med faldende vækst og krise er det derfor endnu vigtigere, at vi styrker den infrastruktur, der skal øge eksporten, herunder havnene.

En lang række af organisationer og interessenter kom med anbefalinger til en ny havnelov. Det var et flot arbejde, men desværre er der efterfølgende opstået lidt uenighed om, hvordan de her anbefalinger skal tolkes. Det håber jeg at vi får afklaret i udvalgsarbejdet.

Loven her skal bl.a., som vi ser det, give et pragmatisk supplement til markedet. Hvis en af de halvoffentlige havne ikke kan finde en privat aktør til at udføre en opgave i havnen, kan man med den her lov selv stå for det. Hvis en privat aktør kommer på banen, skal opgaven overlades til ham, når det er muligt.

Det sikrer, at havnene kan udvikle sig. Eksempelvis får havnene med den her lov mulighed for at opsætte vindmøller og solfangere, så de kan tage del i den grønne omstilling. Havnene får også mulighed for at samarbejde med hinanden og med udenlandske havne. De får mulighed for at erhverve sig grunde, der ikke ligger lige ved havnen. Det er godt, for på den måde kan man eksempelvis sikre sig plads til vindmøller, der ikke er plads til i selve havnen.

Alt i alt ser Radikale Venstre et stort potentiale i den her lov. Den vil være med til at sikre dansk eksport og den grønne omstilling, og så vil den skabe job. Havnene skaber i dag 70.000 job, ifølge foreningen Danske Havne, og det vil øges med den her lov.

Lovforslaget er et videreført arbejde fra VK-regeringens tid, og derfor håber vi på en bred aftale. Og som sagt håber vi på, at vi i udvalgsarbejdet kan få afklaret de uenigheder, der er opstået.

Kl. 14:26

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen bemærkninger, så det bliver fru Anne Baastrup som SF's ordfører.

Kl. 14:26

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Alt var fryd og gammen, da vi fik havnelovudvalgets betænkning, for tænk sig, de var enige. Så gik maj, juni og juli, og tiden gik. Så udsendte hr. Hans Christian Schmidt, den tidligere transportminister, et udkast til et lovforslag, og alle var i og for sig sådan o.k. tilfredse. Efter valget var der nogle, der begyndte at kigge i det her udkast, og nu skal jeg nok love for, at der er problemer med det.

Det, der er vores ambition fra SF's side, er, at vi får lavet en havnelov, som sikrer, at det rent faktisk er muligt for havne – det være sig kommunale, selvstyrende aktiehavne eller aktieselskabshavne – at investere fornuftigt og forsvarligt i udviklingen af vores havne.

Det kommer noget bag på mig, at der kan gå så lang tid, før folk bliver så ophidsede. Det kommer også bag på mig, at der er så stor en ophidselse, at man truer med EU-retssager osv. Det, jeg så håber på, er, at parterne, der stod bag Havnelovudvalget, og som stod bag en enig betænkning, tager sig sammen og finder ud af, hvor de reelle konflikter er, og hvordan vi kan komme det skridt videre, at vi rent faktisk kan få det løft, som vi jo alle i Trafikudvalget var enige om skal til, for at havne kan udvikle sig.

Vi har jo været rundt til de forskellige havne og har diskuteret med de forskellige havnedirektører, eller hvad de hedder, og vi ved jo, at der er behov for at forbedre lovgivningen. Men det kan jo ikke nytte noget, at vi går i gang med at lave en lovgivning, som så går i stå, fordi der kommer retssager i EU-sammenhæng. Derfor håber jeg inderligt, at man kan finde en model, som betyder, at vi ikke løber ind i retssager.

For SF at se er det faktisk en god betænkning, Havnelovudvalget har lavet. Der er nogle detaljer, som det så efterfølgende viser sig, at de ikke har diskuteret ordentligt igennem. Det må falde tilbage på Havnelovudvalgets måde at arbejde på. Men jeg forventer så, at de parter, der deltog i Havnelovudvalget, rent faktisk kan tage sig sammen og finde en løsning, som gør, at vi i fællesskab stille og roligt om et par måneder kan vedtage det her lovforslag. Ellers må vi jo selv i Transportudvalget tage affære og indkalde dem til en konference, gerne en intern konference, og lade dem over for os, der skal trykke på knapperne, byde ind med, hvordan de mener, at problemet kan løses.

Jeg vil i hvert fald ikke være med til, at der skal vedtages en lovgivning, som vi stort set, inden den er trådt i kraft, skal se blive kørt til EU. Det er ikke den måde, vi skal lovgive på her i Danmark. Vi bliver nødt til at kunne regne med, at de parter, der skriver en fælles betænkning, rent faktisk også holder, hvad de har aftalt, når vi så skal i gang med et lovforslag og dets første, anden og tredje behandling og implementering.

Vi støtter betænkningen. Vi støtter forslaget til den forsøgsvise implementering af betænkningen, som den tidligere transportminister har lavet, og som den nuværende transportminister har fremsat forslag om, og så satser vi på, at vi også har fået et lovforslag, der kan komme til tredje behandling.

Kl. 14:30

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Henning Hyllested som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 14:30

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Som det er sagt, er det her lovforslag om havne fremsat på baggrund af et rigtig grundigt forarbejde. Man har haft nedsat et havnelovudvalg, hvor hele branchen, herunder også de faglige organisationer, har været repræsenteret, og ud af det er der så kommet en betænkning fra et fuldstændig enigt udvalg. Det er jo et rigtig godt udgangspunkt, når man skal behandle sådan et lovforslag og tage stilling til det. Det betyder ikke nødvendigvis, at Enhedslisten er enig i alle dele af det her lovforslag om ændring af lov om havne. Vi mener, at havne er store infrastrukturanlæg og af stor betydning for transport af gods, passagerer, for handel, service, fiskeri og forarbejdning, you name it. Det er store transportknudepunkter, vel i virkeligheden landets største, når det kommer til stykket, med udveksling og omladning af gods mellem flere forskellige transportformer, og havnen er arbejdsplads for rigtig, rigtig mange mennesker, nemlig i omegnen af 100.000, i en underskov af servicevirksomheder, industri, handel, fiskeri, og ja, jeg nævnte det også før. I kraft heraf er det jo tydeligt, at havnene har meget stor betydning for samfundet som helhed.

For Enhedslisten er det af afgørende betydning, at havnene er offentligt ejede og også offentligt drevne. Det sikrer, at selve havnen drives ud fra et helhedsorienteret synspunkt og giver mulighed for folkelig indflydelse på de dispositioner, som træffes af havnene. Med de mange virksomheder af meget forskellig art, som typisk har til huse på en havn eller benytter sig af faciliteterne på de danske havne, og som jo har deres krav til, hvordan havnen skal drives, og hvilke faciliteter der skal være til rådighed for en specifik virksomhed, kunne kaos hurtigt indfinde sig, hvis ikke der var en – i gåseøjne – neutral forvalter, infrastrukturforvalter, der svæver over vandene og har et lidt bredere og lidt videre perspektiv på udvikling og investeringer, og som sagt ville det også betyde en mulighed for påvirkning fra folkevalgte organer, såsom byråd – de fleste af de danske havne er jo kommunale i den ene eller anden form.

I dette forslag til havnelov gives havnene, både kommunale selvstyrehavne og kommunale A/S-havne, udvidede forretningsmuligheder, især i de situationer, hvor en havn kan konstatere et hul i en lang række af serviceydelser, som en velfungerende havn helst skal kunne tilbyde – et hul, som ikke udfyldes af en privat virksomhed. Vi synes faktisk, det er godt, at man får disse udvidede forretningsmuligheder. Men efter vores mening er der helt overdrevne krav om, at eventuelle nye forretningsmuligheder skal udskilles i selvstændige selskaber og drives på markedsvilkår, og man skal via annoncering konkurrenceudsætte disse nye selskaber hvert 5. år. Der er ikke tale om en kontrakt, man indgår for 5 år, man skal bare konkurrenceudsætte via annoncering hvert 5. år, og man skal afstå aktiviteten til en privat aktør, hvis en sådan melder sig på banen, blot fordi den er privat. Hvad er det i virkeligheden for noget pjat, og hvad er det for en frygt, der gør sig gældende? Havnene kan jo kun gå ind i det her, hvis der konstateres et behov, som ikke løftes af private virksomheder, og det må da være rimeligt, at havnen i det mindste, det er da meget normalt rundtomkring, f.eks. får en kontraktperiode på 8 år til at bygge op og investere og sikre sine investeringer.

Man kan også stille spørgsmålet, om det er rimeligt, at havnen skal løbe en aktivitet i gang, noget, som i nogle tilfælde kan kræve pæne investeringer, for derefter at måtte vige pladsen for en privat virksomhed, som nu, hvor vejen er, om jeg så må sige banet for offentlige penge, lad os bare kalde dem det, kan se en forretning i det. Der er nemlig ingen sikkerhed for havnens investeringer og forrentning, når en privat virksomhed blot kan meddele skriftligt, at den nu ønsker at overtage aktiviteten, hvorefter havnen skal forføje sig hurtigst muligt, som der står. Jeg citerer: »Det afhænger således af den konkrete situation, hvor hurtigt havnen kan afstå fra at drive aktiviteten.« Hvem skal vurdere det? Det kan kun blive til glæde for en hel stribe af erhvervsadvokater, som kan se frem til en række retssager på det her område, medmindre selvfølgelig havnene er så kloge ikke at begive sig ud i det her ingenmandsland, hvor der ikke er sikkerhed for noget som helst, men så er hovedintentionen med lovforslaget jo altså også væk, så hvorfor en ny lov?

Helt grotesk bliver det, når de samme regler gøres gældende i de tilfælde, hvor flere havne samarbejder om en opgave. Her kan en eventuel privat aktør så at sige slå en havn hjem, hvis denne private virksomhed skriftligt meddeler, at man i den ene af de samarbejdende havne vil overtage opgaven og aktiviteterne. Det er grotesk i vores optik.

I Enhedslisten tror vi faktisk på, at nogen ikke har tænkt sig om ved fremstillingen af denne del af det her lovforslag, altså at der er tale om en slags fejl. Vi kan i hvert fald ikke finde belæg for forslaget i Havnelovudvalgets betænkning. Vi ser derfor frem til, at denne raptus udgår af lovforslaget igen under udvalgsarbejdet. Skulle det derimod være et udslag af overdreven hensyntagen til nogle af erhvervsorganisationerne på området, og hvis ministeren insisterer på den del af forslaget, vil Enhedslisten få det meget svært med lovforslaget i sin helhed.

Jeg kunne for så vidt blive ved i samme boldgade. Hvorfor skal havnene danne selvstændige skattepligtige selskaber for de arealer, som havnene erhverver og driver, men som ikke støder op til havnens eksisterende areal? Det her er jo en kerneopgave, det er infrastruktur, og en havn er en infrastrukturforvalter. Det er en unødig bureaukratisering og besværliggørelse af havnedriften at have to slags områder i sin administration, to områder, som bruges, det gør arealer jo, til nøjagtig det samme, typisk oplagring af gods.

Nu vi så er ved alle dårligdommene i forslaget, vil jeg sige, at Enhedslisten ikke er tilhænger af, at kommunale A/S-havne får mulighed for at investere 15 pct. af egenkapitalen udenlands. Havnene skal drive deres egen havn og ikke involvere sig i tvivlsomme udlandseventyr. Enhedslisten er ikke tilhænger af, at bestyrelseshonorarene gives fri, vi hylder princippet om, at folk får betalt for tabt arbejdsfortjeneste, det andet går der som bekendt hurtigt fryns, vellevned og gyldne håndtryk i.

Jeg runder lige af, hr. formand, med tre linjer: Vi er i udgangspunktet positive over for lovforslaget, men vi bruger udvalgsarbejdet på at rette op på nogle af manglerne ved det, især som nævnt de helt urimelige betingelser, der stilles op for havnene, hvis de vil udnytte de nye forretningsmuligheder.

Kl. 14:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Jeg synes, det er værd at hæfte sig ved, at to tredjedele af den danske udenrigshandel sker via en havn. Det vil sige, at det sådan set er et utrolig vigtigt lovforslag, vi har fat i her, som skal give øgede muligheder. Læser man lovforslagets intention og de bemærkninger, der ligger til det, giver det rent faktisk en række øgede muligheder for havnene i en moderne tid til at kunne agere, som en havn nu skal. Så er det også værd at bemærke, at en del af de havne jo så ligger i hvert fald i kystnære områder – det gør en havn normalt – og en del ligger også i Udkantsdanmark osv., så der er flere grunde til at fastholde en havns vitale funktion, som den er. Danmark har jo et stort kystareal og dermed mange havne og kan spille en stor rolle på den vej til udenrigshandel. Så kan man sige, at det måske også aflaster andre muligheder, altså transporten på vores vejnet osv., så det er værd at have fokus på det.

Derfor er det jo glædeligt, at der ligger et udvalgsarbejde bag, som peger på, at det sådan set er den rigtige vej at gå. Det udvider altså mulighederne for, hvilke forretningsområder kommunale aktieselskabshavne og selvstyrehavne må deltage i, og de får altså en række øgede muligheder, som flugter fint med det udvalgsarbejde. Uanset at nogle hjørner af det er blevet problematiseret her fra talerstolen, mener jeg, at vi da generelt kan sige, at det er en god lov, som giver flere muligheder i stedet for begrænsninger, og det er sådan set en god overskrift at have for enhver lov i det her Folketing.

Hvis det bliver overskriften for ministeren fremadrettet, altså muligheder i stedet for begrænsninger, kan han regne med Liberal Alliances støtte i en række sammenhænge, så det er blot til venlig erindring for ministeren, og derfor vil jeg bare sige, at vi støtter det her lovforslag. Vi kaster os ud i udvalgsarbejdet, men støtter generelt lovforslaget. Tak.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det den sidste ordfører, hr. Lars Barfoed fra De Konservative.

Kl. 14:39

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Tak for det. Det er grundlæggende et godt lovforslag, vi behandler. Det er godt allerede af den grund, at det er et lovforslag, der har været genstand for en grundig forbehandling i et udvalg, i Havnelovudvalget. Derfor kan vi jo med en vis sindsro tage det til os, fordi det har været gennembearbejdet også af de forskellige parter, de forskellige interessenter omkring vores havne, sådan at det som udgangspunkt er et velafbalanceret lovforslag. Det hviler altså på betænkningen fra Havnelovudvalget.

Det er også et vigtigt lovforslag. Havnene udgør en livsnerve, et centralt omdrejningspunkt og knudepunkt i hele vores infrastruktur. Når vi nu er enige om – og det går jeg ud fra at vi er – at vi gerne vil have mere gods over på skib og jernbane, kommer vi ikke uden om, at vi skal have nogle velfungerende havne for at få tingene til at hænge sammen. Derfor synes jeg, det er godt, at der har været et grundigt arbejde omkring lovgivningen i lov om havnevirksomheder, og Det Konservative Folkeparti vil derfor også som udgangspunkt være positiv over for lovforslaget.

Der har jo så været enkelte røster fremme, efter at lovforslaget er kommet frem, som flere andre også har været inde på i debatten, som må give anledning til, at vi i udvalgsarbejdet kigger lidt nærmere på det. Det ene er den her bestemmelse om, at man, i det omfang man har påtaget sig i havnen at håndtere nogle opgaver, nogle havnerelaterede opgaver, som der ikke har været private aktører, der har været interesseret i, så skal give det tilbage til en privat aktør inden en rimelig frist, hvis det er sådan, at der er en privat aktør, der melder sig på banen med hensyn til at påtage sig opgaven. Der mener jeg nok at der er brug for at gå nærmere ind i især begrebet inden for en rimelig frist, for det er jo oplagt, at vi ikke får nogen til at investere i sådan en aktivitet, hvis man kan risikere, at den, inden man får afskrevet investeringen, bliver taget fra en igen, fordi der er en privat aktør, der tilbyder sig.

Derudover har vi jo også fået henvendelser i udvalget om eventuelle problemer i forhold til konkurrencelovgivning og EU-ret. Det mener jeg også er noget, vi skal have belyst nærmere under udvalgsarbejdet, inden vi kan tage endelig stilling til lovforslaget. Men som udgangspunkt er Det Konservative Folkeparti positive over for lovforslaget.

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det transportministeren.

Kl. 14:42

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ordførerne for en god og også relevant debat, synes jeg. Måske var det hr. Leif Mikkelsen, som sagde meget præcist, at det her faktisk er en lov, som har stor betydning, altså at havnene er dem, der sørger for, at vi kan komme af med vores eksportvarer, og at vi får varer til det her land, som vi har brug for, og at det derfor er en vigtig lov.

Jeg tror, at vi kan blive enige om, at formålet med loven er at udnytte de potentialer – det var der også flere der var inde på – som rent faktisk ligger for at skabe yderligere vækst, dynamik og arbejdspladser omkring danske havne, og også, som flere har været inde på, at havnene ikke kun er centrale knudepunkter, når det gælder infrastruktur, men rent faktisk også er fyldt med erhvervsområder. Der er rigtig mange virksomheder, som har behov for at ligge tæt på havne med de muligheder, som det giver, og derfor er det også vigtigt. Og endelig bidrager havnene til en høj mobilitet og dermed til transport af de varer til og fra Danmark, som vi har så stor brug for.

Jeg tror, det var hr. Thomas Danielsen, men også andre, der var inde på forhistorien til lovgivningen her. Og der vil jeg gerne ligesom andre nævne den her måde at arbejde på, hvor man altså beder de mennesker, som er involveret i det, om at sætte sig ned og gennemgå området og så komme med en betænkning, som vi som lovgivere så tager på os og dermed sikrer muligheder for yderligere vækst og dynamik omkring havnene.

Jeg mener, at lovforslaget ligger inden for betænkningen, og derfor har jeg været en lille smule forundret over, at nogle af aktørerne nu er gået på banen. Jeg synes, at man skal sige to ting til de aktører. Lad nu være med at trække de heste af stalden, som der var, før betænkningen kom. Der var uenighed. Lad nu være med at afprøve den mulighed, der er ved en behandling i Folketinget, for, om man ikke kunne få nogle af de ønsker, som man ikke kunne få igennem i forbindelse med udvalgsarbejdet, igennem i forbindelse med lovgivningsarbejdet. Det synes jeg ikke er så klædeligt. Og derfor har jeg sådan set også bedt de aktører om at komme ind til mig og forklare mig, hvor problemerne er henne. For det synes jeg faktisk er vigtigt. Jeg synes ikke, det er sjovt at have en lovgivning, hvor man måske oven i købet påstår, at det her ikke er EU-retsmedholdeligt; så må vi have det afklaret.

Derfor vil jeg sige, som flere af ordførerne har været inde på, at det her er et godt lovforslag. Der er nogle knaster, hvilket også flere ordførere har peget på, men som jeg mener uproblematisk kan klares i udvalgssamarbejdet. Derfor synes jeg, det er fuldstændig afgørende, at aktørerne i forbindelse med lovgivningen her, nemlig dem, der har skoene på, og dem, der arbejder med havnene til daglig, også er sig deres ansvar bevidst helt til sidste punktum i den her sag, og det håber jeg rent faktisk også på at de vil være.

Så havde jeg den fornøjelse i sidste uge, at jeg var på en lille tur oppe i det nordjyske, og der skal jeg bare sige, at meldingen sådan set var fuldstændig entydig fra de havne, jeg besøgte der. De er meget glade for det her lovforslag, som det ligger. De havde sådan set kun et ønske, nemlig at vi fik det gennemført så hurtigt som overhovedet muligt, for så ville de, som de gav håndslag på, være med til at sikre yderligere dynamik og vækst i netop deres område. Det håber jeg på at vi kan. Jeg takker for de gode kommentarer, der har været, og ser fortrøstningsfuldt frem til udvalgsarbejdet.

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren.

Selv om enigheden er stor, fornemmer jeg på både ministeren og i hvert fald en af ordførerne, at der ønskes udvalgsbehandling.

Jeg vil derfor foreslå, at lovforslaget henvises til Transportudvalget. Og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Ophævelse af kommunal og regional pligt til konkurrenceudsættelse).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager). (Fremsættelse 11.01.2012).

Kl. 14:46

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver ordet til den første ordfører, som er hr. Jacob Jensen fra Venstre.

Kl. 14:46

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Regeringen ønsker med forslaget her at ophæve ministerens adgang til at pålægge kommuner og regioner at sende opgaver i udbud og dermed tjekke markedet for bedste pris og kvalitet. Det er ellers en mulighed, som VK-regeringen fik indført sidste år, netop med det formål at borgerne skal sikres den bedste service til den bedste pris. Vi kan jo se af erfaringen, at når tingene bliver sendt i udbud, altså, hvor man konkurrenceudsætter nogle opgaver, får man typisk i de fleste tilfælde både en bedre kvalitet og også mange gange en bedre pris, oven i købet nogle gange begge dele, i den forstand at både den eksisterende leverandør får tjekket op på de arbejdsgange og de procedurer, man bruger, og alternativt at nye leverandører kommer ind på markedet med andre erfaringer og nye måder at gøre tingene på.

Jeg vil også understrege, at det for Venstre ikke er afgørende, at det skal være en offentlig leverandør eller en privat leverandør, men hvor det afgørende for os er, at det er den leverandør, som bedst kan løse opgaven til den bedste kvalitet og den bedste pris, der også får mulighed for at løse den.

Når man hører på regeringens udmeldinger, og ikke mindst fra økonomi- og indenrigsministeren, fornemmer jeg sådan set også langt hen ad vejen, at man er enig med Venstre i det synspunkt, og derfor er det selvfølgelig også lidt mærkeligt, at man så med det her forslag ønsker at fratage ministeren den mulighed at pålægge regioner og kommuner at sende opgaver i udbud, vel at mærke kun i den situation, hvor kommuner og regioner ikke har levet op til det, som man havde aftalt skulle være målsætningen. For man kan sige, at enten så løfter kommuner og regioner netop målsætningen om at sende opgaver i udbud, og så er der jo ikke brug for ministerens indblanding, eller også lever de ikke op til det, og så må jeg må antage, at regeringen så på en eller anden måde vil reagere.

Jeg glæder mig så over, at man i det seneste år faktisk har set en øget andel af opgaver fra kommunernes side blive sendt i udbud, dog med meget forskelligt resultat, kan man sige, i den forstand at nogle kommuner har sendt rigtig mange opgaver i udbud, op omkring 40 pct., mens andre ligger nede omkring 20 pct. Det siger i hvert fald noget om, at der er et stort potentiale, hvis vi fortsætter den vej, som VK-regeringen lagde op til.

Der står mange fine ord i bemærkningerne til lovforslaget, men man må bare konstatere i hvert fald på visse dele, at regeringen så gør noget af det modsatte, eksempelvis står der, at kommuner og regioner skal have mere frihed til at tilrettelægge opgaveløsningen på en måde, som lokalt vurderes mest hensigtsmæssigt. Det kan man jo have svært ved at være imod, så længe man gør det. Men til gengæld indfører regeringen de såkaldte minimumsstandarder på daginstitutionsområdet, noget, som kommunerne i øvrigt er stærke modstandere af.

Der står også i bemærkningerne, at samarbejdet mellem offentlige og private aktører ikke skal være baseret på, at en kommune eller en region er tvunget til at konkurrenceudsætte bestemte serviceopgaver. Der kan man så spørge, hvad problemet egentlig er, hvis ministeren alligevel ikke ønsker at bruge den bemyndigelse, som der er i lovgivningen, og hvis kommuner og regioner i øvrigt lever op til de målsætninger, som der aftales med regeringen.

Jeg også gerne spørge her fra talerstolen og vil også gøre det i udvalgsarbejdet, hvad regeringen så har tænkt sig, der skal ske for netop at løfte den udbudsprocent yderligere. Jeg kan forstå, at man stadig væk vil indgå aftaler med kommuner og regioner i den retning, men hvad må sådan nogle aftaler så indeholde? Må de indeholde nogle faste målsætninger om, hvad andelen skal være i forhold til konkurrenceudsættelse, eller skal det være mere sådan nogle bløde formuleringer, som ikke har noget reelt og forpligtende indhold?

Det er også vigtigt for mig at få afgjort og få klarlagt, at udbud er test af et marked. Det er ikke udlicitering. Jeg tror, at der er rigtig mange, der misforstår den her diskussion om, at hvis man siger udbud, er det dermed også lig med, at det er private, der pr. definition skal overtage opgaven. Sådan forholder det sig ikke. Udbud er en test af markedet, hvor man får alternative bud ind og dermed tjekker, hvad der er den bedste løsning. Derfor er det jo også lidt pudsigt, når man kan læse i bemærkningerne, at det skal bero på en konkret lokal vurdering, i hvilket omfang kommunen og regionen inden for lovgivningens rammer i øvrigt får private til at løse opgaverne. Jamen sådan er det jo sådan set også selv efter et udbud, hvor det netop er, at man indhenter alternative tilbud, og så vurderer man, hvad man politisk synes er det mest hensigtsmæssige.

Men heldigvis kan man jo rigtig mange steder ude i kommunerne godt selv. Tag f.eks. Syddjurs Kommune, hvor en SF-borgmester ikke bare har sendt ældreplejen i udbud, men decideret har udliciteret dele af området. I mange kommuner har man ikke den samme berøringsangst med hensyn til alternative løsninger til det bestående. Det er måske tilsyneladende blandt dele af regeringspartierne på Christiansborg, at den blokering åbenbart stadig væk findes.

Men med hensyn til det her lovforslag er det efter vores vurdering lidt ærgerligt, at man i en tid, hvor vi faktisk behøver at vende hver en krone, behøver at finde alternative løsninger – og det er også det, jeg hører ministeren sige – og så faktisk fremsætter et forslag, som trækker i den modsatte retning, og derfor kan vi fra Venstres side i sagens natur ikke tiltræde forslaget, da vi kerer os om pris og kvalitet i den offentlige service, og det er ikke det, som forslaget her lægger op til at fremme.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Simon Kollerup.

Kl. 14:51

Simon Kollerup (S):

Der er jo et gammelt ordsprog, der hedder, at der er flere veje, der fører til Rom, eller alle veje fører måske endda til Rom. Jeg vil bare spørge ordføreren om det her med konkurrenceudsættelse. Mener ordføreren, at tvang er den eneste vej, der fører til øget konkurrenceudsættelse?

Jeg tror, at ordføreren har helt ret i den betragtning, han slutter af med, nemlig at i krisetider som nu, hvor kommunerne har behov for at vende hver en krone, tror jeg, der blev sagt, er man måske selv tilskyndet til at øge konkurrenceudsættelsen. Kunne man ikke forestille sig, der var andre veje end tvang til at øge den her konkurrenceudsættelse, så det ikke er helt så slemt, det her lovforslag?

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:52

Jacob Jensen (V):

Det kunne man sagtens forestille sig, og jeg hører også, og jeg deler sådan set hr. Simon Kollerups synspunkt, at vi for alt i verden skal undgå, at man fra ministerens side, hvis ellers ministeren ønskede at have den mulighed, skulle tvinge kommuner og regioner til at agere på en bestemt måde. Der er ikke noget, jeg hellere ville.

Jeg tror bare, det er afgørende, at man har de redskaber i værktøjskassen for at holde det pres, der selvfølgelig også skal være, når man indgår forskellige aftaler, sådan at man får en målsætning, der er så ambitiøs som mulig, og så man også har en fælles opfattelse af, at målet skal nås.

Min spørgsmål er bare, at hvis ikke man ønsker bruge det redskab, hvordan forestiller regeringen og regeringspartierne, herunder Socialdemokratiet, sig så, at vi skal nå derhen? Jeg deler også opfattelsen af, at i krisetider giver det også en vis motivation for at finde alternative løsninger. Det er jeg fuldstændig med på. Jeg synes bare, det er ærgerligt, at man på en eller anden måde med det her forslag vil løfte foden fra speederen i det pres, som det selvfølgelig vil give i de aftaler, man skal indgå for at nå målsætningen om det, der skal sendes i udbud. For vi er jo alle sammen interesserede i, at vi får mest service og dermed bedst kvalitet for pengene.

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Simon Kollerup.

Kl. 14:53

Simon Kollerup (S):

Det tror jeg da vi begge to er interessede i. Det gælder de fleste partier her, hvis ikke alle, det er der ingen tvivl om. Det, som jeg i anden omgang kunne tænke mig at spørge lidt ind til, er vedrørende det, at ordføreren omtalte den her mulighed som et redskab i værktøjskassen, altså et redskab, man kan bruge til at tvinge kommunerne med.

Ser man fra ordføreren og ordførerens partis side det her, man så kalder redskabet eller muligheden for at tvinge kommuner til at konkurrenceudsætte, som en trussel eller i hvert fald en udfordring mod det kommunale selvstyre? Mener ordføreren ikke, at det er en udfordring for selvstyret, når man på den måde har en latent trussel liggende i værktøjskassen? Er der ikke også et aspekt vedrørende selvstyre, som vi bliver nødt til at diskutere i den her sammenhæng?

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Jacob Jensen (V):

Der er altid et element af selvstyre, når man diskuterer lovgivning og dermed rammerne for, hvordan kommuner og regioner agerer. Det siger sig selv. Og det siger også sig selv, når man indfører minimumsstandarder i daginstitutionerne, som regeringen har gjort med finansloven, at man også er ude at udfordre det kommunale selvstyre, for der er man også inde at diskutere, hvordan man kan planlægge og dermed tilrettelægge opgaverne lokalt. Men jeg mener bare, at det her er et redskab, som jeg ikke håber skal bruges, men jeg synes, det er et vigtigt skridt i det signal, der hedder, at vi vil have flere opgaver i udbud.

Som jeg sagde i min indledning, mener jeg, at man kan se et meget, meget stort potentiale, og al erfaring siger, at der er meget stor forskel mellem de kommuner, som har sendt ting i udbud og dermed konkurrenceudsat dem, og de kommuner, der har gjort knap så meget. Der synes jeg at vi i fællesskab både her på Christiansborg og i

de aftaler, som regeringen skal indgå med KL, selvfølgelig skal have de elementer med, at det her er noget, vi mener – det er ikke bare rundbordssnak og bløde formuleringer.

Vi har set, at det har virket, når man har indgået de her aftaler. Vi også set, at det har virket, at man har lagt det politiske pres herfra. Så håber jeg selvfølgelig ikke, redskabet kommer i brug, men jeg synes, det er vigtigt at have en ambitiøs målsætning med den her dagsorden. Det er ikke af hensyn til kommunerne eller af hensyn til os andre, men af hensyn til borgerne, som skal opleve den bedste service.

Kl. 14:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Lars Dohn har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 14:55

Lars Dohn (EL):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om han har bemærket, at der har været noget fremme om regionernes udlicitering af ambulancekørslen, og om ordføreren, hvis han er bekendt med resultatet heraf, som det blev fremstillet i bl.a. Danmarks Radio her forleden dag, så mener, det er noget, der er kønt at se på. Regionerne har jo altså her fulgt regeringens opfordring. Er det et resultat, der er kønt at se på?

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:56

Jacob Jensen (V):

Jeg må bare sige, at man fuldstændig misforstår, hvad det her emne går ud på. Det, som jeg i min indledning faktisk prøvede at gøre en lille smule ud af at sige, var netop, at en ting er at sende opgaver i udbud og tjekke pris og kvalitet inden for den ramme, som man beskriver politisk, men at noget andet selvfølgelig er, om man inden for den ramme så rent faktisk efterfølgende vælger at udlicitere, altså udlicitere til en privat aktør. Der skal man, hvad enten man er et regionsråd eller en kommunalbestyrelse, eller hvem man måtte være, når man vælger den løsning, det er at få en privat aktør ind for at overtage nogle opgaver, selvfølgelig kunne stå på mål for, at det, man har beskrevet i udbudskontrakten med hensyn til den service, der ønskes, så også bliver opfyldt, og der er det jo et juridisk spørgsmål, hvis det ikke gør. Men man skal altså holde tingene adskilt.

Det, vi taler om her, er det, at man får løftet flere opgaver ved udbud, at man får dem konkurrenceudsat, og at man får sikret, at den leverandør, der i dag har opgaven, også får kigget efter, om det kan gøres anderledes, om det på nogle områder måske kan gøres mere hensigtsmæssigt, eller at man kan få andre til at byde ind på det. Men i sidste ende er spørgsmålet om, hvem der skal løse opgaven, jo et spørgsmål, som man lokalt skal tage politisk stilling til.

Kl. 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Lars Dohn.

Kl. 14:57

Lars Dohn (EL):

Jamen jeg fik jo slet ikke noget svar på det, jeg spurgte om. Det har i mange, mange år været en kendt sag, netop i forhold til et privat monopol som Falck – det ligger måske endda 10 år tilbage, at man konstaterede det – at en køretur med en ambulance fra Falck kostede 1.100 kr., mens en køretur med en ambulance fra Københavns Brandvæsen kostede 700 kr. Og så er det da, jeg lige igen vil prøve at spørge ordføreren, om han finder, at det resultat, der er kommet ud af det med hensyn til regionernes opgaveudlægning af ambulan-

cekørslen, er fornuftigt, altså at det er en fornuftig løsning, man der er nået frem til.

KI 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:57

Jacob Jensen (V):

Jeg ved godt, at man i hr. Lars Dohns parti har en ideologisk blokering – det tillader jeg mig at kalde den – i forhold til, at private aktører kan være med til at løse nogle af de samfundsopgaver, som vi politisk fra Folketingets side, fra regionsrådenes eller fra byrådenes side beslutter der skal løses. Det ved jeg godt, og derfor fornemmer jeg også tydeligt den modstand, der er mod, at der kommer alternative udbydere ind, om det så er en privat aktør, eller hvad det nu er. Jeg skal ikke tage stilling til, hvorvidt det i nogle enkeltsager er gået godt eller gået skidt, det er jo noget, som dem, der beslutter, at den opgave skal udføres af nogle andre end dem, der tidligere har udført den, skal stå på mål for.

Det, jeg bare er interesseret i og kerer mig om, er, at vi sikrer, at borgerne får den bedst mulige service, og det får de altså ikke, ved at man til gengæld laver et offentligt monopol. Men det får de, ved at man sikrer, at den, der kan løse opgaven bedst muligt, hvad enten det er en offentlig eller det er en privat leverandør, så også får muligheden for at gøre det. Og den form for opgaveløsning finder man altså kun frem til, hvis man tør teste markedet og spørge ude omkring, hvem der kan løse den her opgave inden for den ramme, som man politisk stiller op, og det er sådan set det, vi forholder os til fra Venstres side.

Kl. 14:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:58

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Mener hr. Jacob Jensen, at de danske kommuner og regioner er prisog kvalitetsbevidste? Jeg mener: at de søger at løse deres opgaver bedst og billigst?

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:59

Jacob Jensen (V):

Det gør de i visse tilfælde, for man kan jo, som jeg nævnte, se, at der er nogle kommuner, som sender rigtig mange opgaver i udbud og dermed tjekker markedet, og der er nogle kommuner, som gør knap så meget. Det kan der være alle mulige lokale grunde til. Men man kan i hvert fald se meget, meget store forskelle mellem dem, som gør det, og de erfaringer, de indhøster, og dem, som ikke gør det. Så jeg kan jo ikke svare entydigt på det, for kommunerne er jo forskellige; der er nogle, der prioriterer det her højt, og der er nogle, der prioriterer det mindre.

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:59

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen kommunerne er netop forskellige, og vi har jo noget, der hedder kommunalt selvstyre i Danmark, så det kan godt være, at man de steder, hvor rigtig meget bliver sendt i udbud, tjener noget ind på

nogle af opgaverne og i virkeligheden sætter noget til andre steder, for det koster også penge at sende opgaver i udbud. Vi har set flere gange, at opgaver bliver sendt i udbud, hvor der måske kun er én leverandør på markedet; det ved alle, men det *skal* sendes i udbud, så man gør det alligevel. Det kan jo også godt være sådan, at man de steder, hvor man sender mindre i udbud, gør det, fordi det bedre kan betale sig.

Mener ordføreren ikke, at det skal være op til det lokale selvstyre, hvordan man løser opgaverne bedst og billigst?

Kl. 15:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:00

Jacob Jensen (V):

Jo, det gør jeg faktisk, og det er også derfor, jeg mener, at man faktisk skal gøre det her, ud fra den betragtning, at man skal finde ud af, hvad det er for en opgave, altså selvfølgelig både hvad det er for en opgave, man skal have løst – det beslutter man jo – hvad der er midler til, og hvad der er muligheder for, men man skal også finde ud af, hvem der så kan løse opgaven bedst og billigst. Og det gør man jo ikke ved at kigge på sig selv og sige: Nu løser vi opgaven på den her måde, og det er den eneste rigtige måde; vi tør ikke spørge, om der er alternativer.

Det er sådan set derfor, jeg bare holder fast. Jeg hører jo også, at regeringen – det kan jeg jo læse i bemærkningerne til lovforslaget – faktisk gerne vil sende mere i udbud. Vi er så bare ikke helt enige om, hvad det er for nogle redskaber, man skal bruge. Jeg ved godt, at der er partier, der støtter regeringen, som mener, at man overhovedet ikke skal sende ting i udbud. Det fornemmer jeg i hvert fald, når man ser på de bemærkninger, der bl.a. kommer fra spørgerens side.

Der er vi bare lodret uenige. Vi mener, at den, der kan løse opgaven bedst og billigst, også skal have mulighed for at gøre det, uanset om det er en privat eller en offentlig leverandør. Og det er det, vi kan gøre ved at sende tingene i udbud. Det er derfor, vi er imod det her forslag, som løfter foden fra speederen i den proces.

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Simon Kollerup for Socialdemokraterne.

Kl. 15:01

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

Det, vi står med her, er måske nok et lille, men ikke desto mindre også et vældig markant lovforslag, når det handler om forskellen på den nye regerings og den gamle regerings syn på det kommunale og det regionale selvstyre og vores offentlige velfærdsservice.

Med det her lovforslag ophæver vi muligheden for at tvinge kommuner og regioner til at konkurrenceudsætte bestemte opgaver, en mulighed, som den gamle regering indførte. Dermed gør vi op med den ideologiske kurs, der har præget den gamle regering, når det netop handler om kommunernes og regionernes konkurrenceudsættelse. Det er en kurs, der var – om jeg så må sige – støbt solidt i højreorienteret beton, hvor det handlede mere om konkurrenceudsættelse for konkurrenceudsættelsens egen skyld end om at skabe en bedre offentlig sektor eller en bedre velfærdsservice, og hvor man også ville tvinge kommunerne til at konkurrenceudsætte bestemte opgaver.

Eksempelvis puslede den gamle regering jo i februar sidste år med et forslag om at tvangsudlicitere 20 pct. af hjemmeplejen. Det er så slut nu. Den nye regering har nemlig en anden kurs, hvor vi lægger vægt på dialog og frihedsgrader til kommunerne frem for tvang, på pragmatisme og fornuft frem for faststøbt ideologi. Rege-

ringen vil arbejde for mere konkurrenceudsættelse, og der er vi jo så enige om målet for så vidt, og offentligt/privat samarbejde, men det er ikke et mål i sig selv. Det skal medvirke til at udvikle den offentlige sektor, og det skal ske i dialog med kommunerne, ikke ved den tvang, som lovforslaget nu fjerner muligheden for. Så derfor siger vi farvel til tvang og goddag til dialog, når det gælder konkurrenceudsættelse i kommunerne, og derfor kan Socialdemokraterne støtte lovforslaget.

KL 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er flere korte bemærkninger, først fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:03

Jacob Jensen (V):

Nu er det styringsredskab, som regeringen her ønsker at fjerne, jo en mulighed for ministeren, så hvis man virkelig er så inderlig imod at bruge et styringsredskab i den situation, det måtte være aktuelt, altså netop hvor kommuner og regioner ikke lever op til det, som man aftaler er målsætning for øget konkurrenceudsættelse, så kan ministeren jo sådan set bare lade være med at bruge redskabet. Det er jo op til ministeren selv, så hvorfor er det, at hr. Simon Kollerup er så bange for, at det redskab skal ligge i værktøjskassen, hvis ministeren alligevel ikke agter at bruge det?

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:04

Simon Kollerup (S):

Jeg mener lidt, som jeg forsøgte at berøre det også i mit spørgsmål til ordføreren selv for kort tid siden, at der ligger en vældig væsentlig sondring i det her forslag, der handler om muligheden for at udbyde, og så kommunernes eget selvstyre. Jeg mener, at det er en væsentlig og latent trussel for kommunernes selvstyre, når der ligger muligheden for, at en minister kan gribe ind med tvang og dermed altså tvinge kommunerne mod deres eget ønske, må man så forstå, til at konkurrenceudsætte.

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:04

Jacob Jensen (V):

Men så er vi jo ude i symbolpolitik som det, regeringen her fører, for hvis det er sådan, at man fra regeringens side – og det kan jeg så forstå – ikke vil bruge det redskab, så kan man jo bare lade være. Altså, det gør jo ikke nogen forskel, om redskabet ligger i værktøjskassen, hvis man ikke agter at tage det op. Så jeg kan ikke forstå, hvorfor hr. Simon Kollerup og Socialdemokratiet er så bange for at have det redskab liggende. Hvis man allerede på forhånd har sagt, at det vil man ikke bruge, så skader det jo ingenting. Derfor må jeg jo konstatere, at det, som vi er ude i her fra regeringens side, inklusive Socialdemokraterne, er ren symbolpolitik. Og ren ideologisk blokering, må det jo forstås at være, når man siger, at man ikke vil have det redskab op af værktøjskassen, nej, man vil faktisk smide det helt ud af værktøjskassen. Man kunne bare sige: Vi agter ikke at bruge den bemyndigelse, det er rent frivilligt for den siddende minister.

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren

Kl. 15:05 Kl. 15:08

Simon Kollerup (S):

Jeg vil sige det sådan, at det redskab, som ordføreren omtaler, den her mulighed for at tvinge kommuner og regioner til at konkurrenceudsætte, kan vi sådan set godt være foruden, også i bestræbelserne på at øge konkurrenceudsættelsen. Jeg mener, at det ligger som en latent trussel over for det kommunale og regionale selvstyre. Derfor skal vi prøve at finde nogle andre redskaber at putte i værktøjskassen. Vi skal prøve at finde nogle andre veje til, hvordan vi kan nå det mål, som både regeringen og – forstod jeg også – ordførerens parti er enige om, nemlig at vi kan øge konkurrenceudsættelsen i kommunerne.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:06

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand.

Jeg synes jo, det er interessant, at vi har den her debat, for det er jo noget, der i hvert fald i de seneste to valgperioder, hvor jeg har været ordfører på området, har været en stor debat om sådan nogenlunde en gang om året, hvor vi har fået det her forslag om, at vi skulle fjerne de aftaler, der var om udlicitering eller konkurrenceudsættelse. Der synes jeg det er interessant at vi så nu, selvfølgelig også desværre, kan se, at der er flertal for, at de her værktøjer, som det blev sagt tidligere, jo reelt bliver smidt ud med badevandet.

Ordføreren skal måske prøve at reflektere lidt over det her med, hvilke arbejdspladser der faktisk bidrager andre steder i samfundet, ved at der findes private virksomheder, som går ind og udfører opgaver for det offentlige i Danmark, for kommuner og regioner. Det giver jo ikke kun en generering af job i det offentlige, men det gør også, at de her virksomheder ikke bare bliver langt, langt mere robuste for kunderne hos det offentlige, men også får udviklet deres virksomhed til at kunne få arbejde hos private i Danmark. Er ordføreren ikke bange for, at man med det her, som er på dagsordenen i dag, egentlig reelt vil ud og lave en aftale, som gør, at det bliver vanskeligere at generere de her private job?

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:07

Simon Kollerup (S):

Jeg kunne forstå, at formanden kunne bekræfte, at det var en tilbagevendende diskussion, og det må så understrege vigtigheden af, at vi tager snakken her om konkurrenceudsættelse.

Jeg er nu ikke så bange, som jeg blev spurgt om jeg var, i forhold til det her med at konkurrenceudsætte. Jeg tror sådan set, vi kan nå langt ad konkurrenceudsættelsens vej, og jeg tror også, at kommunerne og regionerne i stor udstrækning selv er interesseret i at nå ud ad den vej. Det, jeg forstår er udfordringen, og som jeg synes at det er helt ansvarligt at regeringen tager fat på, er at se på værktøjskassen, nemlig hvilke redskaber der ligger i værktøjskassen. Lige nu ligger der den her latente trussel med tvang, og der mener jeg, at vi skal erstatte den med nogle bedre redskaber, som kommunerne og regionerne faktisk kan bruge til noget.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men så er det jo utrolig interessant, hvis ordføreren også vil bidrage med, hvad det så er for nogle nye værktøjer, som man har i støbeskeen. Der blev nævnt det her med, at man er villig til, at det skal være frivillig konkurrenceudsættelse, og man vil også gerne fra den nye regerings side arbejde for flere offentlig-private partnerskabsaftaler osv., men det er der ikke noget nyt i. Det ville den gamle regering jo også, det ville det gamle flertal også.

Ordføreren siger, at der er tvang, men vil ordføreren ikke bare sådan for lytternes og seernes gode erindring lige retfærdigvis sige fra talerstolen af, at det, der faktisk var, og som ordføreren kalder tvang, var nogle ganske almindelige aftaler, som blev indgået mellem Danske Regioner, KL og regeringen ved den ressortminister, som sad på området i de forskellige aftaler. Vil ordføreren ikke bare ganske klart sige det? Det var ikke tvang, det var en ganske almindelig aftale som en del af den årlige økonomiaftale med kommuner og Danske Regioner.

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:09

Simon Kollerup (S):

Det sidste kan jeg i hvert fald bekræfte, men det er jo så heller ikke det, vores lovforslag i dag handler om. Vi er jo ikke i gang med at afskaffe aftalesystemet mellem regering og kommuner og regering og regioner.

Der blev spurgt til, hvad det nye er, hvad det så er, man vil nu. Jeg vil sige til en start, at det, der er nyt, i hvert fald er, at man ikke vil gå tvangens vej, at man ikke vil forulempe det lokale selvstyre ved at have tvangsmuligheden over for kommuner og regioner. De nye ting, der skal lægges i redskabskassen, er nogle af dem, vi skal prøve at udvikle, forhåbentlig i et bredt samarbejde også her i Folketinget, hvor jeg da regner med at vi får en god solid debat mellem partierne, hvor vi kan lægge nogle nye redskaber i den her kasse. Et af dem ved jeg er, at vi kigger på udbudsmuligheder f.eks. inden for EU, nemlig om vi kan ændre på tærskelværdierne der. Så det er et meget konkret bud på det. Jeg håber, der kommer mange flere redskabser i redskabskassen.

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Mike Legarth.

Kl. 15:10

Mike Legarth (KF):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, hvordan det kan være, at man på den ene side siger, at det er en god idé at konkurrenceudsætte, og at man så på den anden side fjerner det incitament, der er, for de kommuner, der helt tydeligt ikke gør det. Videnskaben viser jo, at der er dokumentation for, at der er kommuner, der ikke konkurrenceudsætter og ikke tager den gevinst i kommunen på 15 pct. til borgerne, der er lige er til at samle op. Hvorfor fjerner man det incitament?

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:10

Simon Kollerup (S):

Jeg vil sige, at det incitament, der ligger i konkurrenceudsættelse, har jeg fuld tillid til at både vores kommunalbestyrelser og vores regionsråd selv er i stand til at identificere og også få gjort til klingende mønt, havde jeg nær sagt. Jeg er ikke sikker på, at det store incitament skal bestå i muligheden for, at vores minister kan tvinge kommunerne og regionerne ud i konkurrenceudsættelse.

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 15:11

Mike Legarth (KF):

Jamen det er jo et styringsværktøj, ligesom vi nu er nødt til at indføre en budgetlov. Det bakker ordførerens parti jo op om, fordi det er nødvendigt, at der er styr på tingene. Når nu vi kan se, at der er dokumentation for, at der er nogle kommuner, der kunne tjene 15 pct. på at konkurrenceudsætte, men ikke gør det, hvorfor er det så, ordføreren vil fjerne muligheden for, at ministeren kan sige til kommunen: Prøv nu at kigge jer selv i kortene; hvis I kan købe den her ydelse billigere på det private arbejdsmarked, så gør det, for så slipper borgerne 15 pct. billigere? Altså, det er mig uforståeligt, at man kan være imod det.

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:11

Simon Kollerup (S):

Der må jo være nye tider her på slottet, i forhold til hvordan man går til værks over for kommunerne og hvad der er de rigtige styringsværktøjer og incitamentsstrukturer over for kommunerne. Jeg har det i hvert fald sådan, og sådan har vi det i Socialdemokratiet, at tillid er bedre end tvang. Jeg har fuldstændig tillid til, at vores kommunalbestyrelser og vores regionsråd, hvis såfremt ifald de måtte kunne identificere muligheder for besparelser på hele 15 pct., selvfølgelig griber dem. Der er krise her i landet, det er der også ude i kommunerne, og det er der også i regionerne. Så derfor har jeg fuld tillid til, at det kan vores kommuner og regioner gøre af sig selv. Vores opgave her fra Folketingets side er at lægge nogle flere og bedre redskaber i redskabskassen.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Morten Marinus.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Det forslag, vi behandler her i dag, er jo endnu et eksempel på den skadelige symbolpolitik, som regeringen forsøger sig med for at aflede opmærksomheden fra deres mange løftebrud. Forslaget er et tilbageskridt i forhold til den målsætning, som vi bør være fælles om, nemlig at vores skattekroner bliver anvendt så effektivt som muligt, så vi får mest mulig velfærd for pengene. Derfor har vi også i Dansk Folkeparti modsat nogle af vores kollegaer her i salen heller ikke nogen ideologisk holdning til, om det er det offentlige eller det private, der skal løse opgaverne. Dem, der skal løse opgaverne, er dem, der gør det bedst og til den rigtige pris. Derfor er vi også varme fortalere for konceptet konkurrenceudsættelse. Vi er med på hverken at lægge os fast på den ene eller den anden løsning, men sikre, at private udbydere får chancen for at prøve kræfter med de offentlige opgaver, ligesom ansatte i det offentlige skal være på tæerne, så det sikres, at de yder det optimale.

Derfor var målsætningen om 31,5 pct. også et skridt i den rigtige retning for at fastholde en høj offentlig velfærd i en periode, hvor statsfinanserne bliver stadig mere pressede. Det er en bunden opgave gennem innovation og effektivisering at få samme offentlige velfærd ud af de stadig færre midler, der er til rådighed i fremtiden. Det kan derfor virke ekstra uforståeligt, at regeringen netop på det her område er i gang med et ideologisk felttog. I forvejen er der som bekendt kun et krav i lovgivningen om, at kommunerne skal lave en udbudsstrategi en gang om året og en aftale om at nå en konkurrenceudsættelse på omkring en tredjedel af opgaverne.

Hvorfor er det så så vigtigt at få fjernet ministerens mulighed for at blande sig, hvis ikke kommunerne overholder aftalen om disse målsætninger, særlig når ministeren selv har udtalt, at der ikke er tale om et opgør med tanken om konkurrenceudsættelse eller med målsætningen om de omkring 31,5 pct.? Det må være selve definitionen på symbolpolitik, når en regering vælger at lave en ændring af lovgivningen, som den ikke engang selv forventer endsige ønsker at der kommer en ændring af den nuværende situation ud af.

Derfor støtter Dansk Folkeparti naturligvis heller ikke den nævnte ændring. Vi skal derimod opfordre regeringen til i fremtiden at bruge sin tid på områder, hvor de rent faktisk ønsker at ændre de nuværende tilstande.

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 15:15

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Ordføreren siger, at DF ikke har noget ideologisk i klemme hverken til den ene eller anden side i det her spørgsmål, og jeg har også ofte hørt ordføreren udtale sig meget pænt om det kommunale selvstyre. Så hvis ordførerens parti og ordføreren selv ikke har noget ideologisk i klemme og respekterer det kommunale selvstyre, hvorfor skulle det så ikke være op til kommunerne selv, i hvor høj grad de vil sende opgaver i udbud?

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:15

Morten Marinus (DF):

Som jeg sagde synes jeg, at det på visse områder ville være en god idé, at man faktisk lavede den her konkurrenceudsættelse for at afprøve prisen. Vi er altså i en situation, hvor man ude i kommunerne skal vende hver en krone. Jeg synes, det er en rigtig god idé, at man har, som det tidligere blev nævnt, det værktøj i værktøjskassen, at ministeren kan skride ind over for kommunerne, hvis ikke de når de målsætninger, som de altså har aftalt. Så jeg bryder mig ikke om det der ord tvang, som også blevet sagt flere gange i dag; der er altså indgået en aftale om, at man vil nå de her målsætninger.

Jeg synes stadig væk, at vi skal prise os lykkelige over det kommunale selvstyre, men det ændrer altså ikke ved, at vi står i en situation, hvor man er nødt til at prøve at konkurrenceudsætte forskellige opgaver for at finde den rigtige pris.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 15:16

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Der er jo en grundlæggende mistillid til, at kommunerne rent faktisk vil gøre det bedst og billigst, og vi er netop, som det er blevet sagt flere gange, i en økonomisk krise, specielt kommunerne, der skal vende hver en krone, de klatter ikke med pengene. Men det her er

altså udtryk for mistillid, at DF og ordføreren ikke vil være med til at støtte et forslag, der viser tillid til kommunerne. Vi forventer, at de gør det bedst og billigst, og det tror vi også på de vil.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:17

Morten Marinus (DF):

Jamen så skal jeg fortælle ordføreren, fru Lisbeth Bech Poulsen, en historie fra den virkelige verden ude i kommunerne. Der er vi i den kommune, jeg selv kommer fra, nemlig Jammerbugt Kommune, udsat for, at når man konkurrenceudsætter, får man faktisk også lavere priser inden for de kommunale selskaber; så derfor er det her slet ikke så dårlig en idé. Det kan virke underligt, at nogle af de her kommunale selskaber hidtil har skullet have en højere pris, end de så kan fremtrylle, når man konkurrenceudsætter dem, men jeg synes det er rigtig, rigtig sundt, så derfor går vi også ind for det her. Det er altså ikke altid, at det er de private, der er billigst; det er også somme tider kommunerne, og det er også ret tit, at de faktisk gør det billigere, end de hidtil har gjort det.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Lars Dohn.

Kl. 15:17

Lars Dohn (EL):

Nu er det jo en kendt sag, at Dansk Folkeparti gør meget ud af at fremstille sig selv som de svages beskytter – især på ældrepolitikkens område har vi set partiet føre sig frem. Derfor vil jeg spørge, om man foretrækker, at det er bureaukrater, der skal sidde og beregne og klargøre tingene, eller om det skal være de varme hænder i ældreplejen, der skal prioriteres.

Kl. 15:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:18

Morten Marinus (DF):

Det er da klart, at vi prioriterer ældreområdet, og vi har jo også tidligere sagt, at det netop var et af de områder, som vi måske syntes, at det offentlige var bedst til at varetage. Og det er da klart, at det er de varme hænder, vi prioriterer her, men der er altså andre områder end lige det her område, hvor der kan være fordele ved at konkurrenceudsætte og få den rigtige pris – om det så er de private, der er bedst til det, eller om det er de kommunale. Og så må man jo også se på indholdet. Det gælder som sagt om at løse opgaverne rigtigt og til den rigtige pris; det er ikke kun det ene, det kommer an på.

Kl. 15:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Lars Dohn.

Kl. 15:19

$\boldsymbol{Lars\;Dohn\;(EL):}$

Det, man ser, er jo meget tit, at det bliver en dumpingøvelse. Hvis vi f.eks. går over i et andet felt – den grønne afdeling – så ser vi, at der kommer et privat firma ind, hvor medarbejderne så skal sidde og holde frokostpause i en varevogn, ikke også? Det skal så sammenlignes med, at kommuner – normalt, i hvert fald – tilstræber at overholde arbejdsmiljølovgivning og velfærdsbestemmelser. Vi ved jo også, at det meget tit er på et unfair grundlag, den konkurrence kører.

Nu nævner ordføreren, at kommunerne af og til vinder en udlicitering. I min kommune betød det, at den kommunale rengøringsafdeling vandt opgaven, men så røg medarbejdernes kaffepause. Så opgaveudsættelse medfører som regel forringelse af arbejdsforholdene.

Kl. 15:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:20

Morten Marinus (DF):

Når man laver sådan en konkurrenceudsættelse, skal tilbuddene selvfølgelig være sammenlignelige, og det vil da sige, at både private og kommunerne eller det offentlige – det kan jo også være regionerne – selvfølgelig skal overholde f.eks. arbejdsmiljølovgivning og alle mulige andre lovgivninger, så det jo altså er en pris, man får ind på samme produkt. Når man kommer i den situation, som ordføreren for Enhedslisten her kommer ind på, så er det jo nok også op til kommunernes selvstyre at vurdere, om det faktisk er det, man har bedt om, som man rent faktisk får en billigere pris på. Det er ikke altid sikkert, og derfor kan man så holde det i eget hus.

Kl. 15:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Simon Kollerup.

Kl. 15:20

Simon Kollerup (S):

Nu har vi jo talt et stykke tid om – i hvert fald i den her debat – at landet er i krise, og det mærker man også ude i kommunerne og regionerne og også i Jammerbugt Kommune, hvor ordføreren selv kommer fra. Med den baggrund kunne jeg da godt have lyst til at spørge ordføreren, om ordføreren tror på, at kommunerne, og regionerne for den sags skyld, er i stand til selv at vælge, hvornår det er klogest at sende noget ud i konkurrenceudsættelse og på baggrund heraf selv vælge, hvornår det så er klogest, eller hvornår man får den billigste pris, hvad enten det er en privat udbyder eller, som ordføreren så selv har oplevet et eksempel med, en offentlig udbyder. Har ordføreren tiltro til kommunernes evne til at træffe den beslutning?

Kl. 15:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:21

Morten Marinus (DF):

Det har jeg stor tiltro til, men det ændrer ikke ved, som der tidligere er nævnt her i debatten fra Venstres ordfører, at jeg også synes, at det er vigtigt, at det værktøj ligger i værktøjskassen, nemlig, at ministeren rent faktisk kan gå ind, hvis ikke kommunerne overholder den aftale, som hidtil har været. Jeg har stor tillid til, at man i langt de fleste kommuner faktisk godt kan finde ud af det, men man må jo også se i øjnene, at hvis ikke det sker, er det rart at have det værktøj i værktøjskassen.

Kl. 15:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Simon Kollerup.

Kl. 15:22

Simon Kollerup (S):

Det var jo nogle rigtig dejlige ord at få med på vejen også fra Dansk Folkeparti. Jeg synes, at jeg kan huske fra tidligere, når man hørte partiet tale om det kommunale selvstyre, at man har hørt nogle andre toner. Men det var dejligt at få på plads. Jeg synes også, at det fortjener ros, at der er tiltro. Det er så i lyset af den her tiltro til kommu-

nerne, at jeg simpelt hen ikke forstår, hvorfor det pinedød er så vigtigt, at der skal ligge et redskab med mulighed for at tvinge kommunerne mod deres eget ønske til at konkurrenceudsætte forskellige opgaver. Det går simpelt hen over min forstand, men det kan der jo selvfølgelig være meget, der gør, så det kunne jeg godt tænke mig en forklaring på.

Kl. 15:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:22

Morten Marinus (DF):

Som jeg tidligere sagde: Hvis ikke man har den her aftale, er det ikke sikkert, at kommunerne altid vil konkurrenceudsætte. Så kan det være, at man siger, at vi tror, at vores egne gør det billigst og bedst i dag. Men ved at konkurrenceudsætte viser det sig faktisk, at kommunen selv kan gøre det billigere, fordi man sender bud ned i systemet til ledere og mellemledere om, at nu kommer I altså ud for en konkurrenceudsættelse her, og så finder man faktisk ud af, hvordan man kan gøre det på nye måder, som gør, at man faktisk kan få leveret det samme produkt til en billigere pris. Og det synes jeg altså kun er sundt. Jammerbugt Kommune er jo faktisk en af de kommuner, hvis ikke dén kommune, der har det højeste procenttal af de her konkurrenceudsættelser, og det er altså ikke altid, at der kommer noget dårligt ud af det, selv om Jammerbugt Kommune ligger rigtig højt på det område. Jeg kan da kun opfordre til, også når den her ændring bliver gennemført af et nyt rødt flertal, at kommunerne selvfølgelig fortsat konkurrenceudsætter, for det er altså en sund mekanisme.

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det fru Liv Holm Andersen, der taler for Det Radikale Venstre.

Kl. 15:23

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Det kommunale og regionale selvstyre og lokalt demokrati bygger på tillid til to af vores andre tre politiske og administrative niveauer. Den tillid har muligvis ikke været i højsædet de seneste 10 år, hvilket jo også bliver tydeligt med en opposition, som helt seriøst mener, at spørgsmål om saftevand eller ikke saftevand på plejehjem er noget, som vores ministre skal gøre noget ved. Det er for Det Radikale Venstre en lidt forskruet idé om selvstyre, hvor man nærmest springer et helt politisk og administrativt led over.

Det Radikale Venstre mener helt klart, at konkurrenceudsættelse og offentlig-privat samarbejde af enhver art er vigtige elementer i en fortsat udvikling og en fortsat effektivisering af den offentlige sektor. Vi tror også på, som det også er blevet sagt af samtlige talere indtil nu, at der er et stort potentiale på det her område. Derfor er det også glædeligt, at udviklingen faktisk går den rigtige vej.

Samtidig har Det Radikale Venstre tillid. Vi har tillid til vores kommunale og regionale politikere, og vi tror på, at de bekymrer sig både om deres politiske resultater og deres økonomiske budgetter. Vi tror faktisk på, at de gerne vil udføre deres opgaver bedst og billigst. Vi tror på, at det er vores folk ude lokalt, hvor virkelighederne, som det jo også er blevet sagt før, er forskellige, hvilket måske også kunne have noget at sige om, hvorfor udbudstallene netop også er forskellige, som er bedst til at vurdere, hvordan man når de mål, man sætter sig. Vi er os i hvert fald smertelig bevidst om, at det kan vi ikke gøre her fra Christiansborg, når vi vælger at have 98 kommuner. Derfor ønsker Det Radikale Venstre, at det altid skal være op til den enkelte kommune og den enkelte region og deres respektive fol-

kevalgte at vurdere, om konkurrenceudsættelse af en bestemt opgave er hensigtsmæssig.

Derfor byder Det Radikale Venstre også det her lovforslag velkommen, hvor regeringen fortsat vil arbejde for mere offentlig-privat samarbejde, innovation, udvikling og effektivisering af den offentlige sektor netop gennem konkurrenceudsættelse i kommunerne og i regionerne, hvor det her sker i aftaler med KL og med Danske Regioner, men hvor den udsættelsespligt, som kommunerne og regionerne kan pålægges som en sanktionsmulighed, fjernes. Det Radikale Venstre kan således med afsæt i netop selvstyret, tilliden samt en forvisning om, at vores regering vil forsøge at skabe fornuftige aftaler med vores politiske og administrative led, også omkring konkurrenceudsættelse, bakke det her lovforslag op. Tak for ordet.

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:26

Jacob Jensen (V):

Jeg har forstået, at Det Radikale Venstre ikke ønsker at bruge det her værktøj i redskabskassen, og det er fint nok. Det må man jo så melde ud

Men hvad er det, der er det farlige ved at have sådan et værktøj liggende i redskabskassen, når man nu selv siger, at man ikke ønsker at bruge det? Altså, er det, fordi man ikke føler, der er plads nok i værktøjskassen, fordi man skal have andre redskaber derned, eller hvad er det, der er så forfærdeligt ved at have et redskab, når man jo bare kan lade være med at bruge det? Det er jo en mulighed, ministeren har; det er jo ikke noget, ministeren *skal* gøre – og i øvrigt er det jo kun i det tilfælde, hvor man ikke fra kommuners og regioners side lever op til den aftale, som blev indgået om en fast målsætning om konkurrenceudsættelse. Hvad er det, der er så forfærdeligt ved at have et redskab? Man kan jo bare lade være med at bruge det.

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:27

Liv Holm Andersen (RV):

Ja, nu kan jeg ikke huske, om det var hr. Jacob Jensen, der spurgte, eller om det var andre talere, der spurgte, om det her egentlig ikke bare er tom symbolpolitik. Hvis man anser det som sådan, må tillid jo være symbolpolitik, på samme måde som mistillid er det. Så hvis det er symbolpolitik, er det et klart signal om, at vi altså har tillid til kommunerne og derfor tror på, at vi kan indgå de her aftaler, uden at vi behøver at have et redskab til netop at kunne straffe kommunerne, så de går imod deres egne ønsker på et område, hvor vi mener at de ved bedst.

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:28

Jacob Jensen (V):

Lad mig så spørge på en anden måde: Hvad gavner forslaget her i forhold til den dagsorden, som man ønsker at forfølge, altså det, at man ikke vil gå ind og bruge det her redskab? Hvad gavner det så? Hvilken forskel gør det, at man nu fjerner et redskab, som man i forvejen har sagt man ikke ønsker at bruge?

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:28 Kl. 15:31

Liv Holm Andersen (RV):

Så vil jeg prøve at gentage mig selv: Jeg synes, det gavner en strategi om dialog, om tillid og om fornuftige aftaler, hvor begge sider bidrager med en klar signalering af, at man netop vil satse på dialogen og på de frivillige aftaler.

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 15:29

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det har været den her regerings og vores støttepartis erklærede målsætning fra starten og også under valgkampen at gøre op med det regeltyranni og bureaukrati og den detailregulering, som vi mener at den tidligere regering har udøvet. Det er det her forslag et godt eksempel på – et første skridt, hvor vi siger: Vi har tillid til kommunerne

Vi har et meget specielt system, som vi skal ære her i Danmark, og det er det kommunale selvstyre. Det her er et rigtig godt skridt på veien.

Regeringens lovforslag vil hermed afskaffe kommuners og regioners pligt til konkurrenceudsættelse og vil fjerne ministerens magt til at fastsætte specifikke regler. Så er der blevet spurgt her i dag: Hvorfor vil man fjerne noget magt fra ministeren? Jamen bare det at spørge på den måde synes jeg jo illustrerer det meget godt. Jeg synes, det er forfriskende, at vi har fået en regering med en minister, der siger: Jeg ønsker ikke at have den her magt til at kunne blande mig i kommunernes selvstyre og råderet, altså hvordan man bedst vil forvalte de midler og løse de opgaver, man skal løse for kommunens borgere, regionens borgere.

Det er således SF's og regeringens overbevisning at man ved ophævelsen af den tidligere lov sikrer, at den enkelte kommune og region vælger den mest hensigtsmæssige løsning. Regeringen og SF vil fortsat arbejde videre med at styrke samarbejdet mellem det offentlige og det private, og lovforslaget skal ses som et skridt på vejen.

Som jeg sagde til en tidligere taler heroppe, mener jeg, at den tidligere lov var udtryk for en mistillid til, at kommunerne selv kan styre deres økonomi, og at de kan gøre det bedst for borgerne. Hvis vi ikke tror på, at de kan det, kan vi lige så godt lukke og slukke for det kommunale selvstyre. Så jeg synes, det her er en meget central ting. Vi hilser det velkommen og støtter selvfølgelig forslaget.

Kl. 15:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er flere korte bemærkninger. Først er det hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:31

Jacob Jensen (V):

Jeg hørte SF's ordfører sige, at det her lovforslag går ud på at fjerne kommuner og regioners pligt til at konkurrenceudsætte opgaver eller sende opgaver i udbud. Ellers må ordføreren lige korrekse mig, for jeg går ud fra, at SF stadig væk, måske som en del af regeringssamarbejdet, går ind for at sende offentlige opgaver i udbud. For lovforslaget her går ikke ud på, at man ikke længere skal forpligte kommuner og regioner til at sende opgaver i udbud. Man indgår nogle aftaler, og så går jeg ud fra, at SF mener, at kommuner og regioner faktisk er forpligtet til at gennemføre de aftaler, herunder, at en vis portion af deres opgaver skal konkurrenceudsættes.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:31

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Naturligvis i henhold til de aftaler, man fremover laver, ja.

Kl. 15:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:31

Jacob Jensen (V):

Men så er det, at jeg som tidligere vil spørge ordføreren, hvad det er, der er så forfærdeligt ved at have et stykke værktøj i værktøjskassen, når man bare kan lade være med at bruge det? Jeg har forstået, at det har noget at gøre med symbolpolitik, dialog, samarbejde og alle de her fine ting, men hvad forskel gør det lovforslag, som ligger her, i den konkrete situation, hvis ministeren ikke agter at bruge det? Så kan ministeren jo bare sige, og det gør ministeren formodentlig også om lidt, hvis ellers redskabet blev der, at ministeren ikke vil bruge den mulighed. Så gør det her lovforslag jo ingen forskel i dagligdagen for kommunernes virke.

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:32

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Så kan jeg da lige så godt vende det om: Hvorfor have et værktøj, som man ingen intentioner har om at bruge, liggende i skuffen, eftersom det går imod den nye retning, vi gerne vil udstikke for Danmark? Det er det samarbejde, der skal være mellem det her hus og kommunerne. Hvorfor så have det her værktøj liggende i skuffen som en eller anden pistol, man kan sætte for panden en dag? Jeg forstår ikke, at man kan vende spørgsmålet om. Vi vil jo netop sende et signal om, at vi ikke ønsker at gå ind og detailregulere, som det tidligere er sket, og at vi har tillid til, at kommunerne vil gøre det bedst og billigst muligt.

Kl. 15:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:33

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jamen det, som ordføreren var inde på i sin ordføreretale, var jo egentlig ordet tyranni. Sådan som jeg husker det, var det faktisk begrundelsen for, at man i hvert fald fra SF's side kunne støtte det her lovforslag; det var, fordi man ville det her såkaldte tyranni til livs.

Det vil jeg da gerne spørge ordføreren om. Hvis man kigger på, hvad det egentlig har vist sig, at de i kommunerne har fået ud af, at de har valgt at konkurrenceudsætte flere og flere kommunale opgaver gennem de senere år, vil man se, at det faktisk har vist sig i mange analyser, at man har sparet omkring 15 pct. Det betyder sådan set, at hvis man ikke sparer pengene, kan man faktisk købe for 15 pct. mere velfærd til vores borgere.

Hvorfor er det egentlig, at man som folkesocialist har så meget imod det frie initiativ? Hvad er det egentlig, at man har imod de private virksomheder? Hvad er det egentlig, at man har imod, at private virksomheder er leverandører til den offentlige sektor? Jeg må minde ordføreren om, at det, der udføres for om året, er omkring 57 mia.

kr., altså som private virksomheder leverer for af ordrer og ydelser til det offentlige. Men den offentlige virksomhed selv giver omkring 260 mia. kr.

Så det er jo ikke sådan, at man har botaniseret det helt fra hinanden. Man har bare valgt at åbne døren for de private virksomheder, så de også kan komme ind, og få undersøgt, hvordan vi får mest for pengene. Hvorfor har man som folkesocialist så meget imod det?

Kl. 15:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Man har som folkesocialist ikke noget imod det, men man har noget imod at binde hænderne på ryggen af kommunerne og tvinge dem gennem den her dør, som er blevet sparket ind, i stedet for at sige: Kommunerne vil gøre det bedst og billigst muligt. Det er det eneste valg, de har i sådan en krisetid.

Ordføreren taler om det frie initiativ. Jamen det hilser jeg da meget velkommen. Jeg hilser også kommunernes frie initiativ velkommen, altså så de kan indrette det på den måde, de finder bedst og billigst muligt. Må jeg minde om, at der altså også er transaktionsomkostninger, når man skal sende noget i udbud; så skal man sende det i udbud, så skal man indgå kontrakt, så skal man følge op, og så er der juridiske og administrative omkostninger. Og alt det skal jo også ses i en sammenhæng.

Nogle gange kan kommunerne se på forhånd, at de har en virksomhed, privat måske, som de kan indgå et samarbejde med, altså at der kun er en virksomhed, der kan det her – det kan f.eks. være et tale- eller blindeinstitut, som hvor jeg kommer fra – og så skal man bruge hundredvis af timer på at sende noget i udbud, som man ved at der er én leverandør der kan ordne. Altså, det giver jo ingen mening. Jeg vil bare gerne have lidt fornuft tilbage i dansk politik.

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:35

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo det, der er morsomt. Ordføreren bruger et eksempel med et tale-, døve- og blindeinstitut. Altså, mange af os andre, som sidder her i Folketinget, har mange års erfaring fra det kommunalpolitiske arbejde. Jeg har selv siddet i byrådet siden 1997, og vi har gennemført utallige konkurrenceudsættelser. Nogle gange har det offentlige selv vundet, altså, kommunens organisation har selv vundet, men andre gange har man valgt at udlicitere det, fordi kommunen har kunnet få mere for pengene. Så man kan jo ikke bruge ét dårligt eksempel til at tvinge de 100 andre gode eksempler ud ad døren.

Så siger ordføreren noget med, at man har tvunget en dør op, der var sparket ind. Det er jo for det første noget, der næsten er ret umuligt, sådan rent fysisk, men for det andet må ordføreren prøve at erkende, at det, der er blevet gennemført igennem de sidste mange års kommuneaftaler, økonomiaftaler, jo ikke er tyranni. Det er aftaler, man har indgået mellem kommunerne, Danske Regioner og regeringsflertallet her på Christiansborg. Det kan da aldrig nogen sinde blive tyranni; det er demokrati.

Kl. 15:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg tror ikke, hr. Skibby hører efter, hvad jeg siger, og det skulle heller ikke være første gang. Men jeg vil gerne sige det igen: Vi går ind for udbud, hvis det giver mening, og hvis kommunerne selv ønsker det. Vi har ikke noget imod udbud, men vi har noget imod at sætte procentsatser på og styre det her fra Christiansborg. Vi har tillid til, at kommunerne kan styre det, og vi har tillid til, at kommunerne overholder de aftaler, der bliver indgået. Det er det eneste.

Vi taler ikke om tyranni i forhold til at opfylde de aftaler, der er lavet, men i forhold til herfra at fastlægge, hvordan man helt specifikt ned i detaljen skal gøre det i kommunerne. Ordføreren kom jo selv med et godt eksempel på, at man lokalt i kommunerne nogle gange siger: Lige præcis det her område vil være rigtig, rigtig godt at sende i udbud, og så gør man det, og så får man det billigere et eller andet sted. Jeg synes, at ordførerens eget eksempel netop viste, at det kan man jo godt finde ud af.

Kl. 15:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Lars Dohn for Enhedslisten.

Kl. 15:37

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Som vi har været inde på allerede flere gange, handler L 65 dybest set om det kommunale selvstyre: Er det staten, der skal afgøre, hvem der skal løse de kommunale opgaver, eller skal det nære samfund gøre det? Det var en betegnelse, som Venstre brugte, dengang Venstre var lidt mere Venstre, end de er i dag. Og skal en ideologi om privatisering gå forud for en vurdering af pris og kvalitet på et sagligt grundlag? Det er det, L 65 handler om.

Der er så tale om et grundlæggende forskelligt ideologisk syn på samfundet, et forskelligt syn på demokrati: Altså, skal dem, der bliver valgt i vores kommuner, styres af Folketinget i deres manøvrer med, hvordan de løser opgaverne ude i kommunerne? Skal de pålægges at lave private løsninger på 31½ pct.? Eller hvor ender Venstres, Konservatives og Dansk Folkepartis våde drømme om kommunerne? Ja, kommune betyder fællesskab, men jeg er ræd for, at vi så lidt nærmer os det, man har set i Tyskland, hvor der faktisk er en kommune, som ikke længere er en kommune. Den har ingen driftsopgaver tilbage.

Det er også et syn på samfundsøkonomien: Altså, skal et byråd, uanset om det er dyrere og måske dårligere – det er der rigtig meget der peger på at mange af løsningerne er, det siger forskningen i hvert fald – tvinges til at vælge et privat tilbud? Det er også ganske enkelt, og så er vi ovre i den helt enkle logik, at når der er en privat udbyder, skal der et overhead til. Der skal jo en vis fortjeneste til for at få butikken til at køre, det skal der ikke for kommunen, der kan køre det som et nonprofitforetagende. Skal et byråd, der prioriterer gode arbejdsforhold, demokrati på arbejdspladsen, et godt arbejdsmiljø, tvinges til at vælge en løsning, der forringer arbejds- og lønforholdene og arbejdsmiljøet? Jamen det er det, der er spørgsmålet.

Med det her lovforslag stilles kommunerne frit. Det er ikke ret tit, vi ser en minister bede Folketinget om at blive fri for at have en bemyndigelse, og det synes jeg er bemærkelsesværdigt. Og for Enhedslisten er der altså rigtig gode argumenter mod udlicitering. Vi ved i hvert fald fra AKF – altså nu, dengang det blev stiftet, hed det Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut, nu er det så Anvendt KommunalForskning, og om en 14 dages tid, efter lovprogrammet, skal vi til at kalde det noget tredje, tror jeg nok, kært barn har mange navne – at man ved at lave en forskning, som bygger på samtlige forskningsresultater om det her emne i hele verden, fandt frem til nogle ting, f.eks. at kvaliteten meget ofte bliver ringere, at medarbej-

dernes trivsel også bliver ringere, og på de bløde velfærdsområder er der simpelt hen ikke forskningsmæssigt belæg for at sige, at det kan betale sig at udlicitere. Og det er 80 pct. af de kommunale budgetter, der er på de områder. En forbedring af kvaliteten kan ikke påvises,

hverken på de tekniske eller de bløde områder, så der er faktisk ikke ret mange rigtig gode argumenter.

De store udgifter ved administration og jura i forbindelse med at udbyde, beskrive og overvåge opgaverne bliver sjældent medregnet, når man skal lave balancen. Derfor er de 15 pct., vi lige har hørt om her, aldeles tvivlsomme, men det er de også af andre grunde. For vi ved, at på den lange bane – og vi herinde er jo sat til af den danske befolkning at tænke lidt længere end bare lige til næste finansår eller næste kommuneaftale – bliver det dyrt for samfundet, når man skal gøre op, hvad det koster, at der er en lavere grad af jobtilfredshed. Det er en kendt sag, at sådan er det gået i en række af de her tilfælde, når lønforholdene bliver ringere, når arbejdsforholdene bliver ringere, og når stressen tager over, vores største samfundsmæssige problem, som er en følgesvend. Ligesom fodsved er den lukkede skos følgesvend, er udlicitering og privatisering altså også forbundet med øget forekomst af stress, stigende sygefravær og øget nedslidning.

Alt det her koster, så jeg vil bede medlemmerne om at tænke lidt på indslaget her fra forleden dag, altså om det er en rigtig god idé at lave udbud, når der kun er en udbyder som f.eks. Falck, og så nå frem til det resultat, som unge ordfører Jensen ikke rigtig ville ind på at kommentere.

Så Enhedslisten kan støtte forslaget her, det var noget af det, vi fik igennem i finanslovforhandlingerne. Ministerens bemærkninger har ikke groet i vores have, så nogle af tingene bakker vi ikke op om, men det tager vi, når den tid kommer.

Kl. 15:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den første korte bemærkning er netop fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:43

Jacob Jensen (V):

Jeg takker for henvisningen til min beskedne alder, alt er relativt. Men jeg vil godt spørge Enhedslisten, når jeg nu har hørt Enhedslisten tale dunder imod udbud og udlicitering, og man blander det lidt sammen i en skøn pærevælling: Skal jeg så forstå det, sådan at Enhedslisten faktisk er imod de over 25 pct., som kommunerne allerede har sendt i udbud og dermed konkurrenceudsat, hvoraf en del er overtaget af private leverandører, og noget er så blevet i kommunerne, for det blev vist, at det var dem, som bedst kunne løse opgaverne? Mener Enhedslisten, at det har været en kæmpe fejl, at kommunerne har sendt over 25 pct. af deres opgaver i udbud?

Kl. 15:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:44

Lars Dohn (EL):

Ikke det hele, der er områder, hvor man må sige, at hvis der her skal bruges en specialist, er det måske ikke fornuftigt, at kommunen har sådan en. Jeg kommer selv fra skoleverdenen. Det at holde tilsyn f.eks. med sløjdsalen skal man være lidt specialist i, så det kan være godt at have sådan et abonnement. Men at lægge store velfærdsområder i udlicitering giver ingen god mening.

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:44

Jacob Jensen (V):

Jeg har hørt meget om det her med tillid, og at nu skulle det være op til kommunerne selv at planlægge osv. osv. Jeg synes så, at jeg hører en dyb grad af mistillid til kommunernes forvaltning, når man faktisk fra Enhedslistens side, som jeg hører det, siger, at størstedelen eller over 25 pct. af de opgaver, som kommunerne allerede har sendt i udbud, faktisk har været en fejl. Kan jeg ikke få Enhedslistens ordfører til at bekræfte, at de faktisk har den mistillid til kommunerne, og at det har været en fejl, at man har konkurrenceudsat, så lad os sige, de 20 pct. – det kan være at man så kan finde 5 pct., der var o.k. selv med Enhedslistens øjne? Men størstedelen af det kæmpemæssige område af kommunernes opgaver, som allerede er blevet konkurrenceudsat, har været en fejl, og fra Enhedslistens side er der så dermed mistillid til den måde, kommunerne har opført sig på?

Kl. 15:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:45

Lars Dohn (EL):

Et byråd tager jo aldrig fejl, men derfor kan man godt træffe forkerte beslutninger. Hvis Enhedslisten havde haft større styrke, som vi får fra næste kommunalvalg i november 2013, havde tingene jo set anderledes ud. Så det er jo et politisk spørgsmål og også et aldersmæssigt spørgsmål, som vi jo har været inde på med unge Jensens alder. Der vil jeg da bemærke, at vores minister i hvert fald en gang har sagt noget rigtig, rigtig klogt: Tanker har ingen alder. Det er sådan en tanke, som jeg bliver mere og mere glad for med årene. Tak.

Kl. 15:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen jeg synes, at jeg vil hæfte mig lidt ved det der i ordførerens tale med selve de ord, der bliver sagt, for det er det, man skal fæstne sig allermest ved, har jeg sådan lært af erfaring. Men der blev ikke sagt konkurrenceudsættelse særlig mange gange. Jeg tror faktisk ingen gange, men der blev sagt udlicitering rigtig mange gange. Der blev også sagt, at det ikke var noget, som Enhedslisten støttede.

Så vil jeg gerne spørge ordføreren: Er ordføreren så egentlig klar over, hvad det er, der står i det her, og hvad det er, man har praktiseret igennem de seneste mange år? Det er jo ikke en bevidst betonagtig udlicitering, det er en bevidst konkurrenceudsættelse. Det er også det, man har lavet aftaler med KL og Danske Regioner om, netop for at sikre, at der var en konkurrenceudsættelse. Men ordføreren bruger så argumentet, at det er udlicitering. Der vil jeg bare gerne have ordføreren til at bekræfte, om man mener, at det er udlicitering, selv om det er konkurrenceudsættelse, eller om man anerkender, at man har talt forkert.

Kl. 15:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:46

Lars Dohn (EL):

I den kommune, jeg kommer fra, Herning Kommune, har vi faktisk en rigtig dygtig driftskommune, hvor vi har vundet ældretandplejen. Dengang vi hed amtet, har vi vundet vejafdelingen osv. Der er det jo ikke blevet til udlicitering, der har vi beholdt opgaverne. Det, jeg også vil bemærke, er, at i de tilfælde har konkurrenceudsættelsen altså

betydet dårligere arbejdsforhold, f.eks. at rengøringsassistenterne mistede deres kaffepause. Det er jo ikke den vej, vi skal. Vi skal skabe bedre arbejdsforhold, bedre arbejdsmiljø. Det er det, der holder i længden.

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Det var selvfølgelig et svar fra Herning, kan vi så sige. Men jeg synes jo, at vi skal prøve at tage udgangspunkt i hele Danmark. Det, vi kan se, er jo, at der findes en lang række af danske virksomheder, som har vundet entrepriser med det offentlige Danmark med skatteyderkroner, hvor de så går ind og laver en opgave for det offentlige. Det er virksomheder, som ikke alene har det offentlige som kunde, men også har mange private som kunder.

Når så ordføreren og hans parti, Enhedslisten, ikke synes, at vi skal have alt det her udlicitering og konkurrenceudsættelse – så blander vi det hele sammen nu – så ender det sådan set med, at mange af de her virksomheder ikke vil have mulighed for at udvikle deres virksomhed, og de vil ikke have mulighed for derved at kunne sikre et fundament for, at deres virksomhed kan blive en rentabel forretning. Der synes jeg jo egentlig at ordføreren måske skulle prøve at reflektere lidt over, hvad det egentlig så er vi gør, hvis vi nu tilbagetrak de her 57 mia. kr., som der fra det offentlige bliver kastet ud til forskellige private leverandører inden for den offentlige sektor, så er det jo nogle penge, som så går tilbage til den store kasse, naturligvis. Men det betyder også, at de her mange virksomheder, som har det offentlige som kunde, mister en af deres store kunder. Hvordan har ordføreren for et arbejderparti det så med, at man jo derved egentlig er med til at sikre, at der reelt mistes job i Danmark?

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:48

Lars Dohn (EL):

Jamen opgaverne skal jo stadig væk løses, og det er jo også sådan, at vi lever i et samfund, hvor sammensætningen er sådan, at det overvejende er private virksomheder. En lang række af de opgaver, der med støtte fra Enhedslisten udmøntes med finansloven, ryger ud til f.eks. bygningsvirksomheder, så der er det samspil. Men nu vil vi stille kommunerne frit, vi vil ikke komme med en løsning på 31,5 pct., som man skal nå op på i 2015, vi vil stille kommunerne frit.

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Leif Mikkelsen fra Liberal Alliance. Kl. 15:49

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Nu er det her jo faktisk en udmøntning af aftalen om finansloven mellem regeringen og Enhedslisten, og det bør jo sådan set få enhver liberal til at blive nervøs og være imod, for så plejer det at koste penge; det gør det her måske også – bare på lidt længere sigt.

Det lovforslag, der for ikke så længe siden blev vedtaget til lov, som vi nu skal til at ændre, stemte Liberal Alliance for. Det gjorde vi, fordi vi gerne ville have mere af det, det sigtede på, nemlig mere konkurrenceudsættelse. Så tillod vi os nu den luksus at læse det her lovforslag og ser så, at det indeholder en fjernelse af en ministerbemyndigelse. Vi er sådan set for at fjerne ministerbemyndigelser, for

det er ikke særlig godt, at ministre har ministerbemyndigelser. Så giver lovforslaget her faktisk også større kommunal frihed, og det går vi også ind for. Det er vel tilladt at være hudløs ærlig fra den her talerstol, og det giver faktisk et åbenlyst dilemma omkring det her lovforslag, når man går ind i indholdet og så ser på, hvad det egentlig er, vi fjerner. Vi kan jo ikke sige, om den lov har virket, for den kom aldrig i funktion. Vi har ca. 25 pct., der bliver udsat for konkurrenceudsættelse, og det tal har været stigende de senere år, og det har det faktisk været uden nogen lovgivning på området, altså med frivillige aftaler, så man kan ikke sige, at det er loven her, der har flyttet på det parameter.

Så der er sådan set meget, der taler for, at man skulle overveje det seriøse i at hylde den kommunale frihed. Skal man det, skal man faktisk støtte ministerens lovforslag, og derfor kan ministeren måske ligefrem få held til at kunne afgøre Liberal Alliancens stillingtagen, men der er nogle spørgsmål til ministeren. Der står i lovforslaget, at der skal indgås aftaler med kommunerne og regionerne om det her, og jeg forstår på regeringen, at de også gerne vil videre ad den vej. Derfor er spørgsmålet så: Hvad er ministerens forventninger til de aftaler, hvad har ministeren i tasken til de her aftaler? Har man ud over gode forventninger også krav til regioner og kommuner om, at vi skal have nogle ret håndfaste signaler om, at det er den vej, vi skal gå? Er kommunerne og regionerne enige med regeringen i, at vi gerne skulle have mere konkurrenceudsættelse på de her opgaver, fordi det er godt, fordi det giver en bedre offentlig sektor, og fordi det giver en billigere offentlig sektor? Så hvis alle nu er enige om, at vi skal den vej, synes jeg, det er fint, at det går ad frivillighedens vej, hvis ellers aftaleparterne er enige om det. Det er vi sådan set villige til at afprøve, hvis ellers ministeren giver nogle klare signaler om, at der vil blive lagt vægt bag, at man vil anstrenge sig, og at man vil komme langt hen imod nogle præcise aftaler om det her, sådan at signalgivningen afspejler, at holdningen i dette Folketing er, at man gerne ser en øget konkurrenceudsættelse. Vi hylder den kommunale frihed, og hvis ministerens svar er gode, er vi til at overbevise, og så vil det få vægtskålen til at tippe til fordel for det. Tak for ordet.

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det som den sidste ordfører hr. Mike Legarth fra De Konservative.

Kl. 15:53

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Det Konservative Folkeparti støtter selvfølgelig stadig væk det synspunkt, vi havde, da vi selv sad i regering, om, at det er en god idé med konkurrenceudsættelse. Jeg tror måske efter at have hørt forskellige ordførere udlægge, hvad konkurrenceudsættelse betyder, at det er på tide at repetere, at det, det jo handler om, er, at man beder kommunerne om at kigge sig selv i kortene, undersøge hvilken pris de betaler for at udføre den her opgave selv, og så få et tilbud fra en privat aktør for at se, hvad den samme opgave i samme kvalitet løses for. Og hvis den så er billigere, ja, så ville man da være en mærkelig snegl, hvis man ikke slog til og tog imod det tilbud og tjente sine borgere ved at få samme ydelse leveret til en billigere pris.

Det kan vi så forstå at den nye regering ikke synes er nødvendigt at have et styringsredskab til at håndtere, selv om man i regeringsgrundlaget skriver, at man gerne vil have et øget offentligt-privat samarbejde. Det synspunkt og den beskrivelse og tekst i regeringsgrundlaget er jeg fuldstændig enig i. Det synes vi er rigtigt og klogt, fordi det jo netop tjener borgerne ude i kommunerne. Vi forstår ikke debatten om, at det er et spørgsmål om mistillid. Det er det jo ikke. Det er en opfordring, til, at man får kigget sig selv i kortene.

Det kan være, at det er vanskeligt at håndtere dagligdagen ude i kommunerne, og man får ikke taget stilling til, om man nu også behøver at konkurrenceudsætte netop de og de ydelser. Der kan også være et politisk flertal, der har en politisk ideologi, som er, at man ikke skal konkurrenceudsætte, men at man gerne vil have så meget som muligt løst af egne hænder i kommunen. Der kan mindretallet jo så ikke overbevise flertallet, og der er det fint, at der er sådan et styringsredskab som det her til at sikre, at man faktisk foretager den her øvelse. På den måde sparer borgerne penge, og det kan også være – det ved man – at når man oparbejder et nyt marked, får man en bedre konkurrence, og man får en bedre kvalitet og lavere pris. Så egentlig burde den ligge på den flade, men det kan vi så forstå at den ikke

Her har jeg i hvert fald redegjort for, hvad Det Konservative Folkeparti mener om den sag, og det vil vi fastholde. Derfor kan vi ikke støtte det her lovforslag.

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så giver jeg ordet til økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 15:55

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest vil jeg gerne sige mange tak for debatten. Der har faktisk været en reel debat i salen i dag om konkurrenceudsættelse og fordele og ulemper forbundet med det og om fordele og ulemper forbundet med at have en statslig, hvad skal man sige, pisk i skuffen, som man kan tage frem ved lejlighed. Det synes jeg har været meget gavnligt, for det hovedindtryk, som jeg i hvert fald sidder med, er, at de allerallerfleste synes, at der er pragmatiske og ordentlige argumenter for at bruge konkurrenceudsættelse som en måde at få testet service og opgaveløsning af på, både hvad angår priser kvalitet, og at det er en fornuftig ting at gøre.

For regeringen er det vigtigt, at kommunerne bruger de muligheder, der er for at præstere den bedst mulige service over for borgerne, herunder jo også at udvikle dem og finde på nye måder at gøre tingene på, inddrage borgerne på stadig flere områder og udnytte den moderne teknologi på den mest fremsynede måde – hele tiden til gavn for, at skatteyderne betaler så lidt som muligt, og borgerne får den bedst mulige opgaveløsning. Grunden til, at vi synes, at det skal foregå på en anden måde, er jo, at vi ikke oplever, at den her bemyndigelse på nogen måde har været fremmende for kommunernes optagethed af det her.

Jeg er fuldstændig enig med Venstres ordfører i, at der er et stort potentiale, men det er åbenbart ikke det store potentiale, der sådan for alvor har drevet det frem, siden den daværende regering fandt det nødvendigt at give sig selv den her bemyndigelse. Derfor er det vores vurdering, at det at tage bemyndigelsen væk også er at give et fuldstændig klart tilsagn om et ligeværdigt samarbejde og et ja til, at man fortsat bruger konkurrenceudsættelse, privatisering og udlicitering – de redskaber, som er vigtige for at få testet, om ens opgaveløsning er i orden – lige så vel som det kan vise sig, at nogle opgaver skal blive i offentligt regi, altså sådan at man forholder sig pragmatisk og ordentligt og frem for alt strategisk til det.

Et af de svar, jeg gerne vil give til Liberal Alliances ordfører, er, at vi har en klar forventning om, at vi kan lave en aftale, og det er højt prioriteret, fordi der, som flere har været inde på, er et stort potentiale. Det er en af grundene til, at jeg ikke helt kan forstå den konservative betænkelighed, for efter at jeg har hørt debatten i dag, som har været pragmatisk, ordentlig og konstruktiv, kan jeg ikke komme i tanker om nogen kommunalbestyrelser, hvor der kan være et flertal, som er imod. Altså, der er ikke så mange kommunalbestyrelser, hvor Enhedslisten har flertal, må jeg sige, når jeg bare sådan lige umiddelbart prøver at komme i tanker om nogen. Tværtimod er

kommunalbestyrelserne jo bredt sammensat og består typisk af folk, som arbejder med, hvordan de kan bringe det videre.

Noget, som jeg faktisk tror vil gøre en stor forskel, er, hvis det også lykkes at blive enige om en budgetlov, som kan give 4-årige rammer, fordi man så inden for den ramme kan arbejde meget mere strategisk med, hvad man vil have pristestet, hvad man vil have konkurrenceudsat, og hvordan man vil have den og den del af opgaverne løst i fremtiden, i stedet for at det er noget, man gør år for år for en eller anden mere eller mindre tilfældig udbudsprocents skyld. På den måde kan det i højere grad blive et strategisk indsatsområde for den måde, vi udvikler den offentlige sektor på, snarere end at det kan blive enten en ideologisk kampplads eller en kampplads, hvor det bare handler om at nå et eller andet mere eller mindre tilfældigt procentuelt mål. For det er svært at gøre det til virkelig hård politik, om det er 25½, 26 eller 24½ pct. for den sags skyld.

Derfor tror jeg, at det er vigtigt at fortsætte med at sende de håndfaste signaler bakket op af de mange gode argumenter, der er kommet på banen i dag, men også at være meget tydelig og sige: Vi forventer et ligeværdigt samarbejde med kommuner og regioner, og vi respekterer, at det er politikere, som er lige så folkevalgte, som vi er, der har ansvaret for at gøre det derude.

Med de ord håber jeg, at vi kan få en lige så konstruktiv udvalgsbehandling og forhåbentlig overbevise dem, som stillede sig åbent an, at det faktisk er en god ting, og måske også rokke lidt ved ideen om, at det virkelig er nødvendigt at have sådan et redskab i værktøjskassen. Min erfaring med værktøjskasser er, at det er en god idé at rydde op i dem en gang imellem og få de ting ud, som ikke rigtig længere virker. I en tid, hvor det f.eks. bliver sværere og sværere at finde en skrue med en gammeldags kærv, er det jo bedst at have skruetrækkere med stjerne. Så med en almindelig oprydning og en ordentlighed kan man sikre sig et overblik, sådan at man faktisk får fokus på det, der er det vigtige, nemlig at opgaverne bliver løst billigst for skatteyderne og bedst for borgerne.

Kl. 16:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er i hvert fald tre, der ønsker korte bemærkninger, og den første er hr. Jacob Jensen.

Kl. 16:00

Jacob Jensen (V):

Tak til ministeren for bemærkningerne. Jeg skal lige starte med at korrekse ministeren: Det er jo ikke et brugt værktøj, i og med at det jo aldrig er blevet taget op af værktøjskassen. Det blev lagt ned i den sidste år, men den daværende minister fandt ikke anledning til at bruge det, fordi det var sådan, at da man indgik aftalen med kommuner og regioner, så efterlevede de faktisk det, der var blevet aftalt. Så det er ikke helt rigtigt, at det er et brugt værktøj, man kan smide ud, men det er nu, hvad det er.

Jeg vil godt høre, om ministeren, udover de mange, kan man sige, lidt mere bløde, venlige og imødekommende formuleringer og signaler, som hun sender – hvilket jo er fint nok – ikke kan komme lidt tættere på, hvad det så er, regeringen mener, at der skal være i de aftaler med kommunerne. For vi deler jo tilsyneladende opfattelsen af, at vi skal videre ad den vej med at få flere opgaver konkurrenceudsat, og det er jo godt. Men kan ministeren ikke prøve at løfte sløret lidt for, hvad det så er for redskaber ministeren ønsker udover at sætte sig ned og diskutere det, for der skal måske lidt mere håndfaste og konkrete forslag på bordet, for at vi kan komme videre ad den vej. Hvor ligger regeringens muligheder, og hvor ser ministeren mulighederne for, at man kan komme videre med de aftaler, som der indgås med KL og regionerne?

Kl. 16:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 16:01

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen jeg tager tilrettevisningen til mig. Det er ikke for at sige, at redskabet har været brugt; måske minder det i virkeligheden mere om en shoppetur til SILVAN, hvor man alligevel bliver lidt begejstret for den helt særlige plastikting, men når man så kommer hjem med den, og den skal i værktøjskassen, bliver det lidt svært at se, hvad den egentlig skulle bruges til. Jeg ved ikke, om mænd har det sådan, men det kunne jeg forestille mig at kvinder har, bare ikke så tit i SILVAN – nu taler jeg for mig selv; jeg skal jo ikke generalisere.

Angående spørgsmålet om, hvad der skal være i aftalerne, vil jeg sige, at vi jo ikke er begyndt på aftalerne endnu, så derfor kan man sige, at det er lidt svært at komme ind på det. Men en ting, som jeg gerne vil anholde, er den her forestilling om, at diskussion er sådan en ikketing, at det er sådan lidt slapt, og at det bliver meget rundt og blødt. Jeg synes egentlig, det på en eller anden måde bliver lidt afslørende for hr. Jacob Jensen med hensyn til den egentlige respekt for, at det sådan set er kommunerne, der sidder med det konkrete ansvar for det, når hr. Jacob Jensen spørger: Hvad er det håndfaste; hvad er det så, man lægger på bordet?

Vi vil selvfølgelig tage det her spørgsmål op. Hvor kan der med sund fornuft og pragmatisme konkurrenceudsættes mere, end man gør i dag? Hvordan kan vi lave aftaler, som netop gør det til et strategisk spørgsmål for kommunerne og til en del af den kommunale udvikling som sådan? Det bliver en del af kommuneforhandlingerne, men vi har altså ikke taget hul på dem endnu.

Kl. 16:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 16:03

Jacob Jensen (V):

Men hvis ministeren faktisk vil efterleve det, som hun selv siger nu, nemlig at kommunerne selv skal tilrettelægge osv. osv., hvorfor så overhovedet bringe det spørgsmål op i kommuneaftalen? Så kan man vel bare sige til kommunen: Jamen det må I så selv om. Det må være op til kommunerne selv fuldstændig uden nogen som helst indblanding fra regeringens side i kommuneaftalerne. Så hvorfor er det egentlig, at ministeren ønsker at bringe det her emne op, hvis det er, man idealistisk set ønsker, at det skal være fuldstændig op til kommunerne og regionerne selv at vurdere, om det skal sendes i udbud eller det ikke skal?

Kl. 16:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 16:03

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det ønsker jeg, fordi jeg synes, at det er et fælles anliggende, og det kan også sagtens tænkes, at der er nogle ting, som regeringen skal gøre i samarbejde med Folketinget for f.eks. at gøre det nemmere at lave et udbud. Vi har i øjeblikket sat udbudsreglerne og en revision af dem på dagsordenen for EU-formandskabet, fordi vi synes, at det er vigtigt, når man arbejder med udbud, at det ikke bliver så bureau-kratisk, som mange har været inde på i dag, nemlig, at der kan være et kæmpe tidsforbrug i forhold til at få relativt lidt ud af det. Det er jo sådan en ting, hvor man vil sige, at kommunerne kan varetage op-

gaven med at lave udbuddene, men det er jo ikke kommunerne, der kan ændre EU's regler, eller for den sags skyld den måde, som staten har udmøntet EU's regler på, hvis der er et eller andet, der falder tilbage på os. Derfor er det jo en god idé at tage det op og diskutere det og sige, at hvis I skal gøre mere af det, skal vi så gøre noget andet, ud fra en meget, meget banal analyse af, at det sådan set er en gensidig interesse, fordi det er en af de mange veje til at arbejde med, hvordan opgaver kan løses billigere for skatteyderne og bedre for borgerne.

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 16:05

Hans Kristian Skibby (DF):

Vi er jo kommet i den prekære situation her i Folketinget, at vi i Dansk Folkeparti jo skal stå at sætte vores lid til De Radikale i den her regering, og det er vi jo ikke meget for, men det er jo af De Radikale, vi hører de fornuftige ord – i hvert fald i den her debat, må jeg sige. Jeg synes, at ministeren sagde det ganske pænt.

Ministeren var så også inde på det her med hensyn til, at man fra regeringens side har sat de her regler om EU-udbud på dagsordenen, fordi man jo godt kan se, at der bl.a. er mange danske kommuner, som efterlyser nogle mindre rigide regler med hensyn til de her krav om udbud på over 1,4 mio. kr., der betyder, at kommunen skal lave det hele efter EU's udbudsdirektiv med dertil hørende bureaukrati osv.

Der kunne jeg måske godt tænke mig at spørge ministeren om, hvad man fra regeringens side har forestillet sig. Er det en betydelig lempelse af, hvornår tingene skal i EU-udbud, eller hvad kan vi forvente os i den henseende?

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:05

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er faktisk svært for mig at give et præcist svar på det i dag. Forhandlingerne er begyndt, men de vil formodentlig ikke kunne bringes til ende før ved afslutningen af 2012; altså det er noget, det danske formandskab kan gå videre med, men så må nogle andre tage over efterfølgende.

Men det er jo for at sige sådan i al åbenhed, at der er nogle ting med det her, hvor vi godt kan høre, at det er en enorm bureaukratisk ting at give sig i kast med – at det koster penge at komme i gang med at spare penge. Og så skal man jo fra kommunens side være ret sikker på, at der faktisk er mange penge at spare, før man med ildhu kaster sig over det. Det er jo en af grundene til, at jeg lægger så meget vægt på det her med, at det skal være, hvad skal man sige, en del af kommunens strategi, at man med den del af opgaveløsningen gerne vil teste, om man skal have nogle private ind over, eller om de priser, man har, er i orden. For det er måske mere interessant at arbejde med noget, som godt nok kan være lidt dyrt og pebret at sætte i gang, men hvor man så til gengæld forventer, at der hen over årene vil komme rigtig meget tilbage.

Så glæder det mig altid, når jeg oplever noget nyt, og jeg har aldrig før hørt en repræsentant for Dansk Folkeparti sige, at han måtte sætte sin lid til De Radikale.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja, der er nye tider.

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvis det glæder ministeren, vil jeg da gerne sige det igen, men det står jo i referatet. Jeg vil selvfølgelig gerne igen fiske lidt i det her med, hvornår vi kan se nogle gavnlige effekter af, at regeringen jo har skrevet ind i sit grundlag, at den vil arbejde på at gøre det her EU's udbudsdirektiv – det om de 1,4 mio. kr. – betragtelig mere fleksibelt over for danske myndigheder. For det er jo noget, som kommunerne har råbt op om.

Man kan jo se, at det er ganske, ganske få opgaver, som udenlandske aktører går ind og ønsker at byde på. Der, hvor de så endelig byder, er det faktisk typisk de lokale aktører, der alligevel vinder opgaverne. Så det er meget få udbud i Danmark, i kommunerne, som ligger hos udenlandske aktører, og derfor er det jo også, at kommunerne med god grund siger, at de faktisk føler sig meget skidt tilpas ved, at de skal bruge så mange ressourcer og så mange skattekroner på at lave det hele efter EU's udbudsdirektiv, når de jo egentlig godt ved, at dem, der byder på det, og dem, der vinder det, typisk er lokale aktører, det er i hvert fald dansk forankrede virksomheder.

Jeg synes, at det kunne være dejligt, hvis man kunne sandsynliggøre, at det bliver noget, der vil gå lidt hurtigere end det, som ministeren gav udtryk for, nemlig at det nok ikke bliver i det danske EUformandskabs tid. Det håber jeg selvfølgelig at ministeren vil tage til sig.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:08

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Helt selvfølgelig. Det var mere for at afstemme forventningerne, for selv om formandskabet kan føles langt, varer det trods alt kun 6 måneder, og derfor er det bare for sådan at nedtone forventningerne til, at det tager et øjeblik, før man kommer igennem med det. Men det skal jo så ikke forhindre os i at arbejde for det af præcis de grunde, som hr. Hans Kristian Skibby bringer til torvs her i dag, for det er rigtig gode grunde.

Imens synes jeg sådan set, at man også skal fortsætte diskussionen med KL om, hvorvidt den danske udmøntning af de samme regler er hensigtsmæssig. Altså, er der et eller andet sted blevet et bureaukrati, som er for nøjeregnende eller for stift i sin fortolkning af nogle regler, så man i virkeligheden skaber noget bøvl for folk i stedet for at fremme en ordentlig kappestrid, konkurrence, om, hvem der kan levere varerne på en måde, som er god, men også at arbejde med hele den måde, man byder ud på. Altså, i stedet for at sige, at man vil have løst lige præcis den opgave udmålt i de små bidder, og så må man se, hvem der gør det billigst, så at sige, at vi har afsat de her penge til at løse opgaven – hvem kan løse den bedst?

Det er jo at vende det om, og det gør det måske i virkeligheden mere interessant – også som virksomhed – at gå ind at byde på nogle opgaver.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Leif Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:09

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Nu er det blevet nævnt, at vi er nået til, at ca. 25 pct. af de kommunale opgaver har været udsat for den her øvelse. Ministeren nævner ønsket om 4-årige budgetaftaler med kommunerne, og at det giver større fleksibilitet. Og det er jeg bestemt meget enig i.

Derfor er det nærliggende at spørge, om ministeren har et mål for, hvor langt man skal nå i en sådan periode. For jeg går ud fra, at ministeren er enig i, at den udvikling, der har været, og hvor antallet af udbud har været stigende, er værd at fortsætte, nu så fremover ad frivillighedens vej, men har ministeren gjort sig nogle tanker om, om man vil sætte mål op for kommunerne og sige, at vi gerne skulle nå dertil ved enden af en sådan 4-års-periode? Har ministeren gjort sig nogle tanker om at tage det med i forhandlingerne, sådan at vi på et tidspunkt kan se, om det var godt eller skidt at gøre det ad frivillighedens vej? Det mener jeg kunne være fremmende for vores stillingtagen til det her forslag.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:10

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Nu må man dog sige apropos hr. Jacob Jensens tidligere tilrettevisning af mig, at det har været ad frivillighedens vej. Man har haft redskabet i skuffen, men man har ikke brugt det endnu. Det er så selvfølgelig en frivillighed, som skal ses i lyset af, at regeringen »ville have kunnet gøre«, men man når ud i sådan nogle grammatiske bøjninger, at det bliver sådan lidt diffust, hvad man taler om.

Vi har ikke sat en procentsats på for, hvor man skal være nået efter år et, år to, år tre, år fire, men jeg synes, det er helt oplagt at diskutere, hvad det er for nogle mål, man vil nå, og hvordan man finder ud af, om man kommer derhen. Men spørgsmålet er, om et procenttal er den mest meningsfulde måde at gøre det på. Det kan også være, at man i højere grad skal sige: Inden for det og det felt vil vi gerne set en udvikling hen imod, at man i højere grad konkurrenceudsætter. For noget af det, som jo er interessant, er at finde ud af, hvor der er en privat sektor, som for alvor står og tripper for at komme i gang på det her område.

Derfor tror jeg, at en meget større grad af åbenhed over for, hvordan man forholder sig til at sætte mål på det her område, kunne være gavnligt – også for gensidigheden i, at det sådan set er en strategisk satsning at bruge konkurrenceudsættelse.

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 16:11

Leif Mikkelsen (LA):

Tak. Nu er det jo velkendt, at det er en bestemt type opgaver, der normalt ender med at kunne udføres af andre end kommunerne selv. Hvad tanker gør ministeren sig om det at få det udbredt, sådan at flere områder kunne udsættes for konkurrenceudsættelse og dermed udføres af andre end kommunerne? Måske de lidt mere bløde opgaver, som der i Danmark ikke er den samme tradition for bliver udført af andre – selv om der også er masser af gode eksempler på, at det fint kan lade sig gøre. Kunne ministeren have en ambition i den retning? For så kunne det være spændende at få løftet sløret for, om ministeren har en grænse for, hvilke opgaver der ikke bør udsættes for konkurrenceudsættelse.

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:12

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg synes, det er svært at se for sig, at egentlige myndighedsopgaver udføres af private aktører, for det at udøve myndighed, f.eks. at pålægge en bøde eller afgøre ting, synes jeg er en så vigtig retssikkerhedsmæssig ting, at man må sige, at det er en offentlig opgave.

Når det er sagt, tror jeg egentlig, at man kan gøre utrolig mange ting, hvis man opbygger en tillid mellem den, der har det politiske ansvar, typisk kommunalbestyrelsen, og den, der udfører opgaven. I dag er der jo i sagens natur en stærk tillid på områder, hvor man siger: Jamen det er jo vores egne ansatte i en eller anden grad; vi har et ansættelsesforhold; der er en meget stærk relation. Det er jo den samme tillid, man skal kunne opbygge til private leverandører, når de går ind på områder, som ikke kun er politisk følsomme, men måske også følsomme for den borger, som skal have løst opgaven.

Det er en af grundene til, at jeg tror, det er vigtigt, når man skal have udnyttet stadig større dele af det her potentiale, at man ikke skal gøre det til en ideologisk kamp, og at man ikke skal gøre det til en kamp om en procent, altså at det skal være et halvt procentpoint højere eller et halvt procentpoint lavere. Man skal i stedet for sige, at det er et mål, at vi gør det inden for det her område, og vi vil forholde os strategisk til det og finde ud af: Kan små virksomheder i højere grad i fællesskab byde på opgaverne? Kan vi få større virksomheder ind, som måske har en kapacitet også på nogle af de følsomme områder? Der vil man jo ofte sige, at grænsen, når det kommer til nogle af de opgaver, som ikke bliver udbudt i dag, er, at der bliver nødt til at være en stor kapacitet, fordi behovet kan være meget svingende.

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 16:14

Mike Legarth (KF):

Jeg vil lige spørge ministeren, hvordan vi skal opfatte det, som ministeren siger, om, at ministeren ikke kan forestille sig, at der er nogle byråd, der ikke udliciterer, fordi der er åbenlyse fordele ved det.

Men det er det, der er problemet, det kan vi jo se. Nu ved jeg jo, at ministeren er belastet af viden og har læst på sagerne. Der er jo nogle kommuner, der kun konkurrenceudsætter, som det hedder, 16-17 pct., og så er der andre, heriblandt mange gode, konservative kommuner, der er oppe på omkring 40 pct. og derover. Så der er himmelvid forskel. Vi har jo fået belyst, at der er 15 pct. i gennemsnit i fortjeneste ved at konkurrenceudsætte. Så der er jo nogle, der ikke gør det. Hvorfor gør de kommuner det så ikke? Det mangler jeg et svar på.

Kl. 16:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:15

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg skal beklage, at jeg åbenlyst har udtrykt mig klodset. Det var kun i forbindelse med, at hr. Mike Legarth sagde, at der kunne sidde et politisk flertal og blokere for det. Der var det bare en anerkendelse af, at der jo her i Folketingssalen har været meget, meget bred anerkendelse af det fornuftige i at konkurrenceudsætte og bruge det som et pragmatisk redskab til at nå bedre resultater. Så det var sådan set kun for at kvittere for, at der i hvert fald blandt de i Folketinget repræsenterede partier i meget, meget vid udstrækning er opbakning til det her.

Det, jeg tror, der ændrer sig i de her år, er, at i og med de økonomiske midler bliver mere og mere begrænsede, bliver det mere og mere åbenlyst, at man må se på den måde, man løser opgaven på som sådan. For man kan ikke længere diskutere, hvad vi skal bruge den næste million kroner til eller de næste 100.000 kr., eller hvad det nu kan være, for der er ikke den næste million kroner.

Derfor må man se på de mange ressourcer, der er i forvejen. Hvordan bruger vi dem? Hvordan kan vi inddrage medarbejderne, hvordan kan vi give rum til ledelsen, hvordan kan vi få et andet samspil med borgerne, så vi løser opgaverne på en anden måde? Herunder skal vi også se på, hvordan konkurrenceudsættelse kan hjælpe os, for det kan jo være, at i nogle af de kommuner, hvor man har mindre konkurrenceudsættelse, har man været i en anden situation og ikke haft det som indsatsområde. Men mit bud er, at den noget mere trængte økonomiske situation også øger fokus på det her, apropos det, som hr. Mike Legarth nævner, om den viden, der er, om at det kan gøres billigere ved konkurrenceudsættelse.

Kl. 16:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:16

Mike Legarth (KF):

I den bedste verden er jeg fuldstændig enig. Det må vi formode, håbe, tro og forvente at det er sådan, det går, nemlig at flere og flere udnytter den her fordel. Det er vi enige om.

Men det troede vi jo også bagudrettet. Der er jo ikke nogen her, der kunne forestille sig, at der er nogen, der ikke tager den gevinst og udnytter den mulighed. Men alligevel kunne vi konstatere, at det er der altså alligevel ret mange kommuner, der gør. Det er både nogle få borgerlige, og altså rigtig mange med rød ledelse. Hvorfor? Det skal jeg ikke bedømme, det skal jeg ikke redegøre for. Jeg kan bare konstatere, at sådan var det.

Så er det, jeg vil spørge ministeren: Hvilke værktøjer vil ministeren tage i anvendelse for at få dem på rette spor forstået på den måde, at man skal give borgerne mest valuta for pengene, så man ikke bruger penge på ingenting?

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:17

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Nu er det jo også et anliggende mellem borgerne og deres lokalt valgte og ikke kun et anliggende mellem ministeren og vælgerne som sådan. Jeg tror, at den debat, vi har her i dag og i øvrigt har om, hvordan man bruger offentlige midler, som er stadig mere begrænsede, er med til at kaste lys over, at der er brug for, at der tages et politisk ansvar for den udvikling, der er.

Jeg synes egentlig, vores verden som helhed er meget god, men det er klart, at vi ikke lever i den bedste af alle verdener, og det kan man jo også se bagudrettet, som hr. Mike Legarth påtaler. Nogle kommuner udliciterer meget, og nogle kommuner udliciterer mindre.

Der er det så bare svært for mig at se, hvordan en tvangsmæssig, men stadig væk generel udbudsprocent skal løse det, for det vil stadig væk give en stor spændvidde. Et eller andet sted tror jeg, at der altid vil være en stor spændvidde, for der er forskellige traditioner i den enkelte kommune. Jeg tror så bare, at spændvidden ville flytte sig til, at stadig flere konkurrenceudsætter stadig mere, men der vil stadig væk være forskel kommunerne imellem. Det synes jeg egentlig er, som det skal være, for ellers er der altså ikke meget kommunalt selvstyre tilbage.

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

9) Forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til justitsministeren og skatteministeren:

Hvad kan ministeren oplyse om regeringens ophævelse af den forstærkede grænsekontrol, som den forrige regering havde indgået aftale med Dansk Folkeparti om, herunder oplyse, hvordan ophævelse af kontrollen forventes at påvirke den fremadrettede toldkontrol?

Af Peter Skaarup (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF) og Martin Henriksen (DF).

(Anmeldelse 08.11.2011. Fremme 10.11.2011).

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til på torsdag, den 2. februar 2012.

Først er det hr. Peter Skaarup for begrundelse af forespørgslen.

Kl. 16:19

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Tak for det.

Regeringen har jo besluttet at afskaffe grænsekontrollen, som den tidligere regering sammen med Dansk Folkeparti indførte i 2011 med betydelige resultater, og det er genstand for en debat i dag, som Dansk Folkeparti har ønsket.

Det er jo velkendt, at indførelsen af grænsekontrollen ikke blev mødt med meget stor velvilje fra Europa-Kommissionen. Man varslede faktisk fra Kommissionens side en undersøgelse af, hvorvidt Danmark overtrådte Schengenaftalen og de betingelser, der er knyttet dertil. Man kan måske godt have den fornemmelse, at den regering, der sidder nu, besluttede at afskaffe toldkontrollen igen, og at begrundelsen var, at man ville imødekomme Europa-Kommissionens ønske. Det er meget tænkeligt, at det var årsagen til, at man gjorde det.

Der må jeg minde om, at forud for europaparlamentsvalget i 2009 bakkede den nuværende statsminister, fru Helle Thorning-Schmidt, faktisk offentligt op om sin spidskandidat, Dan Jørgensen, der ønskede at genindføre grænsekontrollen, som blev afskaffet ved Danmarks indtræden i Schengen.

På det tidspunkt kunne man på DR's nyhedsflade læse, at Socialdemokraternes partiformand, fru Helle Thorning-Schmidt, afviser, at der skulle være uenighed mellem hende og EU-spidskandidaten, Dan Jørgensen, om grænsekontrollen, og hun kunne så citeres for:

»Jeg vil have den gamle grænsekontrol tilbage, som vi havde den for nogle år siden. Det er vi helt enige om.«

Det sagde hun til DR Nyhederne, altså i 2009. Videre sagde hun, at hun var fuldstændig enig med spidskandidaten, Dan Jørgensen, i, at Danmark i en periode må forlade det system, der i dag gælder ved grænsen og vende tilbage til den gamle kontrol. Det er altså noget, der faktisk ikke rigtig kan misforstås, et krystalklart ønske fra Socialdemokraternes side på det tidspunkt om, at man skulle have grænsekontrollen tilbage fra det tidspunkt, før Danmark trådte ind i Schengen.

Det var så, hvad statsministeren stod for i 2009, hvor der var et europaparlamentsvalg – det skal man ikke glemme – der skulle vindes, men her hvor statsministeren har haft mulighed for at holde fast i den her gode gamle grænsekontrol, har statsministeren og regeringen valgt det modsatte, nemlig at afskaffe det, som Dansk Folkeparti og den gamle regering indførte. Det kan man jo godt undre sig over.

Hvad er der sket siden 2009, der har begrundet et sådant holdningsskifte? Er det EU? Har EU fået mere styr på f.eks. de ydre grænser siden 2009? Nej, det kan man dårligt sige er tilfældet. Er der mindre kriminalitet begået af østeuropæere i Danmark? Det kan man heller ikke sige, tværtimod. Det er faktisk vanskeligt at finde en begrundelse for, hvorfor Socialdemokratiet og i øvrigt også Socialistisk Folkeparti skulle have ændret kursen hundrede og firs grader også i den her sag, og det er det, som Dansk Folkeparti gerne vil prøve at finde ud af under den her debat, nemlig hvad det er, der er sket. Er der sket noget?

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Skatteministeren.

Kl. 16:22

Besvarelse

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand. Den 11. maj 2011 indgik den daværende regering en politisk aftale med Dansk Folkeparti og Pia Christmas-Møller om at styrke toldkontrollen ved Danmarks grænser. Aftalen blev efterfølgende tiltrådt af Kristendemokraterne. Aftalen indebar først og fremmest, at den danske toldkontrol blev forøget med 98 årsværk, og at der blev foretaget investeringer i fysiske kontrolanlæg ved de danske grænser, primært ved landegrænsen mod Tyskland.

Den nuværende regering har besluttet at ophæve den pågældende aftale. Det er en central beslutning, der gør op med symbolpolitik og i stedet sikrer en politik, der virker. Når regeringen har taget den centrale beslutning, er det jo ikke, fordi regeringen ikke kerer sig om at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet, tværtimod, for det gør regeringen i allerhøjeste grad. Effektiv kamp imod internationale kriminelle er vigtigere end symboler, og netop derfor er vi i regeringen også stærkt optaget af, at de tiltag, vi bruger ressourcerne på, skal være noget, der faktisk virker. I det lys mener vi i regeringen, at det var en forkert beslutning at indføre en stationær og permanent toldkontrol ved grænsen. Beslutningen blev truffet af det daværende flertal stik imod viden og anbefalinger om, hvad der virker. Det var for nu at skære det helt ud i pap ren symbolpolitik. Regeringen ønsker, at toldkontrollen ved de indre grænser tilrettelægges og gennemføres med særligt fokus på forbudte varer, f.eks. våben, narkotika, dopingstoffer, medicin og penge, og at den gennemføres af mobile enheder i de grænsenære områder i et tæt samarbejde med politiet og andre myndigheder. Det er faktisk politik, der virker.

SKAT foretager mange forskelligartede indsatser i forhold til sikring af grænseoverskridende aktiviteter. Hovedparten af de grænseoverskridende aktiviteter sker i forhold til virksomheders regnskaber, produktion og handel med varer og ydelser, men der er imidlertid opgaver, som kun effektivt kan løses ved også at have aktiviteter i grænseområderne, fordi det kan være for risikabelt i forhold til befolkningens sikkerhed og tryghed at lade varerne passere ind i landet. Toldkontrollen ved den indre grænse skal gennemføres af mobile team i det grænsenære område på en fleksibel og efterretningsbaseret måde og i et tæt samarbejde med politiet og andre myndigheder – naturligvis inden for rammerne af EU-lovgivningen og kontrolbeføjelserne i toldloven. Mobile team giver en større fleksibilitet, med hensyn til hvor indsatsen sker, og rettes mod køretøjer, personer og varer, uanset om disse er på vej ind eller ud af landet. Risikobilledet

vil ændre sig de kommende år, og de mobile team vil således give myndighederne bedre muligheder for at tilpasse indsatsen, i forhold til hvor i grænselandet behovet er størst. Indsatsen gennemføres på baggrund af fælles risikoanalyser på tværs af relevante myndigheder. Indsatsfeltet er langt bredere end den traditionelle grænsekontrol.

De mobile team vil i samarbejde med politi og SKAT have særligt fokus på narkotika, våben, menneskesmugling og indførsel af forbudte varer. Samtidig vil de mobile team også kunne anvendes i forhold til kontrol af en række andre forhold. Det drejer sig om kontrol med udenlandsk arbejdskraft, likvide midler og udenlandsk indregistrerede biler, også kontrol af lastbiler med hensyn til køre-hviletids-bestemmelser, miljøfarligt affald, cabotagekørsel, transport af tyvekoster og lignende. Så der er altså tale om en effektiv helhedsindsats. Mobiliteten betyder, at det er sværere for dem, kontrollen rettes mod, at forudsige, om der er kontrol eller ej.

Vi udbygger også det eksisterende samarbejde med relevante ressortministerier og myndigheder. Det er et samarbejde, både jeg og justitsministeren finder yderst vigtigt. SKAT har samtidig en præventiv tilgang, hvor vi åbent og aktivt sørger for løbende at offentliggøre resultater fra kontrolarbejdet i SKAT, herunder også toldkontrollen. Det virker forhåbentlig afskrækkende.

Jeg vil til slut understrege, at regeringen prioriterer at bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet højt. Vores indsats sker på baggrund af risikoanalyser, som helt grundlæggende er opbygget omkring efterretninger fra både ind- og udland. Det sikrer et indsatsfelt, som er langt bredere end ved den traditionelle toldkontrol. Der anvendes fleksible baglandspatruljer, der uventet dukker op overalt i det grænsenære område, så ingen kriminel kan føle sig sikker. Disse baglandspatruljer består af medarbejdere fra både SKAT og politi, så den samlede opgaveløsning bliver så bred som mulig. Samtidig har vi også etableret et samarbejde med udenlandske myndigheder på tværs af grænserne.

Regeringen sikrer alt i alt, at toldkontrollen tilrettelægges som en mobil, fleksibel og efterretningsbaseret indsats. Den tidligere regerings politik var en ufleksibel og en let gennemskuelig løsning; det var ren symbolpolitik. Nu har regeringen erstattet symbolpolitik med politik, der faktisk virker.

Kl. 16:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til skatteministeren. Justitsministeren.

Kl. 16:29

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Den daværende borgerlige regering og Dansk Folkeparti ville med den såkaldte grænseaftale poste millioner af skattekroner i at opføre kontrolbygninger til en symbolsk markering af øget kontrol ved den danske landegrænse mod syd. Samtidig ville man binde et stort antal toldere til at stå på grænsestregen og udføre en permanent og forudsigelig kontrol af den indgående trafik på en række navngivne grænseovergange.

Jeg tror, at vi alle sammen udmærket husker de hektiske uger i maj sidste år, hvor den daværende regering arbejdede ihærdigt på at skaffe sig flertal til sin såkaldte 2020-plan. Det var som led i de forhandlinger, at den daværende regering sammen med Dansk Folkeparti planlagde endnu et skud på stammen af den værdipolitik, som den borgerlige regering og Dansk Folkeparti havde været bannerførere for i næsten 10 år.

Det hed i grænseaftalen, og jeg citerer:

»Den styrkede indsats vil bidrage væsentligt til at afsløre og dæmme op for ulovligheder ved de danske grænser.«

Det vil bl.a. ske i forhold til indsmugling af narkotika, dopingmidler m.v., indsmugling af våben, sprængstoffer og menneskesmugling. Berigelseskriminalitet begået af udenlandske bander blev også nævnt som en central del af begrundelsen for aftalen. Jeg kan nu i mit stille sind have min tvivl om, hvorvidt den daværende regering nogen sinde oprigtigt troede på, at grænseaftalen ville have de erklærede effekter. Og nøgternt betragtet var den synlige effekt af aftalen vel først og fremmest at provokere vores nære tyske nabo og at skabe tvivl om vores position i EU. Det er samtidig ingen hemmelighed, at partierne bag den nuværende regering fra starten har været imod grænseaftalens bærende idé om en stationær kontrol på grænsestregen. Derfor var jeg også selv tilbage i juni 2011 som finansordfører med til at fremsætte et beslutningsforslag om, at planerne om at opføre nye kontrolanlæg blev droppet.

Vi afviser rene paradeforslag, der blot under en politisk strategi ønsker at spille mennesker ud mod hinanden, og vi foreslog derfor i stedet, at en øget bevilling til området skulle bruges til at styrke forudsætningerne for en mobil, fleksibel og efterretningsbaseret indsats mod grænseoverskridende kriminalitet.

Som min ministerkollega ganske rigtigt har udtrykt det tidligere i dag – lige før faktisk – så skyldes regeringens beslutning om at tilbagerulle grænseaftalen jo på ingen måde, at regeringen ikke tillægger bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet en topprioritet, snarere tværtimod. Når vi traf den beslutning, var det derimod, fordi det ligger os meget på sinde, at ressourcerne sættes ind på noget, der rent faktisk kaster resultater af sig. Det er udtryk for samme tankegang, når vi som regering er af den opfattelse, at beslutningen om at indføre en stationær og permanent toldkontrol ved grænsen var et fejlskud. Beslutningen blev truffet stik mod viden og anbefalinger og var, som skatteministeren vistnok også udtrykte det for lidt siden, ren og skær symbolpolitik.

Vi skal have en ordentlig toldkontrol, og her er jeg faktisk helt enig med Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, som den 4. oktober 2011 udtrykte følgende til Ritzau:

»Det, jeg synes er vigtigt, er, at vi har en ordentlig toldkontrol. Det er vigtigere, end om vi har nogle fysiske anlæg ved grænserne.«

Det sagde hr. Lars Løkke Rasmussen ifølge Ritzau. Han sagde derudover:

»Jeg tror, at iagttagere af dansk politik har set, at den toldkontrolaftale, det var ikke én, som regeringen lagde på bordet. Det var jo én, Dansk Folkeparti ønskede.«

En stationær kontrol ved grænseovergange er ikke en effektiv metode at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet med. Grænseoverskridende kriminalitet bekæmpes derimod langt mere effektivt, hvis indsatsen baseres på efterretninger og analyser af kriminalitetsmønstre og på et tættere samarbejde mellem involverede myndigheder, danske såvel som udenlandske. Det gælder i sagens natur ikke mindst, når der er tale om organiseret grænseoverskridende kriminalitet. Det er baggrunden for, at toldkontrollen, som skatteministeren allerede har redegjort for, fremover tilrettelægges som en mobil, fleksibel og efterretningsbaseret indsats. Selve toldkontrollen hører som bekendt under skatteministerens område; den indsats, som politiet yder i relation hertil, består først og fremmest i at understøtte SKATs kontrolindsats.

Men for en god ordens skyld vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til, hvad ophævelsen af grænseaftalen betyder for de dele af aftalen, der specifikt omhandler politiet.

For det første var det et led i grænseaftalen, at der skulle afsættes omkring 6 mio. kr. til politiet og anklagemyndighedens understøttelse af den styrkede toldkontrol, altså den stationære toldkontrol. Med finanslovaftalen for 2012 blev det besluttet at videreføre en bevilling på 6 mio. kr. årligt til politiet og anklagemyndighedens understøttelse af SKATs mobile, fleksible og efterretningsbaserede toldindsats.

For det andet var det et led i grænseaftalen, at der ved landegrænsen til Tyskland skulle etableres videoovervågning, med henblik på at politiet kunne spore køretøjer, der var meldt stjålet, eller som på anden vis var relateret til kriminalitet. Videoovervågning skulle først og fremmest etableres som en stationær overvågning med kontrolan-

Kl. 16:39

læg på motorvejen, dog suppleret af mobil overvågning ved de mellemstore landeveje og de mindre grænseovergange.

KL 16:35

Ophævelsen af grænseaftalen indebærer, at den planlagte videoovervågning ved grænsen ikke realiseres. Regeringen finder ganske enkelt ikke, at det vil give mening at binde en så omfattende videoovervågning til et og samme fysiske sted. Hvis man gør det, kan man være helt sikker på, at de, som kommer hertil uden at have rent mel i posen, vælger at køre udenom næste gang. Det er derfor regeringens opfattelse, at en sådan ordning vil være mere af navn end af gavn og indebære et sørgeligt spild af skattekroner.

Derimod har regeringen sammen med forligspartierne bag den nye flerårsaftale for politiet, som jo også omfatter spørgerens eget parti, altså Dansk Folkeparti, afsat 20 mio. kr. i aftaleperioden til investeringer i et udvidet mobilt videoovervågningsudstyr, som politiet kan bruge i en lang række sammenhænge. Bl.a. kan videoovervågning bruges til at understøtte SKATs mobile, fleksible og efterretningsbaserede toldindsats, herunder også i det grænsenære område. Det giver efter regeringens opfattelse langt bedre muligheder, for at politiet kan anvende videoovervågning som et intelligent og effektivt værktøj i bekæmpelsen af kriminalitet.

Som nævnt er det regeringens opfattelse, at grænseoverskridende kriminalitet bekæmpes mest effektivt, hvis indsatsen baseres på efterretninger og analyser af kriminalitetsmønstre og på et tæt samarbejde mellem involverede myndigheder i Danmark og i udlandet.

Når det gælder politiets arbejde, kan jeg som et illustrativt eksempel nævne, at Syd- og Sønderjyllands Politi for nylig har implementeret et nyt koncept for kredsens indsats mod grænseoverskridende kriminalitet. Med dette koncept er fokus på den landegrænseoverskridende kriminalitet øget i samarbejde med de tyske myndigheder. Endvidere er der nu bl.a. skærpet fokus på efterforskning, sådan at indsatsen i højere grad baseres på analyser af kriminalitetsmønstre, ligesom man nu i endnu højere grad går efter bagmændene. Det nye koncept har bl.a. vist sig at være en succes i forhold til opklaring og retsforfølgning i sager om grænseoverskridende indbrudskriminalitet. Således er det på knapt et år lykkedes Syd- og Sønderjyllands Politi at få udleveret mere end 50 udenlandske kriminelle til retsforfølgning i Danmark.

Jeg kan i samme forbindelse også nævne, at der som led i den nye flerårsaftale for politiet etableres en tværgående indbrudsenhed, som skal intensivere den fremadrettede efterforskning mod organiseret indbrudskriminalitet, hælernetværk og hjemmerøvere. Til det formål er der i aftalen afsat 37 mio. kr. i 2012, sluttende med 33 mio. kr. i 2015.

Endelig vil jeg også nævne, at der som supplement til de midler, der er afsat til den nye flerårsaftale for politiet, yderligere er afsat 8 mio. kr. til en forstærket indsats mod grænseoverskridende kriminalitet, altså en udvidelse af mulighederne for at investere i mobilt videoovervågningsudstyr.

Som det fremgår, er regeringen i den grad meget optaget af, at vi sikrer en intelligent, målrettet og effektiv indsats mod grænseoverskridende kriminalitet. Det gælder på toldområdet såvel som på andre områder. Der er symbolske markeringer af den danske grænse med bygninger og forudsigelig stationær kontrol altså ikke vejen frem i en moderne og internationaliseret verden, hvor forbryderne, første gang de støder ind i en kontrol, kører uden om den næste gang. Og derfor har regeringen altså valgt at gå en anden vej.

Kl. 16:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Peter Skaarup som ordfører for forespørgerne.

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Tak for ministrenes besvarelser af den her forespørgsel om vores grænsekontrol.

Jeg synes, at man sådan sammenfattende ud fra det, som de to ministre har sagt, skatteministeren og justitsministeren, kan sige, at helt grundlæggende forsøger regeringen at få det til at se ud, som om det, den gamle regering og Dansk Folkeparti indførte, nemlig den permanente toldkontrol, ikke har været en succes, og det er dømt til aldrig at blive en succes. Det er sådan set grundlæggende det, man siger, og så lader man ellers, som om man gør en hel masse andet, hvor vi jo godt ved, at det, der sker, er en massiv besparelse på det her område, fordi det, som den gamle regering og Dansk Folkeparti lagde op til, jo var en satsning på grænsekontrol, nemlig på grænsen, hvor det er meget naturligt, at man kan kontrollere, hvad der går ind og ud af varer og personer.

Jeg vil også sige, at normalt når man indfører ny lovgivning eller nye initiativer, bruger man lidt tid på rent faktisk at evaluere effekten, om det altså har virket, eller om det ikke har virket. Det kræver noget tid. På det her område har skattedirektøren, Erling Andersen, jo sagt, at der skulle man nok lade gå et år, før man kunne se reelt, hvordan den store virkning ville være af den permanente toldkontrol. Lang tid inden da er den nye regering forhippet på at afskaffe den permanente toldkontrol. Måske hænger det sammen med, at Danmark netop har overtaget formandskabet i EU, og der tør man måske ikke så meget, men det kommer jeg lidt mere ind på her senere under mine indlæg og også de spørgsmål, der kommer til nogle af regeringspartiernes ordførere.

Hvis man kigger på tallene for, hvordan den indsats har virket, som blev aftalt mellem den gamle regering og Dansk Folkeparti, er det faktisk sådan, at det har været en succes. På trods af den massive reklamekampagne for toldkontrol til Danmark, som jo netop skulle afskrække mange kriminelle, smuglere og andre, har det faktisk været sådan, at man har fået rigtig store beslag både hos tolderne og også qua tolderne hos politiet.

Således er andelen af konfiskerede ulovlige euforiserende stoffer steget fra 26,7 kg i perioden 1. juli til 30. september 2010 til 3.690 kg i den tilsvarende periode i 2011, altså der, hvor den permanente toldkontrol virkede. Det svarer til en stigning på 13.700 pct. Det har jeg lige regnet ud, og det er jo en pæn stor stigning, må man nok sige. Skatteministeriet argumenterer så i de svar, vi har fået, for, at den her store stigning skyldes én stor fangst, og det er det, der gør, at tallene afviger kraftigt. Men hvem siger, at den store fangst i øvrigt ikke skyldes den her grænsekontrol, der er blevet indført, og man kan så også sige, at uden den store fangst vil der alligevel være tale om en stigning på små 2.000 pct. Så meget er der blevet taget, som ellers ikke ville blive taget.

Tilsvarende er der konfiskeret 6,8 mio. kr. ved grænsen i den samme periode. I den periode i 2010, der kan sammenlignes med det, var det lidt over 1 mio. kr. Det svarer altså til en stigning på 600 pct., som er konfiskeret.

Når man så skal vurdere, hvor effektiv den her grænsekontrol har været, må man jo også huske på, hvor mange sager, som tolderne på grænsen sikrer sig, der kan gå videre til politiet. Det har været meget svært at få regeringen til at svare på, hvor mange sager det drejede sig om. Det har så at sige skulle hales ud af regeringen, men det er faktisk lykkedes nu i dag i svar på spørgsmål 371 til Dansk Folkeparti, for svaret siger nemlig, at i den periode, vi taler om her, fra 15. juli til 15. november, har politiet fået overdraget 88 sager fra tolderne.

Det handler om to sager vedrørende menneskesmugling. Det handler om tre sager vedrørende personer om ulovligt ophold. Det handler om to sager vedrørende personer med indrejseforbud. Det handler om to sager vedrørende personer efterlyst i Danmark efter Schengeninformationssystemet (SIS). Det handler om 13 sager vedrørende narkotika i form af kat, dopingmidler og mindre mængder hash. Og så handler det om 37 sager vedrørende våbenloven, fortrinsvis er der tale om ulovlige knive og peberspray.

Det viser jo faktisk, at det, vi hele tiden har sagt i Dansk Folkeparti, nemlig at grænsekontrol virker, er korrekt. Grænsekontrol afslører kriminalitet. Alle kan jo se, hvis ikke man ved det, at det er så at sige nemmere at stå der, hvor floden munder ud i søen, og tage fangsterne end at kigge rundt på den store sø og få fat i de fangster, der er tale om. Men det vender vi tilbage til senere under debatten.

Jeg skal på vegne af tre partier her i Folketinget, Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at aftalen om permanent toldkontrol i Danmark fra maj 2011 er blevet rullet tilbage.

Folketinget beklager, at der er sket en svækkelse af indsatsen for at bekæmpe kriminalitet over grænserne som f.eks. smugling af narkotika, menneskesmugling og ind- eller udførsel af større pengebeløb.

Folketinget pålægger regeringen at styrke kontrolindsatsen og løbende indsamle erfaringer fra øvrige Schengenlandes indsats med henblik på en forstærket og effektiv dansk indsats«.

(Forslag til vedtagelse nr. V 21).

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Det fremsatte forslag til vedtagelse vil indgå i den videre debat. Der er lige et par korte bemærkninger til hr. Peter Skaarup, først fra hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:45

Thomas Jensen (S):

Tak. Nu er det jo sådan, at vi kunne høre, at det i justitsministerens tale blev citeret, hvad hr. Lars Løkke Rasmussen, den tidligere statsminister, har sagt om den her grænsekontrolaftale. Og med det, som hr. Lars Løkke Rasmussen har sagt, har han endelig indrømmet, at Venstre i sin regeringsperiode var i lommen på Dansk Folkeparti.

Jeg vil godt lige genopfriske det, som hr. Lars Løkke Rasmussen er blevet citeret for i et ritzautelegram fra den 4. oktober 2011. Det

»Jeg tror, at iagttagere af dansk politik har set, at den toldkontrolaftale, det var ikke én, som regeringen lagde på bordet. Det var jo én, Dansk Folkeparti ønskede.«

Mit spørgsmål er så i dag til hr. Peter Skaarup: Hvis vi efter et folketingsvalg kommer til at stå i den parlamentariske situation, at Dansk Folkeparti kan støtte en ny borgerlig regering under ledelse af hr. Lars Løkke Rasmussen, vil Dansk Folkeparti så stille som et ultimativt krav, at den her toldkontrol bliver genindført, ligesom den var før folketingsvalget 2011?

Kl. 16:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:46

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil som svar på spørgsmålet sige, at jeg ikke tror, det er et ukendt fænomen i dansk politik, at når man laver aftaler mellem forskellige partier, kan der være ønsker fra et eller flere af de partier, der laver aftalen, som de partier i særlig grad ønsker fremmet. Og det er ikke nogen hemmelighed, at lige præcis det her har Dansk Folkeparti kæmpet for, siden Danmark i sin tid gik ind i Schengenaftalen, fordi vi mente, det var ødelæggende, at man fjernede kontrollen ved de indre grænser i EU.

Om det bliver et ultimativt krav, er meget nemt at svare på, for Dansk Folkeparti stiller aldrig ultimative krav for at opnå politiske resultater. Det gør vi ikke, men vi har store ønsker, og vi har tradition for, at vi også kan nå igennem med de ønsker, vi har, på forskellige områder. Sådan er det i politik, så vi må se, hvordan det går.

Men der er ingen tvivl om, at tiden vil vise, at det er en historisk fejlbeslutning. Bl.a. argumenterede den nuværende statsminister fra Socialdemokratiet i 2009 for, at vi skulle tilbage til den fulde kontrol, fra før Danmark trådte ind i Schengen, ligesom partiets spidskandidat ville have det. Altså, det er en fejlbeslutning, at man har besluttet ikke at gøre det; tværtimod lemper man nu.

Kl. 16:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:47

Thomas Jensen (S):

Det er jo interessant at høre – nu, hvor vi lige har fået læst et fælles forslag til vedtagelse fra Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti op – hvilken rolle den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, har spillet i forbindelse med formuleringen af det fælles forslag til vedtagelse fra de tre partier, altså netop når hr. Lars Løkke Rasmussen så klart og utvetydigt har sagt, at det her ikke var noget, der havde groet i Venstres have, men at det simpelt hen bare var en indrømmelse til Dansk Folkeparti for, at hr. Lars Løkke Rasmussens parti og Det Konservative Folkeparti fik opbakning til deres 2020-plan og økonomiske politik her i forsommeren

Har hr. Lars Løkke Rasmussen været inde over og slået sig i tøjret i forbindelse med formuleringen af det her forslag til vedtagelse, eller er det bare endnu en gang den tidligere statsminister, der udtaler sig i øst og vest om politiske holdninger, ligesom vi også ser det på andre dele af skatteområdet, som det her område jo også hører under? Har man fra Venstres side sagt noget om, at man ikke ville være med til det her forslag til vedtagelse?

Kl 16:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:48

Peter Skaarup (DF):

De tre partier står bag et glimrende forslag til vedtagelse, som opfordrer til, at regeringen ser at få gjort noget ved grænsekontrol, selv om regeringen ligger på den lade side. Så jeg synes, det er et glimrende forslag til vedtagelse, som jeg er sikker på at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har et godt forhold til.

Så der er ikke meget andet at svare til det, end at situationen er uændret. Der var en god aftale, og den aftale burde være kørt videre. Det er den nuværende regering, der sidder med ansvaret for det, når der kommer flere østeuropæiske tyvebander ind i Danmark, fordi man ikke har kontrol over tingene.

Kl. 16:49 Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Jens Joel (S):

Tak for det. Hr. Peter Skaarup siger, at der er enighed om, at der var en god aftale, og at den aftale burde være ført videre. Man har sammen med Venstre og Det Konservative Folkeparti fremsat et fælles forslag til vedtagelse i dag.

Mit spørgsmål er det helt simple: Er der opbakning fra de tre partier til at genindføre aftalen, hvis der skulle komme et magtskifte i Danmark? Altså, er der opbakning til, at man omgør det igen og genindfører den gamle aftale? Det er et relativt simpelt spørgsmål.

KL 16:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:50

Peter Skaarup (DF):

Det socialdemokratiske folketingsmedlem må spørge de forskellige partier, hvad deres præcise holdning er, men vores holdning i Dansk Folkeparti er fuldstændig klar, og vi konstaterer i forslaget til vedtagelse, at den beslutning, regeringen har taget om at fjerne den permanente toldkontrol, er en fejlbeslutning. Jeg er sikker på, at de partier, der støtter aftaler på sådan et område, ønsker, at de aftaler bliver ført ud i livet, og også at de bliver det permanent.

Jeg synes i virkeligheden, man kan sige, at det socialdemokratiske folketingsmedlem dækker over, at man har en meget, meget dårlig sag fra den siddende regerings side. Man har argumenteret for toldkontrol, man har argumenteret for, at det, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti blev enige om i sommeren 2011, var fantastisk godt, men det vender vi tilbage til under den senere debat. Daværende integrationsordfører og nuværende minister, hr. Henrik Dam Kristensen sagde jo, at det var fantastisk godt. SF gik i sommeren 2011 også meget kraftigt ind for, at man kunne gøre det, og sagde, at man burde have gjort det tidligere. Det er det, der er regeringens problem, nemlig at man ikke har gjort det, man sagde at man ville gøre.

Kl. 16:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Joel.

Kl. 16:51

Jens Joel (S):

Tak for det. Jeg siger tak, selv om jeg ikke rigtig synes, jeg fik svar på spørgsmålet. Jeg synes, det er meget svært at få klarhed over, om Dansk Folkeparti har opbakning fra de tre partier, som man nu er gået sammen med. Jeg vil henlede opmærksomheden på citatet af hr. Lars Løkke Rasmussen om, at det er vigtigere at have en ordentlig kontrol end at have stationære anlæg, og at det jo ikke er en idé, der har groet i Venstres have. Så må det da være interessant for hr. Peter Skaarup at vide, om det her er ren paradekørsel, ren oppositionspolitik, eller om man faktisk har tænkt sig at følge op med konkret handling, og om der er opbakning bag Dansk Folkepartis krav. Så jeg vil gerne vide, om Dansk Folkeparti forventer det, om det er en del af aftalen, eller om man, ligesom man gør med grænsekontrollen, henholder sig til ren symbolpolitik og er tilfreds med, at det bare er i salen i dag, at de holder med Dansk Folkeparti.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Peter Skaarup (DF):

Det er min helt klare overbevisning, at der er opbakning til den permanente toldkontrol. Og det er konstateret i den tale, jeg holdt for lidt siden, at den har virket, og det kan i øvrigt konstateres, at mange af de lande, vi normalt sammenligner os med, har præcis den kontrol. Altså, hr. Jens Joel har måske på et tidspunkt været en tur ovre i Sverige og er kørt over Øresundsforbindelsen og har fundet ud af, at man derovre har nøjagtig den slags kontrol, som den gamle regering og Dansk Folkeparti aftalte. Man har permanent toldkontrol – der står toldere, der tager mistænkelige personer ud til kontrol og laver den fornuftige kontrol. Der, i det område, har man 280 toldere. I Danmark har vi 10-15-20 stykker, afhængigt af hvad regeringen gør ved tingene her i den kommende tid.

Så det er åbenbart, at i de lande, vi normalt sammenligner os med, gennemfører man toldkontrol eller politikontrol, eller hvad man kalder det, på de indre grænser, fordi det virker. I Tyskland har man den situation, at man ansætter 400 politibetjente for at få kontrol over indsmugling og kontrollere tyveri i forbindelse med Polen. Vi kan ikke lukke øjnene for, at man jo gør det, fordi det virker.

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører for Venstre.

Kl. 16:53

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

For Venstre er det afgørende, at vi begrænser smugleri og grænseoverskridende kriminalitet, og derfor indgik VK-regeringen sidste år en aftale med Dansk Folkeparti om at styrke toldkontrollen ved de danske grænser.

Indsatsen blev bl.a. styrket med tilførslen af 98 ekstra toldere, og selv om det vakte stor morskab hos Socialistisk Folkeparti, var det altså 98 ekstra årsværk. Regeringen har så valgt at rulle aftalen tilbage med det resultat, at de 98 årsværk fjernes. I stedet tilføres der 50 årsværk til baglandsopgaver og 16 årsværk til en bekæmpelse af handel med illegale og ikkeafgiftsbelagte varer. Det betyder jo med lidt hurtig hovedregning, at der bliver 32 færre årsværk til en indsats mod grænsehandel, smugleri, menneskesmugling m.v.

Når det gælder ressourcerne til SKAT, har der jo generelt været et besynderligt forløb fra Socialdemokratiet og Socialistisk Folkepartis side. Før valget lovede man eksempelvis 900 ekstra medarbejdere til SKAT, og hvad er resultatet nu? Jo, frem mod 2014 reduceres antallet af medarbejdere med 797. Jeg ved godt, at regeringen er træt af diskussionen om løftebrud, men når regeringen er så leveringsdygtig i det, er det jo vanskeligt ikke at påtale det. Med hensyn til at love en styrkelse på 900 medarbejdere og så levere en nedgang på 797 er der altså en voldsom stor diskrepans mellem løfter og handling.

Tager vi hele forløbet omkring den styrkede toldkontrol, ja, så viser der sig også en besynderlig zigzagkurs fra den nuværende regerings side. I juni 2009 ville den nuværende statsminister have den gamle grænsekontrol tilbage – paskontrol og bommene skulle genetableres. Og da VK-regeringen og Dansk Folkeparti indgik aftalen i sommeren 2011, ja, da var meldingerne også klare fra både S og SF: Det skulle de nok bakke op om, endelig skete der noget, og hvorfor var der ikke sket noget for lang tid siden? Men det var de første dage. I løbet af temmelig kort tid løb man fra løfterne og ville ikke støtte forslaget, og nu har man så rullet den styrkede indsats tilbage.

Effekterne af den styrkede toldkontrol har jo vist, at bl.a. når det gælder beslaglæggelse af kat og cannabis, har der været en voldsom stigning, ligesom der også er blevet opfanget langt flere illegale pen-

gebeløb. Samtidig fremhæver SKAT jo i sin evaluering, at det store fokus på sagen givetvis også har haft en præventiv effekt. Og derfor havde den styrkede kontrol en klar effekt, men den svækkes altså nu.

Virkeligheden er jo, at der nu bliver færre toldere til toldkontrollen. Og det må jeg sige er særlig bekymrende, når man nu ved, at regeringen og Enhedslisten har forhøjet afgifterne på en lang række grænsehandelsfølsomme varer, og det er varer, som vi ved at der traditionelt også er en stor illegal handel med. Afgiftsstigninger på øl, sodavand, vin, cigaretter og meget andet vil ikke bare øge den lovlige grænsehandel med tab af danske arbejdspladser til følge, næh, det vil også betyde, at smugleri og illegal handel øges. Det har både politi og SKAT bekræftet, og regeringens svar på stribevis af spørgsmål indikerer jo bestemt det samme.

Derfor er det bekymrende, at regeringen på en og samme tid forringer toldkontrollen og øger tilskyndelsen til at foretage smugleri og illegal handel. I stedet burde regeringen styrke indsatsen, og det er det, vi vil i Venstre.

Kl. 16:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er nogle korte bemærkninger, først fra hr. Jesper Petersen.

Kl. 16:57

Jesper Petersen (SF):

Det er jo meget morsomt sådan at opleve Venstres utrolige kursændringer på det her punkt og i dag et forsøg på at redde lidt af æren. Efter at man i årevis talte imod at gøre noget ved toldkontrollen, endte man pludselig med at lave en stor aftale med Dansk Folkeparti, og nu var det det klogeste i verden nogen sinde at ville opføre nogle grænsebomme og grænsehuse på nogle bestemte grænseposter, selv om man i årene forinden advarede mod at bruge den form for grænsekontrol. Alle, der har fulgt en smule med i Skatteudvalgets arbejde i de år, kan jo se, hvordan Venstre har slingret og totalt danset efter Dansk Folkepartis pibe. Hr. Torsten Schack Pedersens egen formand har jo også siden hen sagt, at det vigtige er, at der er en ordentlig toldkontrol. Det er vigtigere, end at vi har nogle fysiske anlæg ved grænserne. Hr. Lars Løkke Rasmussen fortryder simpelt hen i det føromtalte ritzautelegram, at man indgik den aftale. Har man ikke talt sammen i Venstre inden den her debat? Jeg troede ligesom, at Venstre nu havde sagt, at det egentlig var en fejl, at man lavede den her grænseaftale med Dansk Folkeparti, men det er ikke nået frem til ordføreren, eller hvad? Hvordan skal vi forstå Venstres holdning i dag, når vi får at vide, at iagttagere af dansk politik har set, at den toldkontrolaftale ikke var en, som regeringen lagde på bordet, det var en, Dansk Folkeparti, underforstået ikke Venstre, ønskede. Kan vi få nogle bemærkninger til, hvad Venstres holdning egentlig er?

Kl. 16:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:59

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen det må være, fordi man har så svært ved at stå ved sin egen gøren og laden, at man har meget, meget svært ved at forstå den meget simple forklaring og årsag, der er til hele det her forløb. Men jeg forstår godt, at det kan være vanskeligt, at det, man siger før valget, mener man også efter valget. For det er jo fuldstændig klart, at vi selvfølgelig står ved de aftaler, vi indgår i Venstre. Jeg tror også, at det er klart, at det var Dansk Folkeparti, der lagde det her ønske på bordet, men den aftale står vi ved i Venstre, for det, vi sagde før valget, mener vi også efter valget.

Kl. 17:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 17:00

Jesper Petersen (SF):

Det skal jeg så tolke sådan, at Venstre også ved et eventuelt magtskifte i 2015, 2023 – hvornår det ulykkeligvis engang måtte ske, hvis det sker – stadig væk vil lade Dansk Folkeparti bestemme, hvad der er ens politik, og at det, hr. Lars Løkke Rasmussen udtaler til Ritzau, sådan set ikke er det, Venstre mener, eller hvad? Mener Venstre det, som hr. Lars Løkke Rasmussen siger i dagspressen, eller mener Venstre det, som Dansk Folkeparti siger, når der er forespørgselsdebat i Folketingssalen? Det er vi simpelt hen bare nødt til at finde ud af, hvis vi skal kunne have en diskussion om det. Og hr. Lars Løkke Rasmussen er jo ikke den eneste. Kort efter valget, allerede den 18. september, skriver JydskeVestkysten, at fru Eva Kjer indleder et oprør i Venstre. Hun siger til JydskeVestkysten:

»I grænseaftalen gik vi for meget på kompromis med vore værdier om åbenhed og tolerance. Jeg er glad for, at Helle Thorning-Schmidt har sagt, at de aftalte kontrolbygninger ved grænsen ikke bliver til noget«.

Med oprøret fik hun åbenbart held til at få formand hr. Lars Løkke Rasmussen med på den linje, men åbenbart ikke hr. Torsten Schack Pedersen, eller hvordan? Her er den anden chance for at fortælle, hvad der egentlig er Venstres holdning.

Kl. 17:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:01

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen jeg gentager gerne, at i Venstre står vi ved de aftaler, vi indgår, og hvis der efter valget havde været det samme flertal, som der var før valget, så havde den aftale, som Venstre havde indgået, naturligvis stået ved magt. Og når flertallet forhåbentlig skifter efter næste valg, jamen så er der ingen tvivl om, at vi i Venstre også er optaget af at få styrket toldkontrollen. Og der kan man jo i øjeblikket se – det er jo også lidt påfaldende, hvordan regeringen så håndterer den sag – at der foregår en udvikling både i Holland og i Tyskland. Når der bliver spurgt ind til, hvad regeringen mener om det, siger man, at det er Kommissionen, der skal håndtere det. Det har man ikke selv nogen holdning til. Og der kan man se, at der sker en bevægelse, og derfor tror jeg da, det er helt oplagt, at når flertallet forhåbentlig skifter efter næste valg, så er vi i Venstre optaget af at sikre en effektiv toldkontrol, men med hensyn til hvordan det skal håndteres konkret, synes jeg da, det er helt naturligt, at vi gør brug af de muligheder, der ligger klar, når den situation opstår. For vi ønsker en toldkontrol, der på tilfredsstillende måde sikrer Danmark og danskerne mod grænseoverskridende kriminalitet og smugling, og derfor mener vi, at den vej, som regeringen går ad nu, er forkert.

Kl. 17:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 17:02

Jens Joel (S):

Det er i sandhed til at blive forvirret over, alt efter hvem man lytter til. Og det er jo ikke bare, alt efter hvilket folketingsmedlem fra Venstre man lytter til. Det er jo også nogle gange, alt efter om man læser de danske pressemeddelelser eller de engelske pressemeddelel-

ser, for man havde jo et stort behov for at pakke det, man havde lavet, ind, og derfor sendte man noget andet ud i verden.

Men lad os blive ved substansen. Nu har ordføreren sagt, at man vil styrke toldkontrollen. Jeg er nødt til at spørge om noget, for man må jo antage, at Venstre mener, at kontrollen er blevet svækket, nu hvor man ikke længere har permanent kontrol. Dansk Folkeparti har også indikeret, at de forventer en opbakning. Så det helt simple spørgsmål er sådan set: Vil Venstre – hvis Venstre bliver det ledende parti i en kommende borgerlig regering – genindføre den samme aftale? Jeg spørger ikke, om Venstre ville have stået ved den, hvis man var blevet ved magten. Jeg spørger ikke, om Venstre ville have styrket den. Jeg spørger, om Venstre mener, at det her er måden at styrke det på. Altså: Vil Venstre genindføre den samme grænsekontrol?

Kl. 17:0

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:03

Torsten Schack Pedersen (V):

Som jeg sagde, vil vi gerne styrke kontrollen, og det gør vi jo *ikke* ved at gøre som regeringen, som fjerner 98 toldere og fører nogle tilbage, og så står man samlet set med 32 færre. Det synes jeg da er en forringelse, og mit svar bliver ikke anderledes, uanset hvordan der spørges. Svaret er: Vi står ved aftalen.

Som jeg sagde til hr. Jesper Petersen: Når flertallet forhåbentlig skifter efter næste valg, vil vi da bl.a. gøre brug af de erfaringer, der er fra det, der sker i øjeblikket i Holland og i Tyskland, for at se, hvordan vi bedst muligt kan etablere det. Jeg synes, det vil være naturligt, at vi tager en åben diskussion om det, når vi forhåbentlig står der efter et valg. Det er det afgørende for os i Venstre, at vi styrker indsatsen, modsat det, regeringen gør.

Kl. 17:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Joel.

Kl. 17:04

Jens Joel (S):

Jeg kan forstå, at Venstres ordfører har relativt nemt ved at konkludere, at det, regeringen gør, ikke skulle være en effektiv kontrol. Det er jeg jo selvfølgelig uenig i, men fred være med det. Når Venstre på den måde er sikker i sin konklusion, nemlig at det, regeringen gør, er et skridt i den forkerte retning, forstår jeg ikke, hvorfor man slet ikke er villig til at sige, hvad man selv har tænkt sig at gøre.

Det her lugter jo meget af, at det er den oppositionspolitik, vi desværre har set alt for meget af de første par måneder, hvor man ligger i hængekøjen og kritiserer, men man er ikke villig til at komme ud over stepperne, man er ikke villig til at sige, hvad det egentlig er, man har tænkt sig. Jeg tror da, der er rigtig mange danskere, der godt kunne tænke sig at vide, om man synes, den bedste måde at styrket toldkontrollen på er at genindføre den samme metode, eller om man har tænkt sig noget andet. Hvad er det egentlig, Venstre vil ud over at kritisere det, man gør? Har man tænkt sig at genindføre det fra den gamle aftale?

Kl. 17:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:05

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi synes, det er en rigtig dårlig idé, at regeringen fjerner 32 årsværk fra indsatsen. Det er jo det, der er den direkte konsekvens af den tilbagerulning, regeringen har lavet, og det synes vi er en rigtig, rigtig

dårlig idé. Og det er bare vanskeligt at følge Socialdemokraternes spor i den her diskussion. Da der var europaparlamentsvalg i 2009, kunne man ikke få nok. Da var det ikke bare toldkontrol, det var grænsekontrol, personkontrol og bomme. Og da aftalen blev indgået tilbage i maj 2011, syntes man, det var en god aftale – og lige pludselig bakkede man så fra det.

Så jeg tror nok, at slingringen må stå for egen regning. Jeg synes jo i øvrigt, at den der hængekøjediskussion er aldeles interessant. Hvis man har læst Kristeligt Dagblad i dag, kan man se, kan jeg forstå, at Venstre bliver kritiseret for at være for aktive og stille for mange spørgsmål i vores udvalgsarbejde. Men altså, det viser vel lidt, at Socialdemokraterne klamrer sig til en hvilken som helst undskyldning for at forklare og forsøge at finde en mening med, hvorfor danskerne reagerer, som de gør, på den stribe af løftebrud, som jo helt klart har sat sig som en mistillid til regeringen i befolkningen.

XI. 17:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Nadeem Farooq for en kort bemærkning.

Kl. 17:06

Nadeem Farooq (RV):

Tak. Det er jo nogle meget interessante svar, Venstres ordfører har givet indtil videre. Jeg kunne godt tænke mig at komme det lidt nærmere. Hvis det skulle ske, at Venstre igen kom til magten, ville Venstre så være med til at genindføre den bastante, permanente og ufleksible grænsekontrol, eller ville man lade sig inspirere af en mere effektiv og virksom grænsekontrol, som den nye regering er optaget af?

Kl. 17:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:07

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu får den radikale ordfører det til at lyde, som om der ikke var eksempelvis baglandspatruljer og en målrettet indsats og alt muligt andet før aftalen fra maj 2011. Der var bestemt også en effektiv og målrettet indsats, og den blev så forstærket og udvidet med aftalen fra maj 2011, som tilførte 98 ekstra toldere til området. Det syntes vi var en god måde at styrke vores toldkontrol på, og det kan jeg bare konstatere at den nuværende regering så har valgt at rulle tilbage.

Men jeg vil da godt sige så meget – også i forlængelse af mine tidligere svar – at særlig nu, hvor vi ser, hvad der sker i en række andre Schengenlande, er der en bevægelse i gang, og jeg synes da, man ville være en besynderlig politiker, hvis man ikke ville lade sig inspirere af, hvad andre måtte gøre sig af erfaringer. Så hvis der er nogle, der finder endnu bedre løsninger, synes jeg da, det er naturligt, at man tager dem under grundig overvejelse. Alt andet ville da være mærkeligt.

Kl. 17:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Nadeem Farooq.

Kl. 17:08

Nadeem Farooq (RV):

Så jeg konstaterer, at hvad Venstre ville gøre, såfremt Venstre kom til magten igen, står lidt hen i det uvisse. Men lad os prøve at tage et eksempel, nemlig videoovervågningen: Skulle den så være stationær eller mere mobil, hvis nu Venstre fik magten?

Kl. 17:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen det er et rigtig godt område at tage fat i, for som justitsministeren nævnte i sin besvarelse, er der jo noget af det, som også er en del af politiaftalen, hvis ikke jeg husker helt forkert. Samtidig er det jo lige præcis et af de områder, hvor hollænderne har igangsat en forstærket indsats.

Spørgsmålet er, om det ene udelukker det andet, men som jeg siger, er det afgørende for Venstre, at vi mener, at den vej, regeringen går, er forkert – den svækker indsatsen, og vi vil gerne styrke indsatsen. Og der synes jeg, det er naturligt, at vi løbende lader os inspirere af, hvad andre lande har gjort, og så til den tid gør det på den mest hensigtsmæssige måde.

Kl. 17:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:09

Thomas Jensen (S):

Når jeg hører Venstres ordfører, bliver jeg godt nok i tvivl om, hvor vi har Venstre. Er ordføreren f.eks. enig med hr. Lars Løkke Rasmussen? Jeg vil godt læse op. Så kan ordføreren jo lige høre citaterne og måske nikke til, om det er noget, man er enig med sin formand i. Det er jo det her citat fra Ritzau, hvor hr. Lars Løkke Rasmussen siger:

»Det, jeg synes, er vigtigt, det er, at vi har en ordentlig toldkontrol. Det er vigtigere, end om vi har nogle fysiske anlæg ved grænserne.«

Det er det første citat, jeg godt vil have ordføreren til at forholde sig til. Det andet citat er:

»Jeg tror, at iagttagere af dansk politik har set, at den toldkontrolaftale, det var ikke én, som regeringen lagde på bordet. Det var jo én, Dansk Folkeparti ønskede.«

Jeg vil godt have et klart svar på her i dag, om ordføreren er enig med hr. Lars Løkke Rasmussen i, at det ikke nødvendigvis er sådan nogle kontrolanlæg, fysiske anlæg ved grænsen, der er det bedste for at sikre en ordentlig kontrol, og om han er enig i, at det var Dansk Folkeparti, der bar det hen på bordet, og at Venstre honorerede det for at få opbakning til sin økonomiske politik. Kan vi få et klart svar på det fra Venstres ordfører i dag?

Kl. 17:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:10

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, at det må være den socialdemokratiske ordfører, der åbenbart mener, at det skulle være helt nyt, at det her var et ønske fra Dansk Folkeparti. Jeg tror også, at man, hvis man havde hørt Dansk Folkepartis ordførers tale, ville vide, at det har været et ønske fra Dansk Folkepartis side. Altså, hvis det skal være historieskrivning i dansk politik, og hvis det skal være nyt, tror jeg måske, at det er den socialdemokratiske ordfører, der skal følge lidt bedre med.

Det, der har været afgørende for os, er, at vi styrker kontrolindsatsen, og så står vi jo ved de aftaler, vi laver i Venstre. Det kan godt være, at det er nyt, og at det er en anderledes måde at føre politik på end det, som Socialdemokraterne gør – i hvert fald hvad angår den måde, de har håndteret situationen på siden valget. Jeg kunne forstå, at det var lidt problematisk, at der ikke var så meget nytænkning i Venstre, altså fordi vi ikke sagde noget nyt. Nej, vi siger det samme nu, som vi gjorde før valget. Og jeg kan godt forstå, at det er noget anderledes end det, som Socialdemokraterne leverer.

Jeg kan også forstå – det indrømmer Socialdemokraterne nu selv – at man har romantiseret noget i forbindelse med den måde, man har fremlagt sin politik på. Derfor kommer det nok til at knibe med at få tingene til at nå sammen, og det var så i forhold til betalingsringen ... Jeg beklager, uret er gået i stykker.

Kl. 17:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja, men betalingsringen er ikke på dagsordenen her i dag. Hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:11

Thomas Jensen (S):

Det er fuldstændig klart, at det, Socialdemokraterne mente inden valget, også er det, vi mener efter valget. Det kan vi se på det beslutningsforslag, der hedder B 144, og som blev fremsat den 14. juni – det står fuldstændig i forlængelse af det forslag til vedtagelse, jeg skal op at præsentere her lige om lidt.

Det, jeg stadig væk ikke har fået et klart svar på, vedrører, at der med de udtalelser, som hr. Lars Løkke Rasmussen er kommet med, er skabt betydelig tvivl om, om Venstre virkelig bakker op om sin grænsekontrolaftale her igen. Jeg synes, det er ret vigtigt, at vi i dag får et klart svar fra ordføreren på, om Venstre, hvis man får magt, som man har agt, og indtræder i regeringen igen, så vil genindføre den grænsekontrolaftale, som man indgik med Dansk Folkeparti. Et kort og klart svar – ja eller nej?

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:12

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg gentager gerne, hvad jeg har svaret nu flere gange: Vi står ved den aftale, vi har indgået, og havde vi genvundet flertallet, havde vi naturligvis stået ved den aftale, vi har indgået. Og så er det klart, at vi er optaget af fremadrettet at forstærke den indsats, som regeringen er i gang med at svække, og derfor er det helt naturligt, at vi siger, at vi vil være med til at rulle de forringelser tilbage, som regeringen laver.

Vi synes, det er besynderligt, at man fjerner 32 årsværk fra kontrollen, og derfor ønsker vi at sikre en kontrol, som på en tilfredsstillende måde sikrer Danmark og danskerne mod grænseoverskridende kriminalitet og smugling. Og der er jo i øjeblikket en voldsom udvikling, som jeg også tidligere har redegjort for, både i forhold til hvad tyskerne gør, og hvad hollænderne gør, og derfor synes jeg da, at vi skal lade os inspirere og se på, hvordan vi løser den opgave allermest hensigtsmæssigt, når vi forhåbentlig får flertallet igen.

For vi er optaget af at sikre en ordentlig toldkontrol, som sikrer, at der ikke sker smugleri, grænseoverskridende kriminalitet, at illegale varer ikke flyder over grænserne. Det vil vi meget gerne være med til at forbedre, og det, regeringen er i gang med, er en forringelse.

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 17:13

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at det er meget positivt, at Venstre klart tilkendegiver, at den kontrol, som regeringen nu sløjfer, skal fortsætte, og jeg synes også, at det er positivt, at det bliver skåret fuldstændig ud i pap, at det, som regeringen står for, altså den regering, der sidder nu, er en kraftig beskæring i toldkontrollen med et stort antal årsværk, ikke

bare her i 2012, men endnu mere fremadrettet i årene, der kommer, fordi den aftale, der ligger om permanent toldkontrol, jo opererer med en udbygning af toldkontrollen på sigt.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om ordføreren ikke synes, at det er udtryk for misinformation, når skatteministeren over for Skatteudvalget for nogle måneder tilbage fortæller, at der ikke var tale om en nævneværdig stigning i de beslag, der er fundet, og at der derfor ikke var grund til at fortsætte den permanente toldkontrol, når vi så samtidig kan konstatere her i dag, at vi får et svar fra justitsministeren, der viser, at toldkontrollen har medført, at politiet har kunnet få flere sager, både om våbenindsmugling, narko og forskellige former for kriminalitet, som man ad den vej har kunnet stoppe. Er det ikke misinformation fra den skatteministers side, som står og fortæller, at det hele ser fantastisk ud?

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:15

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg husker, da den opgørelse, som SKAT havde lavet, blev præsenteret, hvor den umiddelbart blev udlagt, som om det ikke rigtig havde flyttet noget. Man skal jo altid være varsom med, hvordan man udleder fakta som politiker eller embedsmand, og det var da noget, som DR's Detektor gik efter i sømmene og havde, jeg tror, det var statistikere til at vurdere, og der var meldingen, at det var en noget mærkelig udlægning, at det sådan havde været uden effekt. Jeg tror faktisk, at Detektor lavede det samme indslag, som var i TV-avisen, med et nyt lydspor, hvor man sagde, at det havde været en succes. Så det er måske altid en rigtig god idé at kigge til bunds i tallene, og der kan jeg da på spørgsmålet bekræfte, at når det gælder kat, cannabis, pengebeløb, som jeg også nævnte i min ordførertale, er der sket en voldsom stigning. Og også i det svar, som hr. Peter Skaarup selv refererede til, er der en lang række tilfælde, hvor politiet på baggrund af den indsats, der har været, har rejst sager.

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:16

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes bare, at jeg vil udtrykke min glæde over, at Venstre her bekræfter den totale dobbeltmoral og misinformation, som er kommet fra regeringens side i den her sag.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge videre, om ikke også det virker misinformerende over for Folketinget, at man argumenterer imod en aftale, fjerner en aftale om permanent toldkontrol, med henvisning til at det jo i forbindelse med diskussionen med Europa-Kommissionen har vist sig, at der har været problemer med Schengenreglerne og problemer med andre lande, vel vidende, at vi næsten hveranden dag kan se, at andre lande, der er medlemmer af EU, foretager en lignende kontrol.

Lad mig minde om regionen med 400 politibetjente ekstra nu mod Polen, nemlig Tyskland, hvor man fra Brandenburgs side etablerer en meget omfattende kontrol i forhold til Polen. Lad mig minde om, at Holland indfører permanente foranstaltninger med scannere, hvor man finder eftersøgte biler, noget, som den nye danske regering altså ikke vil være med til og sløjfer i den permanente toldkontrol. Virker det ikke fuldstændig dobbeltmoralsk?

Kl. 17:17

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er meget enig i, at i forhold til de udtalelser, som kom fra partierne i den nuværende regering, da den her aftale blev diskuteret for et halvt års tid siden, virker i hvert fald nogle af de svar, som er overbragt Folketinget, noget afværgende, i forhold til at det må Kommissionen tage sig af. Det mente man sådan set ikke rigtig noget om selv længere. Så er jeg jo enig i, at den umiddelbare tilkendegivelse, der var fra de nuværende regeringspartier om, at det var en god idé, at der blev sat ekstra ressourcer af, så udmøntede sig i, at man ikke ville støtte aftalen, og dernæst at man nu ruller det så meget baglæns, at vi ender med at have færre årsværk til toldkontrollen. Jeg har svært ved at se, at der er ret meget styrkelse i det. Færre folk til en toldkontrol giver en svækkelse.

Kl. 17:18

Kl. 17:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:18

Frank Aaen (EL):

Nu er der et par gange, senest fra hr. Peter Skaarups side, spurgt ind til, om Venstre, hvis det engang bliver muligt, vil genetablere grænsebommene. Så vidt jeg kan høre, har Venstre på intet tidspunkt lovet det. Jeg synes måske, det er meget godt lige at få frem i debatten, at der ikke er noget løfte om at genetablere grænsebommene. Når vi så snakker om grænsekontrol, er det så ikke helt korrekt forstået, at det her tema ikke opstod på grund af et ønske om at styrke grænsekontrollen, men opstod som et ønske om at købe Dansk Folkeparti til at ødelægge efterlønsordningen og forhøje folkepensionsalderen?

Kl. 17:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:19

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er glad for, at det står klart, at det, der optager os i Venstre, er, at vi sørger for en bedre toldkontrol end det, som regeringen nu er i gang med at rulle tilbage til. Jeg tror, det var hr. Thomas Jensen, der forsøgte at gøre det til ny politisk historie og sagde, at det her var en del af den samlede aftale fra sommeren 2011, og det er fuldstændig

Kl. 17:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:20

Frank Aaen (EL):

Altså, Dansk Folkeparti får ikke deres grænsebomme tilbage, uanset om Venstre kommer tilbage til magten. Det var da interessant at få det oplyst. Det andet er, om ikke det er korrekt, at den her debat ikke startede som en debat om grænsekontrol, men udelukkende startede som en debat om, hvordan regeringen kunne få Dansk Folkeparti til at stemme for en ødelæggelse af efterlønnen og en forhøjelse af folkepensionsalderen.

Kl. 17:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen): Ordføreren.

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg gentager gerne, at det, der er det afgørende, er, at vi mener, at regeringen går den forkerte vej. Vi vil gerne styrke indsatsen, og som jeg også har sagt tidligere, sker der i øjeblikket en voldsom bevægelse i de forskellige lande, der er medlem af Schengen. Den radikale ordfører sagde: Hvad nu hvis der er nogen, der gør nogle fantastiske erfaringer? Ja, så er det helt naturligt, at vi i Venstre gerne vil lade os inspirere på det felt, det skal der ikke være nogen tvivl om. Men jeg kan i hvert fald sige, at vi mener, at den vej, regeringen går, er den forkerte. Vi står ved den aftale, vi har lavet, og vi vil gerne, hvis flertallet skifter efter næste valg, hvad det forhåbentlig gør, være med til at styrke indsatsen i stedet for at svække indsatsen, som regeringen gør.

Kl. 17:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører for Venstre. Hr. Thomas Jensen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 17:21

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tak, formand. Ja, det er ikke rigtig til at blive klog på, hvad den forrige taler mener. Det lød rimelig sort, og vi ved ikke, om vi får nogle grænsebomme igen, eller om vi ikke gør, men det kan være, vi får det afklaret senere i dag.

Der er som bekendt ingen grænser for, hvad Dansk Folkepartis politiske finurligheder rækker til, og nu står vi så igen på Dansk Folkepartis foranledning og debatterer grænser. Den gamle traver skal åbenbart have endnu en tur i manegen, og det kan jeg sådan set godt forstå, for Dansk Folkeparti har jo ikke fået så meget opmærksomhed på det seneste.

I maj 2011 kæmpede den daværende regering for at skaffe flertal for deres 2020-plan, og som så mange gange før stillede Dansk Folkeparti så deres mandater til rådighed, og Dansk Folkeparti fik som sagt permanent grænsekontrol indført. Den højreorienterede regering og Dansk Folkeparti valgte så i en krisetid at bruge de danske skatteborgeres penge til kontrolbygninger og toldere, og det på trods af anbefalinger fra de sagkyndige – der var ikke de ulovligheder, som aftalen skulle sætte en stopper for, alt fra indsmugling af narkotika, dopingmidler, våben, sprængstoffer, østeuropæiske bander og hjemmerøyerier.

Har aftalen så virket? Tjah, spørger man de højreorienterede, er svaret velsagtens ja, for det snedige ved aftalen er, at har man snuppet flere kriminelle i at begå ulovligheder, har indsatsen virket, og har man snuppet færre, har indsatsen også virket, for så har man jo nok skræmt de grænsekriminelle væk fra at begå de her ulovligheder. Men med hele den her argumentation overser man selve pointen, nemlig at grænseoverskridende kriminalitet jo ikke kun begrænser sig til den fysiske grænse mellem Danmark og Tyskland. Derfor er det også vigtigt, at vi fordomsfrit foretager mange forskelligartede indsatser i forhold til grænseoverskridende ulovligheder, og i regeringspartierne er vi meget optaget af, at det, når vi bekæmper grænseoverskridende kriminalitet, så skal foregå intelligent, på et fundament af fagkundskab og ikke med udgangspunkt i symbolpolitik.

Allerede i juni 2011 fremsatte Socialdemokraterne sammen med SF og Det Radikale Venstre et beslutningsforslag om, at planerne om at opføre nye kontrolanlæg skulle droppes. I stedet foreslog vi at styrke forudsætningerne for en mobil, fleksibel og efterretningsbaseret indsats mod grænseoverskridende kriminalitet. At bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet er en topprioritet for regeringen, så når vi har truffet beslutning om at trække VKO's aftale tilbage, er

det, fordi vi insisterer på at bruge borgernes penge på initiativer, der giver resultater.

Anbefalinger viser, at stationær kontrol og toldere ved grænseovergange er en ineffektiv metode at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet på. Grænseoverskridende kriminalitet bekæmpes derimod langt mere effektivt, hvis indsatsen er mobil, baseres på efterretninger, analyser af kriminalitetsmønstre og sker i et tæt internationalt myndighedssamarbejde. Derfor vil toldkontrollen fremover være en mobil, fleksibel og efterretningsbaseret indsats.

Med forespørgslen i dag hører man jo et ekko fra en fortid, hvor Dansk Folkeparti år efter år fik symbolpolitiske lunser som betaling for at holde hånden under VK's økonomiske politik, og de her politiske betalinger gjorde jo som ofte Danmark til et lidt mindre åbent sted at være. Derfor er det også på sin plads at takke Dansk Folkeparti for med dagens forespørgsel at minde os om, at fortid er fortid.

Her i dag – i nutiden – vil jeg godt vedrørende F 2 på vegne af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, SF, Enhedslisten og Liberal Alliance fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager skatteministerens og justitsministerens redegørelser til efterretning og konstaterer i den forbindelse, at regeringen – efter aftale med Enhedslisten og Liberal Alliance – har besluttet at ophæve aftalen af 11. maj 2011 om permanent toldkontrol, som den daværende regering indgik med bl.a. Dansk Folkeparti.

Folketinget noterer sig derudover med tilfredshed, at der fremadrettet vil blive gennemført en effektiv dansk toldkontrol, som vil være mobil, fleksibel og efterretningsbaseret, og som vil blive tilrettelagt i et tæt samarbejde mellem de involverede myndigheder, herunder også udenlandske myndigheder.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 22).

Kl. 17:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det fremsatte forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Søren Espersen. Kl. 17:26

Søren Espersen (DF):

Tak. Socialdemokraternes ordfører nævnte det her med symbolpolitik, det har begge de to ministre også nævnt, altså at det var sådan en slags symbolpolitik for os, at vi var optaget af det her. Ja, spørgsmålet er, hvem der egentlig har lavet symbolpolitik. Altså, mens man sad derude i tårnet og lavede regeringsgrundlaget, kunne man jo ikke have den fjerneste anelse om, hvorvidt det havde hjulpet eller ej, hvorvidt den grænsekontrol, der blev indført, i de 3 måneder den varede, havde haft nogen som helst betydning. Det ved man så nu, både ved det, som hr. Peter Skaarup har gennemgået i forhold til Skatteministeriet, og også i forhold til politiet, nemlig hvad der er blevet taget.

Så spørgsmålet er, hvem det egentlig var, der lavede symbolpolitik, om det ikke bare var en EU-ideologi, det handlede om derude i tårnet, hvor man afskaffede en kontrol, som man ikke havde den fjerneste anelse om havde virket eller ej. Hvordan kunne man træffe sådan en afgørelse? Virker det særlig sådan pragmatisk, særlig gennemtænkt, eller var det i virkeligheden bare symbolpolitik?

Kl. 17:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen): Ordføreren.

Thomas Jensen (S):

Jeg er glad for, at hr. Søren Espersen bruger ordet gennemtænkt, for hvis man skal lave noget lovgivning, der virker, lave nogle tiltag, der virker, så er det somme tider en god idé at spørge sagkundskaben, fagkundskaben, om, hvilke erfaringer de har på det her område, og det er netop dem, som den nye regering har lyttet til. Den har lyttet til, hvordan man virkelig kommer til bunds i den her kriminalitet, sørger for at få fat i de her organiserede bander, der smugler forskellige ting ind i Danmark, og på den måde sørger for, at vi kan holde de ting ude af Danmark. Det er på baggrund af god rådgivning fra sagkundskaben, at det her blev besluttet. Og på den her måde tror jeg også at vi for fremtiden vil se, at med det, den nye regering har sat i værk, vil vi komme til bunds i mange af de der grænseoverskridende kriminelle handlinger, der foregår ved de danske grænser.

Kl. 17:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Søren Espersen.

Kl. 17:27

Søren Espersen (DF):

Jamen der er ting, jeg er mere optaget af end sagkundskab, og det er facts, det er erhvervede facts. Det er langt mere interessant, end hvad nogle eksperter mener det kommer til at blive. Jeg synes, det er interessant at lytte til eksperter, men det er jo langt mere interessant at spørge bagefter, set i bagklogskabens klare lys: Har det her virket? Ja eller nej? Det har det jo.

Jeg kan ikke forstå, at man forsøger at lade, som om det ikke har. Hr. Peter Skaarup har gennemgået tallene, som er dramatiske i forhold til de 3 måneder, ikke alene i forhold til, hvad der er taget af cannabis og kat og våben og pengebeløb, både ved ind- og udførsel, men altså også, hvad der er overleveret til politiet. Og det er dér, jeg mener, at netop regeringens symbolpolitik har været meget mere interessant, symbolpolitik i forhold til hele tiden at fedte for EU og tækkes EU i alle mulige sammenhænge. Det har været det afgørende. Man har blæst på facts. Så kan det godt ske, at man lytter til sagkundskaben, men hvorfor er man ikke interesseret i erhvervede facts, i det, vi jo rent faktisk ved der skete inden for de 3 måneder? Det er da ikke ordentlig snak.

Kl. 17:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:29

Thomas Jensen (S):

Jeg må bare sige, at jeg er meget, meget enig med den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, i den erkendelse, hr. Lars Løkke Rasmussen var kommet til her i efteråret, nemlig at det ikke handlede om at få lavet de her, som der står, fysiske anlæg ved grænserne, men det handlede om, at vi har en ordentlig toldkontrol. Det synes jeg er vigtigt. Jeg havde et håb om i dag, at vi også kunne få Venstres ordfører til at være enig med sin partiformand, men det kunne jeg ikke rigtig få et klart svar om. Og når hr. Søren Espersen her i Folketingssalen fremfører, at man kan trække nogle enkelte fangster frem og sige, at det her er det bedste instrument i hele verden, skal det jo holdes op imod, hvad man ellers kan gennemføre med den indsats, som regeringen nu har lagt for dagen.

Det kan da godt ske, at det er meget sandsynligt, at man med den nye indsats kan komme ud og virkelig få hånden under de aftagere, der er. Hvis man forfølger dem, der smugler stoffer ind i Danmark, også ind til aftagernettet, så har man fjernet noget efterspørgsel på den grænseoverskridende kriminalitet, og det synes jeg jo egentlig ville være ganske konstruktivt og ville give et rigtig, rigtig godt resultat i form af et mindre kriminelt dansk samfund.

Kl. 17:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 17:30

Peter Skaarup (DF):

Jeg må sige, at jeg undrer mig meget over den socialdemokratiske ordfører. Det gør jeg ikke mindst, fordi den daværende socialdemokratiske integrationsordfører, nuværende transportminister, da aftalen mellem Dansk Folkeparti og regeringen omkring permanent toldkontrol blev lavet, sagde, og jeg citerer: Der skal sættes ind over for østeuropæiske banders kriminelle tyvetogter; han var ikke bekymret over kritikken af øget dansk grænsekontrol fra svensk og tysk side. Han sagde videre, at der er brug for øget kontrol ved grænserne, fordi der har været besparelser på området.

Så jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Thomas Jensen som ordfører: Hvordan kan det så være, at man nu fjerner det her, som Socialdemokraterne støttede i sin tid, og hvordan kan det være, at man, når man er bekymret for øgede besparelser, vælger at spare 32 årsværk på den permanente toldkontrol, som man netop har været bekymret for? Det hænger jo slet ikke sammen.

Kl. 17:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:31

Thomas Jensen (S):

Det, Socialdemokraterne kæmpede for her i Folketingssalen før valget, er også det, vi kæmper for efter valget. Det er derfor, jeg også står med det her beslutningsforslag, B 144 fra 14. juli 2011, i hånden. Det er deri, vi klart og tydeligt siger, hvad det er, vi vil gøre, og det er også det, vi har fulgt op på efter valget. Så der er egentlig en meget god rød tråd i det, der er gjort før valget og efter valget. Jeg er også sikker på, at de tiltag, som den nye regering sætter i værk nu, er noget, der vil være med til i langt mere effektiv grad at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Endnu en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:32

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg læser lige op igen for den socialdemokratiske ordfører, for at der ikke skal være nogen tvivl. Det var altså nuværende transportminister, der var ordfører for Socialdemokraterne, da den her aftale blev indgået, og der blev sagt til Ritzaus Bureau den 11. maj 2011:

»Det er morsomt, at man har flertal, fordi man har haft Per Ørum inde. Man kunne have fået kæmpestort flertal. Vi har gentagne gange kritiseret regeringen, fordi man har skåret så meget i Told & Skat og sagt, at der er brug for øget kontrol ved grænserne«.

Nu spørger jeg så den socialdemokratiske ordfører igen: Hvordan kan det så være, at man nu skærer ned på antallet af årsværk generelt hos SKAT, og at man skærer ned på toldkontrollen? Når man kritiserer den gamle regering for at skære ned og bruger det som argument for at støtte en aftale, som man ikke længere støtter, hvordan kan det så være, man skærer ned og fjerner en stor mængde årsværk fra den kontrol, som man selv går ind for og siger er så fantastisk? Er det ikke virkelig et problem, når der er så lidt overensstemmelse mellem det, man siger som politiker, og det, man så gør?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:33

Thomas Jensen (S):

Der er hundrede procent overensstemmelse mellem det, Socialdemokraterne sammen med Radikale Venstre og SF har sagt før valget og gør efter valget. Jeg har før henvist til, at et beslutningsforslag, der er lagt frem her i Folketingssalen, både klart og tydeligt siger: Træk det aktstykke i Finansudvalget, som indfører den her grænsekontrol, som Dansk Folkeparti i har fået i betaling for at stemme for VK's økonomiske politik. Det er klart og tydeligt; der er en rød tråd i Socialdemokraternes politik.

Derudover er der den her dans om, hvem der har sikret færrest årsværk til SKAT. Hvis det var sådan, at Dansk Folkeparti sammen med Venstre og Konservative skulle have dannet regering efter folketingsvalget i 2011, ville der være et finanslovforslag, der betød, at der ville ske mere drastiske reduktioner i årsværkene i SKAT end dem, som den nuværende regering har gennemført. Det er jo sådan, at vi går ind og sikrer, at der ikke sker så drastiske nedskæringer, og det synes jeg man skal være glad for, også hvis man kerer sig om, at vi har en god kontrol og en god forebyggelse af grænseoverskridende kriminalitet.

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er en ny spørger, og det er Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 17:34

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg synes jo egentlig, det er ganske morsomt, at vi nu oplever den socialdemokratiske ordfører, der nærmest som en Duracellkanin refererer til et ritzautelegram, og at man så flittigt nævner den tidligere statsministers udtalelser. Samtidig prøver vi andre på i al stilfærdighed at få et bare nogenlunde logisk sammenhængende svar ud af ordføreren omkring de udtalelser, der er kommet fra meget toneangivende, højtplacerede politikere fra ordførerens eget parti. Den nuværende statsminister har udtalt til Danmarks Radio: »Jeg vil have den gamle grænsekontrol tilbage«. Det er jo ord, som ikke kan misforstås. Det var en kommentar til Dan Jørgensen fra samme Socialdemokrati, da han stod og gerne ville vælges til det nye Europa-Parlament ved valget i 2009.

Kan ordføreren dog ikke godt berige os andre med et nogenlunde logisk sammenhængende svar på, hvordan den udtalelse fra den nuværende statsminister kan hænge sammen med, at man nu har brugt så mange ressourcer på at tale den her grænsekontrolaftale ned, som den forrige regering indgik med Dansk Folkeparti, og som et stort, massivt flertal af landets borgere faktisk bakkede op om?

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:35

Thomas Jensen (S):

Det er meget sjovt, når man skal citere noget her i Folketingssalen, for hvis man skulle til eksamen i citatfusk, ville både hr. Peter Skaarup og hr. Hans Kristian Skibby i hvert fald have bestået, fordi det jo er citater, de trækker ud af en sammenhæng. Jeg vil faktisk gerne citere min partiformand, statsministeren. Hun sagde rent faktisk, og det var til Danmarks Radio, og nu tager vi hele citatet, for så får vi det sat i sin rette sammenhæng:

»Dan Jørgensen og jeg er helt enige om, at i en periode må vi vende tilbage til den gamle grænsekontrol, mens noget bedre bliver bygget op, siger Helle Thorning-Schmidt. - Den nuværende situation kan ikke blive ved.«

Altså: »mens noget bedre bliver bygget op«, og det er kun i en afgrænset periode. Det er der, hele forskellen ligger. Forslaget var permanent. Det her er jo kun i en kort periode. Det er også derfor, jeg synes, det er forplumrende for den diskussion, vi har i Folketingssalen i dag, at hr. Peter Skaarup og hr. Hans Kristian Skibby står og plukker i citaterne frem for at tage en ærlig og redelig debat om, hvad vi har sagt.

Så det, jeg synes der er vigtigt at få at vide i dag, er: Hvad mener Venstre? Vi har nogle citater fra hr. Lars Løkke Rasmussen, der klart og tydeligt trækker tæppet væk under den politik, som Dansk Folkeparti har stået for, men alligevel lyder det på Venstres ordfører her i dag, som om Venstre stadig væk lægger sig ind til Dansk Folkeparti og vil genindføre den her kontrol. Det synes jeg godt nok er pinligt at vi ikke kan få nogen klare svar på.

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Hans Kristian Skibby for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:37

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg må bare konstatere, at jeg ikke fik et svar på mit spørgsmål. Jeg kom med et konkret citat fra den nuværende statsminister, og citatet lød: »Jeg vil have den gamle grænsekontrol tilbage«. Det fik jeg ikke et svar på, og det synes jeg må stå lysende klart.

Så blev der brugt argumentet om, at det er, fordi der er nye tider og der sker nye ting hele tiden, og at det hele sådan set bare var symbolpolitik, der var årsag til den gældende grænseaftale. Hvorfor er det så, vi oplever, at lande som Holland intensiverer med 15 nye videoovervågede grænseovergange? Hvorfor er det, tyskerne vælger at ansætte 400 nye politibetjente og grænseovergangsbetjente? Hvorfor er det, at de tyske toldere er skarpt bevæbnede? Hvorfor er det, at lande som Holland, Italien og Frankrig øger deres grænsekontrol? Er det også symbolpolitik? Det synes jeg måske ordføreren skulle prøve at reflektere lidt over, og så kunne ordføreren måske også prøve at finde nogle fine citater fra partikollegaen Dan Jørgensen, som jo klart sagde, at han også ønskede en synlig, permanent dansk grænsekontrol i forbindelse med sit valg som spidskandidat til Europa-Parlamentet i juni måned 2009. Det er en uomtvistelig kendsgerning, og derfor synes jeg også ordføreren burde kunne give et simpelt svar på, hvordan man kan mene noget hundrede og firs grader andet i dag end det, man mente for 2 år siden.

Kl. 17:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:38

Thomas Jensen (S):

Det her citatfusk fra hr. Hans Kristian Skibbys side bliver ved. Jeg kan godt læse hele citatet op, som statsministeren gav til Danmarks Radio. Den første del af det har vi hørt hr. Hans Kristian Skibby læse op: »Jeg vil have den gamle grænsekontrol tilbage« – men der er et komma efterfulgt af – »som vi havde den for nogle år siden.«

Og så står der jo i artiklen:

»Tilbagevenden til den gamle kontrolform indebærer ifølge Helle Thorning-Schmidt flere stikprøvekontroller og flere toldere. Men det skal være midlertidigt, mens der kan opbygges et bedre system.«

Står det ikke klart for hr. Hans Kristian Skibby, at alt det her citatfusk bare er med til at afspore debatten? Der har været en klokkeklar rød tråd i det, som statsministeren har sagt både før valget og

efter valget. Vi har været bekymret over de nedskæringer, som Dansk Folkeparti har været med til at støtte op om for den tidligere regering, som har betydet, at vi har fået en dårligere kontrol i perioder, og det er noget, som vi skal have rettet op på nu her, og det gør vi ved aktivt at gå ind i og lytte til de anbefalinger, der kommer fra eksperterne, og sørge for, at vi får en mere efterretningsbaseret indsats, sådan at vi også er sikre på virkelig at få skovlen under de banditter, der måtte lave grænseoverskridende kriminalitet.

Kl. 17:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste er hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 17:39

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for ordet. Man kan jo kun more sig, når man sidder hernede i Folketingssalen og hører hr. Thomas Jensen tale om, at der er en rød tråd og god sammenhæng i Socialdemokraternes politik før valget og efter valget, når der lige har været masser af artikler om, at der er over 100 brudte valgløfter. Det her er så også en politik, hvor man pludselig løber fra, hvad man før har sagt. Det kan jo kun være ganske underholdende for de vælgere, der sidder og følger med i fjernsynet.

Det, jeg gerne vil spørge om, er om det her med, at man hele tiden vender tilbage til og siger, at den grænsekontrol, som Dansk Folkeparti fik igennem, er symbolpolitik. Hvis vi kigger på de 3 måneder, hvor vi faktisk havde kontrollen, er der en stigning i beslaglæggelsen af euforiserende stoffer på 13.700 pct., altså en rimelig bemærkelsesværdig ekstra fangst. Kigger vi på konfiskerede pengebeløb, er der en stigning på 500 pct. Vil hr. Thomas Jensen stadig væk holde fast i, at det er ren symbolpolitik, når det samtidig tages i betragtning, at det her er i en periode, hvor der har været massiv pressedækning på den øgede grænsekontrol, så man godt kunne forestille sig, at der var nogle kriminelle, der valgte at sige, at det måske ikke lige var i de her måneder, at de skulle lave en ny kriminalitet, men måske lige skulle vente et par måneder? Vil hr. Thomas Jensen holde fast i, at det er ren symbolpolitik, når der er så store stigninger på blot 3 måneder?

Kl. 17:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:41

Thomas Jensen (S):

Hr. Dennis Flydtkjær må også forstå, at vi ikke kan få efterprøvet den historiske periode for at se, om der med den nuværende regerings midler ville have været en bedre fangst. Det kan vi ikke få efterprøvet, men vi vil lade tiden vise det fremadrettet. Jeg er sikker på, at når vi sørger for at gå efterretningsmæssigt til værks og ikke bare har den her kontrol ved grænsen, men også sørger for at forfølge den grænseoverskridende kriminalitet op i Danmark, får vi fjernet noget af efterspørgslen efter nogle af de varer, som bl.a. kommer til Danmark via grænseoverskridende kriminalitet. På den måde er jeg sikker på at vi får en bedre løsning.

I forhold til det, hr. Lars Løkke Rasmussen har været ude at sige, synes jeg, at det vil være ret fint, hvis Venstre ville følge op på det og bakke op om det, den nye regering står for. Vi har jo tidligere i dag fået det citat med, at hr. Lars Løkke Rasmussen faktisk er gået væk fra at synes, at det er en god idé at have de her fysiske anlæg ved grænserne. Nu mener hr. Lars Løkke Rasmussen jo, at det er vigtigt, at vi har en ordentlig toldkontrol. Og det kunne være rart, hvis vi også i dag kunne have fået et svar fra Venstre. Det har vi ikke fået, så lad mig sige, at det blafrer lidt i vinden, hvad der sker efter et

eventuelt valg: om man ville genindføre den her grænsekontrol, eller om hr. Lars Løkke Rasmussen, hvis han skulle blive statsminister igen, vil stå fast og følge op på den nuværende regerings politik og sørge for, at vi får en ordentlig toldkontrol.

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Hr. Dennis Flydtkjær for endnu en kort bemærkning, værsgo.

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er, ligesom om at ordføreren ikke har opdaget, at han har to ører og kun en mund, for der kommer da ikke ret meget ind af input herudefra. Det er, som om man kun kan lire den samme remse fra Venstres tidligere statsminister af hele tiden, og så er det svar på alting. Jeg synes ikke, jeg fik svar på, om man vil holde fast i, at man synes, at det er symbolpolitik, når man har så store procentvise stigninger inden for 3 måneder – i øvrigt kun i fase et i den pakke, som Dansk Folkeparti fik igennem sammen med Venstre og Konservative. Det var en plan med tre faser, og vi nåede som sagt kun at sætte etteren i gang, og stadig væk er det med en bemærkelsesværdig effekt.

Hvad er det, der gør, at Socialdemokraterne ikke bare vil anerkende, at det faktisk virkede efter den forholdsvis korte tid? Så vil jeg også godt høre hr. Thomas Jensen, om man måske ikke burde lade sådan en test køre videre i et års tid, hvilket skattedirektør Erling Andersen også har sagt i Danmarks Radio, nemlig at det er for kort tid at evaluere på de her 3 måneder, og at man burde have ladet det køre i 1 år for at få den sande effekt af det. Hvad siger ordføreren til det?

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:43

Thomas Jensen (S):

Som det klart og tydeligt er fremgået her i Folketingssalen i juni 2011, mente Socialdemokraterne jo både før og efter valget, at vi ikke skulle tiltræde det aktstykke, som Dansk Folkeparti fik igennem i Finansudvalget. Og det er jo, fordi vi allerede dengang, da aktstykket blev fremlagt, var sikre på, at det var den forkerte vej at gå, og at man hellere skulle sørge for at lave noget, der var efterretningsbaseret, og have nogle mobile enheder i stedet for den her symbolske kontrol ved grænsen.

Derfor er det da også meget glædeligt, når man så hører, at hr. Lars Løkke Rasmussen også er kommet til den erkendelse, at det er smartere at have mobile enheder og have en effektiv toldkontrol. Men så her i dag i Folketingssalen, når det skal stå sin prøve, kan vi ikke få et klart svar fra Venstre på, hvor Venstre egentlig ligger. Vi har hørt en omgang sort snak fra Venstres ordfører før, hvor han sagde: Tja, måske, måske ikke.

Jeg synes, det er interessant – og det er også vigtigt i sådan en debat her – at vi hører, hvad et muligt alternativt flertal her i Danmark vil gøre, hvis det får magt, som det har agt, men det kan vi ikke få et klart svar på, når Venstre går i flyverskjul og ordføreren ikke engang i dag vil sige, om man er enig med sin statsministerkandidat.

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er en ny spørger, og det er hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre.

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Det var dog utroligt, at det ikke kunne lade sig gøre at trænge igennem til den socialdemokratiske ordfører, men så meget kan man måske heller ikke altid forvente.

Jeg var egentlig lidt optaget af det, hr. Thomas Jensen sagde, om, at Socialdemokratiet gjorde det samme efter valget, som man sagde man ville før valget. Hvis man nu tager beslutningsforslaget fra Socialdemokratiet, B 144, kan man se, at der skrives:

På baggrund af ovenstående kan forslagsstillerne tilslutte sig de i aktstykke 128 foreslåede bevillinger til SKAT, politi og anklagemyndighed.

Man tilslutter sig altså bevillingerne til SKAT, politi og anklagemyndighed. Så skal jeg bare forstå, hvordan det harmonerer med, at man nu fjerner 32 årsværk fra toldkontrollen?

Kl. 17:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:45

Thomas Jensen (S):

Nu er det jo sådan, at annulleringen af den her aftale ikke betyder, at toldkontrollen afskaffelse, vil jeg sige til hr. Torsten Schack Pedersen. Toldkontrolopgaven bliver i fremtiden udført på en mere effektiv og intelligent måde. De 50 årsværk, der blev tilført opgaven ved den aftale, som den tidligere regering sammen med Dansk Folkeparti indgik, er blevet overført til et andet arbejde med bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet ved hjælp af fleksible, mobile enheder, der primært opererer som baglandspatruljer med indsatser i de grænsenære områder. Så på den måde er de jo stadig væk effektive dernede, og det tror jeg også vil glæde hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 17:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og endnu en kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen fra Venstre.

Kl. 17:46

Torsten Schack Pedersen (V):

Men det passer jo bare ikke med, hvad der står i beslutningsforslaget, for der står, at man kan tilslutte sig de i aktstykket foreslåede bevillinger til SKAT, politi og anklagemyndighed. Det er beløbsstørrelser. Det er det, der giver 98 årsværk. Men det ruller man tilbage og bruger kun 66. Resultatet er, at til trods for, at Socialdemokratiet før valget sagde: Bevillingen på de 98 toldere er vi med på, den støtter vi – så laver man nu noget, der fører til, at der er 32 færre toldere. Det bliver så endnu et løftebrud – jeg ved ikke, om vi er på 110., 111., 112. eller 113. løftebrud, men jeg føjer det til listen – for jeg jo kan konstatere, at ordføreren i dag undsiger det, man skrev i beslutningsforslaget. Og det er sådan set også det, som regeringen undsiger ved at fjerne 32 årsværk fra toldkontrollen.

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:47

Thomas Jensen (S):

Jeg vil godt gentage det over for hr. Torsten Schack Pedersen: De årsværk, som er tilført ved aftalen mellem den tidligere regering og Dansk Folkeparti, er overført til andet arbejde i forhold til den grænseoverskridende kriminalitet. Derudover – vil jeg sige til hr. Torsten Schack Pedersen – er det jo også sådan, at når vi ser på det finanslovforslag, som hr. Torsten Schack Pedersens eget parti i den davæ-

rende højreorienterede regering fremsatte, og holder det op imod, hvad den nuværende regering har fået vedtaget i sin finanslov, kan man se, at det jo var sådan, at hvis det finanslovforslag var blevet gennemført, som det var blevet fremsat, ville der være 7.425 årsværk i SKAT, hvor der nu er 7.591 i 2012 – altså en stigning, i forhold til hvad hr. Torsten Schack Pedersen selv har foreslået.

Kl. 17:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Nadeem Farooq, Radikale Venstre.

Kl. 17:48

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Lad mig begynde med et citat:

»En genindførelse af grænsekontrollen er efter Rigspolitiets opfattelse hverken et nødvendigt eller hensigtsmæssigt redskab til bekæmpelse af den grænseoverskridende kriminalitet. Ud fra en politifaglig vurdering får man således mere ud af at anvende de betydelige ressourcer, som en effektiv grænsekontrol vil kræve, på efterretningsbaserede indsatser over for den organiserede kriminalitet«.

Sådan lød det i et svar til Folketingets Retsudvalg fra tidligere justitsminister Brian Mikkelsen forud for VKO's beslutning om at genindføre grænsekontrollen i forsommeren 2011. Det citat, synes jeg, indkapsler meget godt, at VKO's beslutning stred mod ethvert politifagligt argument, og at der i overvejende grad er tale om symbolpolitik. At VKO ville genindføre toldkontrollen, selv om argumenterne imod stod i kø som pendlere ved en grænsebom, taler for sig selv. Men faktum er, at den tidligere regering i et samarbejde med Dansk Folkeparti gennemførte kontrollen.

Selv om Radikale Venstre var og fortsat er imod denne genindførelse af grænsekontrollen, kan man jo godt sådan bevæbnet med en vis portion af tvivlens nådegave forsøge at imødekomme den tidligere regerings beslutning. Tænk, hvis ikke det var symbolpolitik. Tænk, hvis det rent faktisk virkede. Så kan man jo sådan lide skærpelsen, genindførelsen af kontrollen eller ej, men hvis den kontrol virkede, skal den til syvende og sidst jo vurderes på effekten. Gjorde den så det, virkede den? Nej, en kortlægning af grænsekontrollens effekter foretaget af SKAT viser jo, at der ikke relativt er fanget flere kriminelle. Den samlede vurdering er, at den øgede indsats i perioden juli til september 2011 ikke i sig selv har givet en nævneværdig forøgelse af beslaglagte varer m.v., står der i SKAT's rapport ifølge Jyllands-Posten november 2011. Det er så den udlægning, som jeg selvfølgelig støtter mig til.

Når den nuværende regering har besluttet at ophæve aftalen om permanent toldkontrol i Danmark af 11. maj 2011, er det jo ikke et udtryk for, at regeringen ikke prioriterer kampen mod grænseoverskridende kriminalitet. Nej, det er snarere tværtimod et udtryk for at allokere ressourcerne derhen, hvor de gør mest nytte – så at sige få mest muligt for pengene. Regeringen vil, som det også er blevet sagt tidligere i dag, prioritere bekæmpelsen af den form for kriminalitet i et tæt samarbejde med vores nabolande.

Endvidere vil toldkontrollen blive gennemført af mobile team i de grænsenære områder på en fleksibel og efterretningsbaseret måde og i tæt samarbejde med relevante myndigheder inden for rammerne af EU-lovgivningen.

Så er der den illegale grænsehandel, og den grænsehandel med afgiftspligtige varer skal selvfølgelig begrænses, og det skal ske gennem en styrket og målrettet og systematisk indsats og aktioner, herunder konsekvent sanktionering af virksomheder, som sælger ubeskattede varer, samt borgere, der afsløres i ulovligt videresalg af varer importeret til privatforbrug. De aktioner presser og frustrerer de miljøer, hvor afgiftsomgåelsen foregår. Så det, vi samlet set gør, er,

at vi fokuserer på afdækning af ulovlighederne, samtidig med at kontrollerne har en præventiv og afskrækkende virkning på andre.

Når vi sådan skal samle op, vil jeg sige, at samlet set er der gode argumenter for at tilbagerulle den permanente grænsekontrol og i stedet indsætte en fleksibel og mobil grænsekontrol med fokus på risikoanalyser og effekt.

Kl. 17:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Søren Espersen, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 17:53

Søren Espersen (DF):

Tak for ordførertalen. Det er bare lige et enkelt kort spørgsmål, jeg har, der sådan lidt har reference til noget af det, jeg var inde på lidt tidligere i forhold til en tidligere ordfører: Hvordan vidste man i regeringspartierne, da man sad og lavede regeringsgrundlaget, hvordan det var gået med grænsekontrollen? Havde man nogle foreløbige tal, eller besluttede man bare sådan ud i det blå, at det her ville man standse, fordi det nok ikke rigtig var blevet til noget? Hvordan vidste man det, da man sad deroppe i tårnet og biksede regeringsgrundlaget sammen?

Kl. 17:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:53

Nadeem Farooq (RV):

Det er svært at spå, især om fremtiden, men det, vi støtter os op ad, er f.eks. de politifaglige vurderinger, det er rationalet på området. Så vil jeg også sige, at det har formodningen imod sig, at permanente og stationære toldkontrolposter skulle være et bolværk mod narko og ulovlig handel, når man tænker på, at Danmark har en kyststrækning på 7.000 km. Så ud fra en samlet vurdering har vi fundet det mere overvejende virksomt, hvis vi lavede en mobil- og efterretningsbaseret indsats.

Kl. 17:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 17:54

Søren Espersen (DF):

Det her er helt fantastisk. Nu skrev jeg lynhurtigt ned her: Det er svært at spå om fremtiden; det var nogle formodninger, man havde; det var jo svært at tro, at det kunne være anderledes, at det ville have en effekt. Og en overordnet samlet vurdering betød så, at

Det her er jo en fantastisk tilståelse, nemlig at man byggede det hele på nogle fantasier og nogle drømme om, at i det grænseløse Europa skulle det hele nok gå, når fakta nu ligger her både fra toldvæsen og fra politi, at det virkede, at der var dramatiske stigninger i det, man havde fået fat på af narkotika, af penge, der blev ført ud og ind. Nu ved man det så, men her står Det Radikale Venstres ordfører og tilstår, at ude i tårnet sad man bare og byggede det hele på nogle formodninger om, at det var svært at tro andet, og at det nok skulle være sådan, at Det er sådan, man laver politik, hvis man er en amatørregering. Undskyld, jeg er nødt til at sige det lidt hårdt.

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:55

Nadeem Faroog (RV):

Det er fint nok at sige det hårdt, men det er jo lidt af en tilståelsessag, at hr. Søren Espersen i den grad desavouerer al politifaglig holdning til det her emne, så der må man sige at Dansk Folkeparti i virkeligheden rev masken af sig selv.

Så vil jeg sige, at det er klart, at det jo er svært at spå om fremtiden, og hvad er det, man så gør, når man ikke kan foruddiskontere fremtiden? Det er at lade det bero på logiske argumenter, på faglige argumenter, på politifaglige argumenter, på eksperternes viden og, som hr. Søren Espersen også efterlyste tidligere, på fakta.

Kl. 17:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:56

Peter Skaarup (DF):

Ordføreren er meget optaget af det politifaglige, og det skulle så åbenbart være politiet, der har vurderet, at det ikke kan betale sig med grænsekontrol. Men må jeg ikke godt lige have lov til at sige til den radikale ordfører, at politiet jo igennem rigtig mange år har haft et meget tæt samarbejde med tolderne på grænsen, hvor man har sat ind over for organiseret indsmugling af narko eksempelvis og haft meget flotte beslag. Men vi kan konstatere, at i den periode, hvor der har været den her ekstra kontrol med de toldere, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti fik gennemtrumfet, har der været et meget stort ekstra beslag i forhold til nogle af de prioriteter, man har i forbindelse med pengeindførsel, euforiserende stoffer og lignende.

Derudover kommer, at man også kan se, at politiet har fået rigtig, rigtig mange sager overleveret fra de samme toldere, og det er der, jeg ikke rigtig kan forstå, at den radikale ordfører hele tiden taler om, at vi skal lave det efterretningsbaserede, politifaglige arbejde. Jamen det skal vi da, men vi skal da også lave det andet, vi kan jo se resultaterne af det. Hvorfor skal vi ikke det, der virker, det, der giver resultater?

Kl. 17:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:57

Nadeem Farooq (RV):

Jeg vil gerne imødekomme Dansk Folkeparti lidt. Hr. Peter Skaarup har faktisk en pointe, men det handler jo ikke om enten-eller. Det handler om, hvor vi får mest for pengene, så jeg afviser jo ikke, at det, som VKO besluttede, har en effekt. Det, jeg siger, er, at det har større effekt at gøre det andet, hvor man har en mere fleksibel og mere mobil indsats over for den slags ulovligheder.

Kl. 17:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Peter Skaarup for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:58

Peter Skaarup (DF):

Godt, vi er så enige om, at det virker, at det har en effekt, og det ville også være lidt svært andet. Jeg ved godt, at Socialdemokraternes ordfører ikke rigtig ville indrømme det, men det er da godt, at De Radikales ordfører vil indrømme, at der har været en masse ting, som man har fået fat i på grund af den nye kontrol. Altså 88 sager er det lykkedes at komme op på, det er våbenlovsovertrædelser, det er narko, det er indsmugling af forskellige euforiserende stoffer i øvrigt, det er efterlyste personer, som man også får fat i ad den vej, og

dermed kan man bremse kriminaliteten. Men hvis vi nu er enige om det, hvorfor skærer man så ned på indsatsen?

Altså, man skal jo lige huske på, at i forhold til det, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti lavede, vil der være 32 færre personer inden for toldvæsenet, nemlig SKAT, til at varetage det her arbejde. Hvis det nu er vigtigt at gøre det efterretningsbaseret, lad os sige det, hvorfor skærer man så ned på antallet af toldere til opgaven? Når vi kan se, det virker, så burde man jo netop sige: Jamen så sætter vi ekstra ind præcis i forhold til den her indsats for at bekæmpe hjemmerøverier, for at bekæmpe indbrudskriminalitet i Danmark og for at bekæmpe indsmugling af ulovlige varer?

Kl. 17:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:59

Nadeem Farooq (RV):

Jeg vil meget gerne advare imod at se vores justeringer, vores omlægninger af indsatsen sådan meget isoleret. Man skal se det i et helhedsorienteret perspektiv, og i det perspektiv er der ikke nogen svækkelse af indsatsen, snarere en styrkelse af indsatsen, fordi nogle ressourcer så bliver omallokeret til en mere efterretningsbaseret indsats.

Kl. 18:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste for en kort bemærkning er Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:00

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Nu har jeg faktisk deltaget i den her debat helt fra starten af, og jeg må sige, at jo længere den varer, jo mindre klog bliver jeg egentlig på, hvorfor regeringen har så travlt med og er så forhippet på at få de her meget logiske og konsekvente ændringer af vores grænsekontrol tilbagerullet. For den radikale ordfører, hr. Nadeem Farooq, siger jo, at man hellere hos De Radikale vil have en omfattende analyseenhed, og at det skal være en efterretningsbaseret indsats.

Så prøver vi i al stilfærdighed at gøre opmærksom på, at man i Holland af forskellige årsager vælger at intensivere indsatsen på en hel række af grænseovergangene, fordi man har store problemer med den grænseoverskridende kriminalitet. Man vælger at lave omfattende videoovervågningsprogrammer. Man vælger at ansætte flere folk på grænsen til at varetage opgaven. Ligeledes vælger man i Tyskland, hvor man specielt har problemer ved den polske grænse, at intensivere indsatsen. I Italien ved grænsen til Frankrig har man store problemer, og der vælger man også at intensivere den.

Så bliver vi af den regering, som hr. Nadeem Farooq jo er en del af, beskyldt for, at det bare var symbolpolitik. Men kunne man så ikke fra De Radikales side overveje at bruge den her såkaldte efterretningsbaserede indsats på at undersøge, hvorfor så mange andre EUlande tager nogle af de samme tiltag, som vi reelt ønskede at få taget i Danmark, frem for at gøre det, som vi kan se nu, nemlig at man vælger at annullere bl.a. nettotallet på 32 grænsebetjente, og samtidig vælger man så selvfølgelig også at lave omfattende fyringsrunder inden for SKAT. Kunne man ikke fra De Radikales side overveje det?

Kl. 18:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:02

Nadeem Faroog (RV):

Vi ser givetvis en tendens til, at det i nogle lande går i den ene retning, og at det i andre lande går i den anden retning. Altså, hvad man gør i andre lande, skal vi jo ikke bare bevidstløst kopiere. Vi kan altid lade os inspirere, men vi skal ikke bare bevidstløst kopiere det. Så synes jeg faktisk, at der er en meget interessant pointe fra spørgerens side. Spørgeren indrømmer, at han bliver mindre klog på det her i takt med debattens længde. Her får jeg et ønske om at forlænge debatten, for er det noget med, at jo mere vi folder ud, hvor lidt det effektivt det var, hvad den tidligere regering gjorde, jo mere bliver spørgeren i tvivl om, hvor rigtigt det var at gøre det? Så for min skyld må vi godt få en meget, meget lang debat i dag.

Kl. 18:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. En kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:03

Hans Kristian Skibby (DF):

Mindre effektivt er de ord, der bliver brugt fra ordførerens side. Jeg synes, at det er sådan lidt groft. For det første har vi fremlagt en lang række eksempler på, hvordan det er gået med kontrolmyndigheden i politiindsatsen. 88 nye sager er blevet indberettet ved Syd- og Sønderjyllands Politi. Samtidig kan vi se nogle stigninger i fangstmængder på euforiserende stoffer på over 13.000 pct. Vi kan se en stigning på 500 pct. i mængden af illegale pengeoverførsler over landegrænser osv. Og det er bare i løbet af 3 måneders virke i fase et af tre faser, hvormed man skulle implementere den aftale, som bl.a. Det Radikale Venstre i den grad har modarbejdet.

Hvordan kan man sige, at det er baseret på evidens og viden, og at det efterretningsmæssigt er på et fornuftigt grundlag, når man ikke engang vil lade tingene blive indfaset, når man ikke engang vil se, hvad konsekvenserne bliver? Hvad vi får ud af det rent konkret i straffesager, hvad bliver konsekvenserne med hensyn til at få bugt med de kriminelle transporter over grænserne osv.? Det vil man ikke. Inden man overhovedet ser konsekvenserne, vælger man at tilbagerulle det hele, og samtidig siger man, at man ønsker, at det skal være en efterretningsbaseret indsats. Det er jo simpelt hen at modsige sig selv – undskyld udtrykket.

Kl. 18:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og ordføreren.

Kl. 18:04

$\pmb{N} \pmb{a} \pmb{d} \pmb{e} \pmb{m} \; \pmb{F} \pmb{a} \pmb{r} \pmb{o} \pmb{o} \pmb{q} \; (RV) \text{:}$

Jamen Det Radikale Venstre har jo aldrig forsøgt at foregøgle nogen, at den tidligere regerings gennemførelse af grænsekontrollen overhovedet ingen effekt ville få. Så det er derfor, jeg bruger udtrykket mindre effektivt. For det er forbundet med et stort dødvægtstab, for nu at bruge det udtryk, at bruge så mange penge på så lidt, sådan som den tidligere regering gjorde det. Når nu Rigspolitiet er så klar i mælet, i forhold til hvad det er, der virker bedre, hvorfor så ikke gøre det? Jeg håber da ikke, at Dansk Folkeparti har den holdning, at vi har uendelig mange midler i Danmark, så vi bare kan ødsle dem væk

Kl. 18:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Vi går til den næste ordfører i rækken, og det er hr. Jesper Petersen fra SF. Værsgo.

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Tak. SF har længe, i en årrække faktisk, ønsket at effektivisere indsatsen mod smugleri og grænseoverskridende kriminalitet. Det er et alvorligt problem, at der ind over vores grænser indsmugles ulovlige varer, narkotika, farlig kopimedicin, ulovlige kæledyr, dopingstoffer og alt muligt andet, som kommer ind over vores grænser. Det er vigtigt, at vi har en effektiv toldkontrol til at gøre noget ved det, til at afsløre smuglerne og få dem stillet for retten og få beskyttet danskernes sikkerhed og sundhed. Det er det, toldindsatsen er der for.

Det har også været meningen med det arbejde, vi har udført i løbet af de sidste år. Det er meningen med det beslutningsforslag, vi i fællesskab med andre af de nuværende regeringspartier fremsatte i juni, og det er meningen med den udmøntning af de ekstra midler, der er afsat til området af den nuværende regering.

Jeg synes, det er meget interessant, at vi i dag har haft en debat, hvor der er blevet læst en masse citater op. Toldfagligt er det ikke blevet, men der blev læst en masse citater op. Det kan der også være god grund til, og jeg har selv bidraget til det, for der var lidt uklarhed om, hvad nogle partier mente.

Men mest af alt har debatten jo i dag vist, at Venstre er klar til igen at bruge pengene ret meningsløst til at binde sig til at opføre grænsebomme og kontrolanlæg, som pendlere og godstransportører og andre skal spilde tid på at passere. Det har vist, at Dansk Folkeparti igennem de mange, mange år, hvor man stod på mål for en konsekvent nedskæring af SKATs indsats, enten gjorde det med meget dårlig samvittighed, eller også leverer man topmålet af hykleri på den måde, som man fører sig frem i dag.

SF's politik er, at grænsekontrollen skal være mobil, fleksibel og efterretningsbaseret. Den skal ikke bare være ren symbolpolitik i form af grænsebomme. Tag nu bare den sønderjyske grænse, som er det område, som meget af den her diskussion drejer sig om. Der er 12 grænseovergange ved den dansk-tyske grænse. Man havde tænkt sig at lave et stort anlæg, et stort sluseanlæg ved grænsen ved Frøslev ved motorvejen. Hvor regner man med, at smuglerne kører ind i stedet for? Som det blev nævnt før, er der 7.000 km kyststrækning i det her land. Man kan da godt bruge en forfærdelig masse af borgernes millioner kroner på at lave nogle virkningsløse sluseanlæg, der spilder pendlernes og godstransportørernes tid ved grænsen. Man lader, som om man har gjort en hel masse, mens smuglerne kører ind over nogle andre grænseovergange eller sejler deres smuglervarer ind i stedet for. Jeg tror faktisk, de fleste godt kan forstå, at det er symbolpolitik. Det er ikke det, der virker.

Smuglerne skal ikke vide, hvor de bliver kontrolleret. Vi skal have et system, der gør, at man hele tiden kan indrette sig efter de mønstre, som smuglerne bruger. Det er det, der er det kloge, det er det, der er det effektive. Hvis der har været bare en eneste tolder blandt seerne i de sidste par timer, hvor vi haft den her debat, forstår jeg godt, hvis de tager sig til hovedet og tænker:

Det der Skatteudvalg og de der ordførere, der har med det her område at gøre inde i Folketinget, kunne de ikke tage at sætte sig lidt ind i, hvad det her handler om i stedet for at prøve på at score nogle billige point ved at lade, som om alt bare bliver godt, hvis man laver nogle sluseanlæg ved nogle enkelte grænseovergange i stedet for at føre en effektiv, mobil og efterretningsbaseret indsats.

At lave den form for stationær grænsekontrol, som Dansk Folkeparti anbefaler, er stik imod Rigspolitiets anbefalinger, og det er stik imod den måde, som SKAT anbefalede, at toldindsatsen skulle udføres på i den periode, hvor også Dansk Folkeparti støttede den daværende regering.

Det er blevet nævnt et par gange, hvad Rigspolitiet anbefaler, men jeg synes, det er så smukt, så jeg vil sige det igen: Ud fra en politifaglig vurdering får man således mere ud af at anvende de betydelige ressourcer, som effektiv grænsekontrol vil kræve, på efterretningsbaserede indsatser i forhold til den organiserede kriminalitet.

Forløbet op til den tidligere regerings aftale med Dansk Folkeparti synes jeg var nærmest pinagtigt. Man modsagde al den viden, der var fra SKAT, man modsagde det, som politiet sagde, og man modsagde de arbejdsformer og principper, som man i mange år havde kørt efter, herunder tidligere Venstrepolitikeres udsagn. Det er lidt en skam, at vi ikke har nogle flere af de tidligere Venstreministre til stede til at diskutere det i dag. F.eks. kunne man have stillet spørgsmål til hr. Kristian Jensen, der var skatteminister i marts 2009, hvor der blev stillet nogle spørgsmål, fordi der på det tidspunkt var nogle problemer med smugling, hvad der jo stadig er. Der bliver henvist til, at der er blevet dannet mobile kontrolhold. Det er meget godt, og samlet set mener hr. Kristian Jensen, at SKAT yder en tilfredsstillende og effektiv toldkontrol. Det blev sagt i 2009.

Det var den regering, Dansk Folkeparti støttede. Det var den politik, som hr. Torsten Schack Pedersen og hans parti stod for dengang. Der var ingen problemer. Der blev ydet en tilfredsstillende indsats, og det skulle absolut ikke foregå med grænsebomme. Det var sådan politikken var, det var det, man støttede. Pludselig kommer man på, at vi nu skal have sådan nogle sluser, der generer vores mange tusinde pendlere, og som generer vores godstransporter.

Det, vælgerne har krav på, er da, at vi laver nogle reelle løsninger på de problemer, der er med indsmugling af ulovlige varer og farlige varer. Det er ikke, at vi stiller op med al mulig symbolpolitik.

Derfor har regeringen omprioriteret de personer, som var blevet pålagt den opgave at skulle styrke grænsekontrollen. Det er en god idé, men de skal jo gøre det på en måde, så man faktisk får noget ud af det, og ikke bare, så det ser ud af noget. Derfor gør regeringen, som vi har gjort, og jeg er ret overbevist om, at vælgerne kan være mere tilfredse med det end med den symbolpolitik, som Dansk Folkeparti og den tidligere regering stod bag.

Kl. 18:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den første for en kort bemærkning er hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:11

Peter Skaarup (DF):

Jeg kom tidligere under debatten til at sige, at jeg synes, at skatteministerens tilgang til den her problemstilling og de svar, vi har fået i Folketinget, er udtryk for misinformation. Jeg synes faktisk, at SF's ordfører, der fortæller om SF's politik her i dag, gør sig skyldig i nøjagtig det samme og lægger noget oven i.

For virkeligheden er jo, at den permanente toldkontrolaftale, der blev lavet mellem den tidligere regering og Dansk Folkeparti, ikke handlede om ét kontrolanlæg ét sted i det syd- og sønderjyske område. Den handlede jo om flere kontrolanlæg ved flere forskellige grænseovergange, den handlede om mange flere toldere – dels i 2011, dels udbygget i årene fremover, efterhånden som hele aftalen ville blive udrullet – og den handlede om, at man på grænsen kunne have en toldkontrol som den, svenskerne praktiserer over for Danmark, altså en permanent toldkontrol, hvor der er mange toldere til stede.

Det var det, den handlede om, og det er det, der nu er rullet tilbage af den regering, der påstår, at den vil gøre mere ved toldkontrol. Jeg vil spørge SF's ordfører, om det ikke er korrekt, at det, der i realiteten sker, er, at man fyrer folk, der i dag har et arbejde, der er meget vigtigt for, at vi kan kontrollere ting ved grænsen.

Kl. 18:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved): Tak. Ordføreren.

Kl. 18:12 Kl. 18:16

Jesper Petersen (SF):

Nej, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup, der bliver ikke fyret nogen. De 50 ekstra, der var gået i gang med at arbejde ved grænsen, og som hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti ville have til at spilde deres tid med en ineffektiv måde at kontrollere på, bliver ved med at arbejde med toldkontrol. De skal bare til at bruge deres tid ordentligt, så man faktisk får afsløret nogle flere smuglere, får bremset nogle flere nlovlige varer.

Hvad skulle de mange flere toldere, som skulle komme til efterfølgende i hr. Peter Skaarups plan, lave? De skulle sidde og vinke folk ind. De skulle sidde ligesom i gamle dage og vinke folk ind, fordi man jo ikke kan stoppe hver eneste bil: Kom indenfor. Hvad får vi ud af det? Ingenting. Men der var da så måske bygget et rigtig flot grænsehus, hvor Dansk Folkeparti kunne producere nogle nye plakater og sige: Se, hvor vi gungrer, og hvad vi får igennem. Men det virker jo ikke.

Ud af de 12 grænseovergange skulle der laves et stort anlæg med nogle sluser. Det var virkelig det, der blev fremhævet i tv-indslag osv., og så var der tre andre grænseovergange, hvor der skulle være nogle lidt andre anlæg. Men vi har altså stadig væk alle mulige andre grænseovergange til gode, hvor der jo ikke skulle sidde folk, og man skulle under ingen omstændigheder kontrollere hver eneste bil. Det var symbolpolitik.

Det, der skal ske nu, er, at man laver en kontrol, der er uforudsigelig for smuglerne – nogle gange på grænsestregen, andre gange inde i baglandet, og andre gange er det i en bestemt havn, hvor man har fået et tip fra nabomyndighederne om, at der er et skib, man skal holde øje med, og så går man effektivt efter det i stedet for at fortælle smuglerne, hvor man står: Her skal I være forberedte. Det er meget smartere, det er *meget* smartere.

Kl. 18:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og endnu en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 18:14

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige til hr. Jesper Petersen, at det var nøjagtig det, den gamle aftale gik ud på, nemlig både at gøre det, man kalder efterretningsbaseret, og at have kontrol på grænsen. Det, som regeringen har gennemført nu, er, at man med djævelens vold og magt ikke må have lov til at stå på grænsen og kontrollere. Man må ikke have lov til at stå der, hvor det er totalt logisk, at man er – og det er oven i købet på et tidspunkt, hvor vi kan konstatere, at der har været meget, meget store beslag, selv om jeg godt ved, at skatteministeren har sagt, at det var ingenting, og at der ikke var nogen argumenter for at fortsætte med toldkontrollen.

Så ved jeg ikke, om hr. Jesper Petersen er klar over den stigning, der er tale om. Når det gælder beslag af cannabis og kat, som er en vigtig del af arbejdet ved den permanente grænsekontrol, der blev indført her i sommer, er det steget med 13.743 pct., og når det gælder pengebeløb, er det steget med 500 pct. Stigningen er så voldsom, at det næsten ikke er til at overskue, selv ikke for Venstres ordfører. Oven i købet har politiet fået et meget stort antal sager leveret på et sølvfad af tolderne vedrørende menneskesmugling, ulovligt ophold, våben osv. osv. Det er jo nogle tal, der slet ikke er med i Skatteministeriets meget flotte opgørelse.

Så alt det materiale, vi har, er en ren bekendelse af, at det hele har virket, og hr. Jesper Petersen står og taler for det modsatte.

Kl. 18:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved): Ordføreren.

Jesper Petersen (SF):

Først og fremmest vil jeg sige, at forskellen på, hvad Dansk Folkeparti og den gamle regering ville, og som jeg kan forstå at Venstre gerne vil genindføre, og hvad vi vil, er lige præcis, at vi står for en mobil, fleksibel og efterretningsbaseret kontrol, mens det, Dansk Folkeparti og den gamle regering ville, var at bruge 150 mio. kr. på at opføre nogle sluseanlæg ved nogle helt bestemte grænseovergange – ikke ved dem alle, så der kunne man jo bare køre ind i stedet for, men ved nogle helt enkelte grænseovergange. Det ville så se rigtig godt ud, men det ville ikke have den store effekt. Det var det, man ville, og det er det, der er forskellen.

Derudover synes jeg simpelt hen, at der er et utroligt misbrug af den her opgørelse over, hvad der er beslaglagt – ærlig talt. For ingen af parterne kan det her jo være noget sådan klokkeklart, statistisk skudsikkert materiale; det kan det ikke, vel? Der er lavet et enkelt beslag af kat på 3 t, og så er man så dygtige til procentregning i Dansk Folkeparti, at man kan få gjort det til, at det er en kæmpemæssig forbedring – et enkelt beslag, fordi kat kommer i meget store mængder. Der skal utrolig store mængder til, før det har en effekt, i forhold til andre rusmidler. Derfor kommer det i de her mængder. Der er lavet ét beslag – ét beslag! – og det er så Dansk Folkepartis bevis på, Dansk Folkepartis statistisk skudsikre bevis på, at man skulle gøre, som de siger.

Men hvad så med faldet i beslaglagte lægemidler? Der er vi jo gået kraftigt tilbage fra 142.000 stk. til 38.000 stk. Det betyder altså, at fordi man gjorde, som Dansk Folkeparti ville, har vi haft et fald på omkring 100.000 stk. lægemidler. Kan man også bruge den måde, Dansk Folkeparti bruger tallene på, til at tolke den anden vej?

Kl. 18:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Jeg skal lige minde både ordføreren og hr. Peter Skaarup om, at der er 1 minuts taletid i den her omgang.

Kl. 18:18

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Det lyder selvfølgelig vældig betryggende, når hr. Jesper Petersen siger, at det her med de fangster af cannabis og kat over grænsen med den her store, eksplosive stigning på 13.743 pct. bare var baseret på et enkelt tilfælde. Men hvis man så vælger at tage den store fangst fra, har der stadig væk været en stigning på lige godt 2.000 pct., så det er jo ikke rigtigt, når ordføreren påstår, at det bare er baseret på én stor fangst. Nej, selv uden den store fangst har der været en stigning på 2.000 pct. Det synes jeg lige at ordføreren må præcisere i sit svar.

Men jeg vil gerne spørge ordføreren helt konkret om det her med, at man siger, at vi i Danmark har ført symbolpolitik, og at det var noget, Dansk Folkeparti skulle have for at lukke kæften, for at sige det på godt jysk. Så spørger jeg ordføreren: Hvorfor vil den nye regering og ordføreren fra SF ikke være med til at kigge på, hvorfor tyskerne vælger at intensivere indsatsen med flere hundrede grænsebetjente langs grænsen til Polen? Hvorfor efterlyser Frankrig og Italien flere redskaber på grund af grænseoverskridende kriminalitet? Hvorfor bygger hollænderne politistationer på deres grænse? Hvorfor vælger man at lave videoovervågning af 15 grænseovergange i Holland? Det er bare for at tage nogle af de eksempler, vi kender her i Danmark. Der er masser af andre spørgsmål, jeg kunne stille. Men det vælger man bare at negligere fra ordførerens partis side.

Kl. 18:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er stadig væk kun 1 minuts taletid.

Værsgo til ordføreren.

Jesper Petersen (SF):

Tak for det. Det, vi gør i Danmark, i forhold til hvordan det har kørt i mange år, er jo også at styrke vores toldkontrol. Det har SF sådan set efterlyst ved mange lejligheder at vi skulle gøre. Det gør vi så på den måde, der er mest effektiv, nemlig mobilt, fleksibelt, efterretningsbaseret og uforudsigeligt for smuglerne. De kan ikke bare regne ud, hvor det er, kontrollen sker, og forberede sig særlig godt på det og vælge nogle andre indgange. Vi kan overraske dem, vi kan tilpasse os de mønstre, som smuglerne bruger. Helt dumme er de jo ikke. De skal nok finde ud af, hvordan de skal ændre deres indsmuglingsmønstre, hvis vi forsøger at tage et helt bestemt tiltag som det, Dansk Folkeparti ville tage med nogle grænsebomme, med nogle sluseanlæg, som kunne genere vores pendlere og godstransporterne i grænselandet. Det var det, der ville blive konsekvensen af Dansk Folkepartis politik.

Så i nogle lande gør man det på nogle bestemte måder, og hos os gør vi det, ved at vi styrker kontrollen med 50 ekstra årsværk. Men vi skal arbejde på en fornuftig måde i stedet for at stille op i et eller andet cirkus, som Dansk Folkeparti kunne få den gamle regering med på i et eller andet politisk spil.

Kl. 18:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 18:20

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes, det er lidt provokerende, at ordføreren bare skyder tilbage ved at sige, at det er et cirkus. Altså, det er faktisk seriøst arbejdende danske embedsmænd, som har været nede at gennemføre de her kontroller igennem 3 måneder, som bl.a. har vist stigninger på 13.743 pct. i fangster af euforiserende stoffer, og der har været stigninger på 500 pct. i fangsterne inden for smugling af penge over grænserne. Det er bare for at tage to af tallene. Det er jo ikke et cirkus, det er fakta, og det var derfor, jeg spurgte ordføreren om det her med, hvorfor man så ikke fra regeringens side eller bare fra SF's side i det mindste ville prøve at reflektere lidt over, hvorfor en lang række andre EU-lande vælger at intensivere indsatsen. De må godt, vi må ikke. Giver det ikke anledning til bekymring?

I stedet for bruger ordføreren sin tid på at sige: Vi ønsker noget, der virker; vi ønsker noget, der ikke er ineffektivt. Det ved SF så allerede, inden man overhovedet har fået implementeret den aftale, der blev indgået i maj måned sidste år, og set erfaringerne af det. Vi var kun midt i det med etape et og tre, og allerede på det tidspunkt kunne vi fremvise nogle gode resultater, men vi havde en indfasning, som indeholdt mange andre elementer med endnu flere medarbejdere, endnu flere ressourcer, endnu flere tekniske løsninger, og så vælger man bare at sige, at det ikke duer. Hvordan kan ordføreren vide, at noget ikke duer, inden det er afprøvet og gennemprøvet?

Kl. 18:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og ordføreren.

Kl. 18:22

Jesper Petersen (SF):

Det der med at have en gammeldags grænsekontrol har vi da prøvet i mange år. Virkede det så? Betød det, at der ikke kom kriminelle ind i Danmark? Betød det, at der ikke blev indsmuglet ulovlige varer? Det gjorde det da ikke. De sparsomme midler, vi har til at lave toldkontrol, skal vi da bruge på den mest effektive måde. Har hr. Hans Kristian Skibby været nede på grænsen og været med til en kontrol dernede? Hvor mange møder har hr. Hans Kristian Skibby holdt med

tolderne og fået læst og påskrevet om, hvordan man laver en moderne og effektiv indsats? Det kan han måske svare på.

Jeg har selv gjort mig den ulejlighed at sætte mig godt ind i det, og derfor tillader jeg mig at sige, at det lige præcis er i respekt for medarbejdere, der har en toldfaglig uddannelse, at man skal sætte dem til at gøre deres arbejde på en måde, der virker, i stedet for at stille dem op i nogle orange veste eller sætte dem ind i et skilderhus og lade dem vinke folk ind og spilde deres tid, i forhold til hvad de kan. Det er det, man gør, når man beder dem om at lave en toldkontrol på den måde, som Dansk Folkeparti havde tænkt sig at gøre det på. Jeg har ikke mødt ret mange toldere, der syntes, at det var en ret god idé, tværtimod. Det er derfor, jeg tillader mig at kalde det et cirkus, og det er derfor, jeg tillader mig at sige, at det er Dansk Folkeparti, der har disrespekt for toldernes faglighed.

Kl. 18:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste er hr. Søren Espersen fra Dansk Folkeparti for en kort bemærkning.

Kl. 18:23

Søren Espersen (DF):

Jeg synes, det er rørende at høre hr. Jesper Petersen stå og snøfte over, hvordan vi vil genere pendlerne. En mand, som er i gang med skumle og lyssky planer om at opføre den kinesiske mur omkring vores elskede hovedstad og indføre 42 grænseovergange fra Ballerup og ind til København, taler om, at vi ikke må genere pendlerne. Må vi være her? Det er sådan set ikke det, der er spørgsmålet, det er bare en konstatering. Lad være med at tale om at genere pendlere, den røde regering har ikke andre ting i tankerne end at genere pendlerne. Det er bare på Sjælland. Nej, man er også i gang i Aarhus, kan jeg forstå

Men lad os så glemme de der tal omkring tolderne, og lad os holde os til, hvad toldvæsenet rent faktisk kunne overlevere til politiet af sager, bare i de 3 måneder. Det er 88 sager, som hr. Peter Skaarup har gennemgået. Det drejer sig om menneskesmugling, folk med ulovligt ophold, personer med indrejseforbud, efterlyste personer, narko, brugstyveri, våbenloven. Det er folk, der er blevet antastet på grænsen, og hvor man har overleveret sagerne til politiet, der så har fået fat på kalorius. Det er jo dejlige tal, hvorfor var man ikke interesseret i det, inden man afskaffede den her grænsekontrol? Hvorfor?

Kl. 18:24

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:25

Jesper Petersen (SF):

Jeg ved ikke, hvad det er for en kalorius, hr. Søren Espersen gerne vil have politiet til at pågribe. Det er simpelt hen imod alt, hvad Rigspolitiet anbefaler – anbefalinger, som vi altså tillader os at tage alvorligt – at gøre det på den måde, Dansk Folkeparti gerne havde villet. De siger jo direkte ud fra en politifaglig vurdering, at man får mere ud af at lave en efterretningsbaseret indsats i forhold til den organiserede kriminalitet. Det er det, de siger, og det er Dansk Folkeparti, der af nogle symbolpolitiske årsager er ligeglade med de vurderinger, der kommer fra Rigspolitiet, og er ligeglade med de vurderinger, der er fra SKAT, af, hvordan man laver en effektiv toldkontrol.

Jeg ved godt, at Venstre ikke vil stå ved det i dag, men Venstres egen tidligere statsminister har jo også været på vild flugt fra det standpunkt siden og har sagt, at det var noget, Dansk Folkeparti ville have, og at det overhovedet ikke er vigtigt med de der grænsebomme og de anlæg, som det var meningen at opføre.

I forhold til det med pendlere og at holde i kø vil jeg sige – vi er lidt uden for dagsordenen, det er jeg klar over, men det var hr. Søren Espersen, der selv bragte det derhen – at det jo lige præcis er, fordi pendlerne holder i kø i dag og spilder 130.000 timer hver dag, at det er en god idé at lave en trængselsring. De tusindvis af pendlere og godstransporter, der skal ind over vores landegrænse, danskere, der skal ud af den, eller tyskere, der skal ind for at arbejde her, skal man da ikke genere ved at kræve, at de skal vise pas, og at de skal køre ind igennem et eller andet sluseanlæg, fordi Dansk Folkeparti gerne vil vise noget handlekraft.

KL 18:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:26

Søren Espersen (DF):

Jeg har bare lige et godt råd, for egentlig har jeg medlidenhed med SF's ordfører: Lad være med at tale om pendlere, og lad være med at tale om at genere pendlere, for rundtomkring i Danmark vil folk sidde og more sig højlydt, når SF siger, at vi ikke må genere pendlerne. Som nævnt bestiller vi ikke andet, når det ene store anlæg efter det andet skal opføres, ikke alene på Sjælland, men også i Aarhus. Lad lige pendlerne ligge, for der har SF bestemt ikke en god sag. Det har de heller ikke med det andet, for SF henviser, som andre ordførere også har gjort det, til anbefalinger, vurderinger og sagkundskab. Det er alle sammen glimrende ting. Vi henviser bare til facts, til erhvervede erfaringer. Vi har tal for, hvad der er taget på grænsen i de 3 måneder. Vi behøver sådan set ikke i den forstand at sige, at man nu kan se, hvad der er af vurderinger, for de siger noget andet. Facts ligger fuldstændig krystalklart! Jeg vil stille SF's ordfører et spørgsmål: Er det ikke vigtigere med erhvervede kundskaber, end det er med flygtige vurderinger?

K1. 18:27

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:27

Jesper Petersen (SF):

Jo, med de erhvervede erfaringer er der jo nogle punkter, hvor antallet af beslaglæggelser er gået ned, mens der er nogle andre, hvor det er gået op. Det er typisk på grund af et enkeltstående tilfælde, hvor man har fundet en meget stor mængde kat, og det produkt indsmugles i sagens natur i meget store mængder, for ellers har det ikke nogen effekt, sådan er det stof nemlig. Hvad angår pengebeløbene, kan jeg sige, at det var en i forvejen planlagt indsats, der ikke har noget som helst med ekstra toldere at gøre. Det er et meget, meget tyndt statistisk grundlag, Dansk Folkeparti prøver at køre den her sag hjem på, det findes nærmest ikke, det gør det ikke. Alle de faglige vurderinger, der var fra den tidligere regering, som man støttede sig op af i alle de år, hvor man forsvarede, at der ikke skete mere med toldindsatsen, siger også det andet. Dengang var der, som jeg læste op før, efter hr. Kristian Jensens udsagn, en tilfredsstillende indsats, og det var det, Dansk Folkeparti bakkede op om.

Vi ville gerne have en styrket toldkontrol, for jo, jeg tror helt bestemt, der er noget at komme efter, der er absolut noget at komme efter, og det er jo derfor, man skal sørge for, at de toldere, der så er der, arbejder på den måde, hvor vi får mest for pengene, hvor vi afslører flest smuglere, hvor vi beskytter danskerne bedst mod de ulovlige og nogle gange farlige varer, som kommer ind i landet. Det gør man ikke ved at lave gammeldags grænsebomme og sluseanlæg, hvor tolderne kan sidde og vinke folk ind, for de kan jo alligevel ikke tage hver eneste, eller hvor de måske kan fortælle om nogle af de andre grænseovergange, hvor der ikke er sluseanlæg, og hvor man så bare kan køre ind i stedet for. De fleste, der havde sat sig bare en smule ind i det, kunne jo godt se, hvor fladpandet det var. Jeg er ked af at måtte sige det, men det statistiske belæg kan altså ikke ændre

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste er hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning

Kl. 18:29

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg kan starte med at sige, at jeg glæder mig rigtig meget til, at man ser på, hvordan socialisternes toldkontrol har virket efter sølle 3 måneder. Vi kunne jo prøve at se på det på den måde, at man sidder og læner sig op ad vurderinger og anbefalinger nu og ser fuldstændig bort fra fakta.

Hvis man nu gjorde det samme med hensyn til at se på den nye regering efter 3 måneder og kiggede på, hvad vurderingen fra vælgerne er, så ser meningsmålingerne jo ikke ligefrem gode ud. Ser vi på tallene der, er man da blæst helt ud af banen. Skulle man så vælge at gå hen til sin socialistiske statsminister og sige, at der skulle udskrives folketingsvalg, og at kampen fuldstændig skulle afblæses, alene fordi man nu efter 3 måneder ser, at det ikke ser så godt ud?

Vi har haft en toldkontrol, hvor fakta viser, at den har været en kæmpesucces, og det står man simpelt hen og nægter. Det er jo helt utroligt.

Kl. 18:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:30

Jesper Petersen (SF):

Jeg ved ikke, om vi på et eller andet tidspunkt skal have en eller anden form for toldfaglig debat om, hvad der er den klogeste måde at gøre det på. Så tager jeg meget gerne imod spørgsmål om det, men er en eller anden analogi om meningsmålinger og sådan noget ikke lidt ude af kurs? Er der et spørgsmål om toldkontrol, vil jeg gerne svare på det.

Kl. 18:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 18:30

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg har stor forståelse for, at SF's ordfører ikke vil snakke om de dårlige meningsmålinger. Hvis han ser på sit eget parti, ser situationen efter 3 måneder i regering ret sølle ud, men det skal jeg ikke bore mere i.

Jeg vil i stedet for godt prøve at bringe en anden ting på banen. Vi oplevede jo sidste sommer, hvordan tyskerne kritiserede Danmark voldsomt for den nye grænsekontrol, vi havde lavet. Det var ret hyklerisk efter min mening, specielt når vi ser, at man i dag selv laver en øget grænsekontrol mod Polen med flere hundrede betjente. Så vil jeg bare høre, om SF's ordfører ikke er enig med mig i, at det er ret hyklerisk, at tyskerne nu gør nøjagtig det samme, som man selv kritiserede Danmark for sidste sommer.

Kl. 18:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Jesper Petersen (SF):

Vi laver en styrket toldkontrol i Danmark, og det er der ikke noget problem i i forhold til de internationale aftaler, vi har lavet, fordi vi gør det både på en måde, der ligger inden for de aftaler, vi har lavet, og på en måde, der er smart, for det er sådan set den bedste brug af borgernes penge at gøre det på den måde. Hvad de vælger at gøre i Tyskland, må de jo finde ud af. Det må de finde ud af med Kommissionen, hvis der er nogle spørgsmål om, hvorvidt det er inden for de aftaler, de har lavet.

Jeg mener som sagt, at der absolut er noget at komme efter, og derfor er jeg glad for, at der er flere ressourcer nu til at gøre det end det, det lykkedes Dansk Folkeparti igennem mange, mange år at få afsat til arbejdet, og jeg er rigtig glad for, at de skal arbejde på en måde, der rent faktisk giver mening, og ikke på sådan en oldnordisk facon, der mest var til, for at Dansk Folkeparti kunne lave et eller andet pr-stunt. Jeg synes, vi skal bruge de sparsomme ressourcer, vi har, til området ved at lave den mest effektive kontrol i stedet for noget, der er gammeldags, og som vi ved ikke virker. Det tror jeg sådan set at de danskere der lægger de mange skattekroner er enige i.

Kl. 18:3

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Frank Aaen fra Enhedslisten.

Kl. 18:32

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

I Enhedslisten er vi fuldstændig enige i, at der skal være en skarp grænsekontrol i forhold til grænseoverskridende kriminalitet, i forhold til menneskesmugling, i forhold til narkosmugling og anden kriminalitet. Dagens emne omhandler imidlertid noget ganske andet. For dem, der ikke kan huske det, var det en betaling til Dansk Folkeparti, for at man i det store og hele skulle udradere efterlønnen og forhøje pensionsalderen. Det var jo det, der var aftalen, nemlig at hvis VK-regeringen skulle komme igennem med sine forringelser af efterløn og pensionsalder, så skulle Dansk Folkeparti have en symbolsk værdi, nemlig nogle grænsebomme.

Når jeg siger symbolsk værdi, er det, fordi betalingen heller ikke drejede sig om at få øget grænsekontrol. Det var slet ikke temaet. Temaet var jo endnu en gang at kunne illustrere, at Dansk Folkeparti er et fremmedfjendsk parti, som ønsker at vende ryggen til Europa og ønsker at markere, at her skal vi ikke have mennesker med en anden baggrund ind. Og hvis man er i tvivl om, at det var formålet, så stod det jo også direkte i aftalen, nemlig at det her gik ud på at mindske antallet af flygtninge, der kom til Danmark. Det var altså ikke menneskesmuglere, ikke forbrydere, ikke narkosmuglere. Nej, det var flygtninge, altså mennesker, der flygter, fordi de er i nød. Det var dem, det drejede sig om at holde ude med de her anlæg.

Det er jo fakta, og det er derfor, vi hele tiden har sagt, at den form for symbolpolitik, som Dansk Folkeparti fik gennemført og gerne vil gøre reklame for igen i dag, er vi ikke med til, og vi afviser derfor det ønske, der er med den forespørgsel, der er stillet i dag. Men vi ønsker gerne andre former for styrkelse af grænsekontrollen, fordi vi er imod forbryderes transport hen over grænserne, ikke mindst i forbindelse med den afskyelige forbrydelse, der hedder menneskesmugling, hvor man transporterer mennesker herop og lader dem leve under usle vilkår, hvor de f.eks. bliver udnyttet seksuelt. Det vil vi meget gerne være med til at stoppe.

Jeg vil sige, at nu har vi diskuteret grænsebomme i dag, men når vi er gået til Venstre og har spurgt om, hvad Venstre så vil efter et valg, hvis der skulle ske det ulykkelige, at flertallet i Folketinget skifter, så er det jo helt tydeligt, at der ikke kommer grænsebomme

igen, tværtimod. Essensen af det, der er sagt fra Venstres side i dag, er jo, at man bare vil udbygge regeringens nuværende indsats i forhold til grænseoverskridende kriminalitet, og det er fint. Det viser jo bare, at hele debatten i dag er rent hykleri. Alle er klar over, at det er den måde, der arbejdes på i dag, der er fremtid i, og vi så gerne, at der blev ansat flere til at gennemføre den form for kontrol. Det er jo i virkeligheden også essensen af det, man har sagt fra Venstres side at man gerne vil.

Desværre har Venstre jo tømt kassen. Det var jo det sidste, man gjorde, inden man fik frataget nøglerne til Finansministeriet. Man tømte jo pengekassen, og derfor er det ikke så nemt for det nye flertal i Folketinget at forbedre indsatsen, som vi gerne ville, på de områder, hvor der er brug for det.

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den første for en kort bemærkning er hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:36

Peter Skaarup (DF):

En del af det, som Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen, siger, synes jeg jo er noget pjat. Men skulle vi alligevel ikke prøve at se på, hvor det kunne tænkes, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti kunne have nogle fælles synspunkter om det her emne, vi diskuterer i dag? Jeg tænker jo, når jeg tænker på Enhedslisten, at det er et parti, der grundlæggende mener, at landene skal have selvbestemmelse på vigtige områder. Det kan være skattepolitikken, det kan være forbrugerpolitikken, det kan være den økonomiske politik, som i øjeblikket er omdrejningspunktet i diskussionen vedrørende pagten. Men når vi kommer til grænsepolitikken, må den vel egentlig også være i Enhedslistens interesse, uanset at Dansk Folkeparti og Enhedslisten ikke kan blive enige om, hvad vi så skal gøre ved den fra dansk side. Men det er en slåskamp, vi skal tage her i Folketinget, og ikke noget, Kommissionen skal blande sig i.

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Frank Aaen: Virker det ikke på hr. Frank Aaen som noget grænseoverskridende, at den danske statsminister ved flere lejligheder har sagt, at det har været meget vigtigt, også af hensyn til Kommissionen og i forbindelse med møderne med Barroso, at vi ophæver den permanente toldkontrol, som jo trods alt er noget, der er blevet aftalt i Danmark? Virker det ikke grænseoverskridende også på Enhedslisten, at man af hensyn til EU gør noget andet end det, som er en demokratisk beslutning her i Folketinget?

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og så er det ordføreren.

Kl. 18:38

Frank Aaen (EL):

Hvordan der laves grænsekontrol i de enkelte lande, skal man i sagens natur samarbejde om landene imellem. Det giver jo sig selv. Der er ikke nogen vej uden om, at man samarbejder med sine nabolande om, hvordan man begrænser grænseoverskridende kriminalitet. Det går vi ind for. Om Danmark skal have skilderhus med dannebrog og en grænsebom ved grænsen til Tyskland, bestemmer danskerne og ikke andre. Det er også vores klare holdning.

Men at sige, at det, jeg sagde før, var noget pjat, er simpelt hen forkert. Det står jo sort på hvidt, at det var en aftale, Dansk Folkeparti indgik. De ville have et antal grænsebomme som betaling for at ødelægge efterlønnen og hæve pensionsalderen for folkepensionister, og formålet var – det stod der i samme aftale – at begrænse antallet af flygtninge, der kommer ind i Danmark. Det er jo ikke pjat. Det er jo realitet.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, så er det hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 18:39

Peter Skaarup (DF):

Jamen hvis hr. Frank Aaen meget gerne vil diskutere det, vil jeg da godt sige, at det er fuldstændig korrekt, at vi da gerne vil bekæmpe ulovlig indvandring med grænsekontrol. Det er ikke sikkert, at Enhedslisten er enig i, at vi skal gøre det, men det vil Dansk Folkeparti gerne gøre, fordi vi tror på, at det virker. Og de tal, vi har fået fra Justitsministeriet her i dag, og som er indhentet fra Syd- og Sønderjyllands Politi, viser også, at det, vi – den gamle regering og Dansk Folkeparti – aftalte, har virket i forhold til de ting. Der er netop til politiet overleveret en række sager, der handler præcis om de her ting.

Men det ændrer jo ikke ved, at jeg synes, der er en grundlæggende pointe i det her med EU. For hvis et flertal i Folketinget vedtager, at den permanente grænsekontrol er en god idé. og vi mener, at vi kan stoppe grænseoverskridende kriminalitet ad den vej, forstår jeg det faktisk sådan, at så er Enhedslisten enig i, at det skal vi bare selv bestemme. Enhedslisten er ikke enig i, at vi skal gøre det, men er enig i, at vi selv skal bestemme det. Og så kunne jeg jo godt tænke mig en bedre stillingtagen fra hr. Frank Aaens side til, at meget tyder på, at grunden til, at den danske regering har sadlet om og fjernet aftalen om permanent toldkontrol, præcis er hensynet til EU, fordi Kommissionen har været efter Danmark af hensyn til problemerne med andre lande, der i øvrigt også gerne vil have mere grænsekontrol.

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og så er det ordføreren.

Kl. 18:41

Frank Aaen (EL):

Det sidste argument har jeg ikke hørt fremført i debatten i dag, forstået på den måde at argumenterne fra regeringspartierne har været anderledes, nemlig at man mente, at det var en bedre og mere effektiv grænsekontrol, når den blev gennemført i baglandet og med efterretningskilder som baggrund osv. Det er den måde, man argumenterer på. Hvis man syntes, at det var EU-spørgsmålet, der skulle mere frem, skulle man nok have spurgt regeringspartierne og ikke undertegnede, som er imod, at EU skal bestemme den slags ting.

Men må jeg så igen sige, hvad angår ulovlig indvandring: Jo, når det er en forbryder, en, der står for menneskesmugling, en, der står for alt muligt andet, altså f.eks. når det drejer sig om at transportere kvinder ind, der skal misbruges seksuelt, så skal vi selvfølgelig gribe ind. Men her er det altså flygtninge fra krige, som Dansk Folkeparti har været med til at vedtage – bombningen i Libyen, krigen i Afghanistan. Der er det flygtninge fra krige, Dansk Folkeparti har medansvar for, og så ønskede man de her grænsebomme for at holde de ulykkelige flygtninge fra de lande og fra de krige ude af Danmark. Det var det, vi sagde nej til.

Kl. 18:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og den næste er hr. Søren Espersen, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 18:42

Søren Espersen (DF):

Det, jeg vil sige noget om, er netop det her med de personer, der kommer i ulovligt ærinde. Det nævnes faktisk i justitsministerens svar på spørgsmål 371, at der er blevet taget to menneskesmuglere, tre personer med ulovligt ophold, to personer med indrejseforbud, to efterlyste personer osv., og det er jo dem, som hr. Frank Aaen nu egentlig taler om, som om det var flygtninge. Jeg ved da ikke, om der her er tale om flygtninge, altså når der står, at det er menneskesmuglere, folk med ulovligt ophold, folk med indrejseforbud og efterlyste personer.

Er det så også flygtninge, som vi skal åbne vores grænser for og sige, at de her stakkels mennesker da skal have lov til at komme ind, og at det skal vi ikke forhindre dem i, bare fordi de er efterlyst her i landet, fordi de har indrejseforbud, eller fordi de har ulovligt ophold og ikke har ret til at komme ind i landet? Skal vi så åbne vores grænser for dem og også kalde dem for flygtninge? Er det det, Enhedslisten vil?

Kl. 18:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:43

Frank Aaen (EL):

Næh, og Dansk Folkeparti ved også ganske udmærket, at vi ikke har noget ønske om åbne grænser. Vi har et ønske om, at man i højere grad tager imod verdens flygtninge, dem, der flygter fra nød, dem, der flygter fra krig, og vi har ikke mindst et ansvar for at tage imod flygtninge, der kommer fra krige, som vi selv er en aktiv part i. Det er jo det, vi har sagt. De mennesker skal have nemmere ved at få afprøvet deres sag, når de kommer hertil, og man skal se på, om de har mulighed for at komme ind i Danmark. Det er det, vi ønsker.

Men dem, der f.eks. transporterer unge kvinder til København, for at de skal gå og være prostituerede, skal stoppes; selvfølgelig skal de det. Man skal stoppe det, der hedder trafficking, og det ved Dansk Folkeparti også ganske udmærket at vi vil. Men det, der har været hovedsagen i forhold til Dansk Folkepartis optræden i den her sag, har været, at man har villet vise, at man var fremmedfjendsk, og at man har villet forhindre flygtninge i at komme til Danmark.

Kl. 18:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:44

Søren Espersen (DF):

Jamen prøv lige at høre her: Flygtninge, der kommer til landet, er det, vi kalder asylansøgere, og de bliver behandlet fuldstændig normalt, altså efter alle vores gældende regler. De kommer til et flygtningecenter, og deres sag bliver behandlet, så lad nu det ligge. Men det her er folk, som er menneskesmuglere, det er folk, der har ulovligt ophold, det er personer med indrejseforbud, det er personer, der er efterlyst; der er en hel liste med dem. Så lad os lige glemme flygtningene et øjeblik, for de går via nogle helt andre kanaler, og det er ikke dem, vi her taler om.

Men i forhold til dem, vi taler om her, og dem, som justitsministeren nævner i svaret på spørgsmål 371 vedrørende nogle personers ulovlige adgang til Danmark, vil jeg gerne have at vide, om hr. Frank Aaen ikke synes, det var godt, at de blev taget ved kravebenet og smidt ud igen, eller at de blev sat i fængsel. Var det ikke godt? Eller var det skidt? Hvad synes Enhedslisten?

Kl. 18:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Frank Aaen (EL):

Jamen med hensyn til forbrydere, der kommer til landet, er det ganske udmærket, at de bliver stoppet og sendt ud igen. Det startede jeg med at sige. Det var de allerførste ord i min ordførertale. Dem, der begår grænseoverskridende kriminalitet, menneskesmuglere, narkosmuglere skal nappes, og de skal smides ud, eller hvad der nu skal ske med dem, for en dommer og i fængsel.

Det, jeg bare har tilladt mig – og det må Dansk Folkeparti meget undskylde, hvis det er generende, det kan da godt være, at det er generende – er at sige, at i den aftale, vi har debatteret i dag, og som Dansk Folkeparti lavede med regeringen som betaling for at ødelægge efterlønnen og forhøje alderen for folkepension, står der, at det var en opgave at stoppe flygtninge, og det er noget ganske andet.

Kl. 18:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 18:46

(Ordfører)

$\textbf{Simon Emil Ammitzb} \textbf{\o} \textbf{ll} \ (LA) :$

Liberal Alliance må være partiet for den frie bevægelighed. Med den sidediskussion, der har været, er vi jo sådan set det eneste parti, som både er imod betalingsringen og har været imod de faste grænseanlæg ved grænsen i Sønderjylland. Så den frie bevægelighed er sådan set noget, der ligger os stærkt på sinde.

I Liberal Alliance er vi jo tilhængere af EU. Vi er tilhængere af et måske mere klassisk EU, der beskæftiger sig med sine kerneopgaver, bl.a. værner vi meget om det indre marked, som jo netop handler om fri bevægelighed, fire forskellige former: varernes frie bevægelighed, arbejdskraftens frie bevægelighed, tjenesteydelsernes frie bevægelighed og kapitalens frie bevægelighed. Vi synes sådan set, at Danmark som en del af det indre marked og en del af Schengen, hvilket vi også støtter, skal gøre meget, for at denne frie bevægelighed for både varer og mennesker har de bedst mulige betingelser.

Derfor er vi også glade for, at vi har lavet en aftale med regeringen og Enhedslisten om at ændre på grænsekontrollen. Vi har jo et svar, vi har fået fra regeringen på et udvalgsspørgsmål, om, at genindførelse af grænsekontrollen efter Rigspolitiets vurdering hverken var et nødvendigt eller hensigtsmæssigt redskab til bekæmpelse af den grænseoverskridende kriminalitet. Det har vi sådan set taget til efterretning. Vi synes, man skal have noget for pengene.

Så er det blevet diskuteret, om man ikke fik pågrebet lidt flere i de par måneder, efter man indførte en mere permanent grænsekontrol i forhold til året før. Men når man ser, at man faktisk brugte 90 årsværk mere i den nye periode end i den forrige periode, er det jo faktisk helt urimeligt, så lidt man fik ud af det enkelte årsværk. I virkeligheden kunne jeg jo med et liberalt glimt i øjet sige, at det her tilsiger, at der sagtens kunne spares og effektiviseres på antallet af medarbejdere i forhold til grænsekontrollen, lige meget om man vælger den ene, den anden eller den tredje model.

Så er der spurgt ind til, om vi ved nok om, hvad der kommer til at ske. Det kan man jo selvfølgelig aldrig vide hundrede procent, men man må da i hvert fald rose spørgerne for, at de kerer sig så meget om, hvad der vil komme til at ske, når der laves den her form for mere efterretningsbaseret mobil kontrol i forhold til det med de stationære anlæg, når man tænker på, at da de selv indførte de stationære anlæg, var de faktisk ikke særlig optaget af, hvad der ligesom kunne tyde på, at det ville give et bedre resultat. Så tallene flyver lidt i luften. Det eneste, vi ved, er, at der bliver brugt flere penge, og at der bliver øget kontrol. Den bliver så foretaget på en lidt smartere måde, end den er blevet foretaget på det seneste, eller det er i hvert

fald hensigten, og det er der vel sådan set ingen der kan have noget imod, da det er vores ufattelig vigtige pligt som lovgivere i dette samfund at sørge for, at de midler, som vi med nidkærhed indkradser fra hårdtarbejdende skatteydere, bliver brugt på den bedste måde, sådan at vi ikke spilder de penge, som skatteyderne betaler til samfundsfællesskabet.

Derfor er Liberal Alliance ikke alene tilfredse med, men stolte over at være med i den aftale, som annullerede planerne om at lave permanente toldanlæg ved grænsen i Sønderjylland.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den første for en kort bemærkning er hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:50

Peter Skaarup (DF):

Nu er Liberal Alliance jo et meget liberalt – for ikke at sige liberalistisk – parti, det må hr. Simon Emil Ammitzbøll vel kunne svare på. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge, om Liberal Alliance er så liberale, at de ønsker, at det fortsat skal være sådan, at man forholdsvis uhindret kan komme ind i Danmark og lave kriminalitet, hvis man f.eks. kommer fra Østeuropa.

Grunden til, at jeg spørger om det, er, at hvis vi kigger på de statistikker, der er over sigtelser i forbindelse med, at østeuropæere har lavet kriminalitet i Danmark, så kan vi jo se, at der er tale om en meget voldsom stigning igennem de sidste 4-6 år. Det er ikke længe siden, at der blev begået et meget voldsomt hjemmerøveri i Herlev, der medførte, at den person, der blev frarøvet sine ting, afgik ved døden. Og vi har oplevet mere end en fordobling af antallet af sigtelser vedrørende østeuropæere.

Det er derfor, jeg spørger: Har Liberal Alliance virkelig ikke et svar på, hvad vi skal gøre ved den situation, eller er det o.k., at vi er så liberale, at grænserne er åbne, bare kasserne er lukkede?

Kl. 18:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:51

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror, jeg vil undlade at gå ind i en nærmere ideologisk definition af Liberal Alliances principprogram m.v. Jeg tror heller ikke, det var den del af spørgsmålet, hr. Peter Skaarup var mest interesseret i et svar på.

Derefter vil jeg overgå til det, der vel er den egentlige kerne, nemlig spørgsmålet om, hvor åbne vi skal være, og hvad vi kan gøre i forhold til noget af den hårde kriminalitet, som også bliver begået af folk, der kommer hertil fra andre lande.

Jeg tror, vi alle blev meget berørt af den sag fra Herlev – det blev jeg i hvert fald selv – og vi ønsker jo ikke, at der skal være voldsom kriminalitet eller kriminalitet i det hele taget. Jeg vil sige, at vi gerne vil være med til at drøfte, hvad man kan gøre for at have mere afskrækkende straffe i forhold til nogle af de mere grove former for voldskriminalitet, hvis det er det, Dansk Folkeparti ønsker. Det kunne jeg forestille mig at vi i hvert fald havde et fælles ønske om, og det vil vi gerne arbejde sammen med Dansk Folkeparti om.

Men sandheden er jo bare den, at vi i virkeligheden ønsker, at de penge, der skal bruges på kriminalitetsbekæmpelse, bliver brugt på egentlig effektiv kriminalitetsbekæmpelse i stedet for investering i dyre anlæg. Altså, lad os dog bruge pengene på noget, der virker, i stedet for på nogle smukke symbolske anlæg, som man så kan gå og glæde sig over og sætte folk til at pudse en gang imellem. Det får man jo ikke noget ud af. Det vil ikke hjælpe nogen af de mennesker,

som er ofre for den kriminalitet, som hr. Peter Skaarup og jeg er enige om at vi gerne vil gøre noget ved.

Kl. 18:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 18:53

Peter Skaarup (DF):

Nu kan man jo diskutere de her anlæg meget frem og tilbage, men hvis man snakker med toldere, der ved noget om det her, så siger de, det er en kendsgerning, at 90-95 pct. af al narko smugles ind over grænsen præcis ved Frøslev, altså lige dér, hvor et af de her store, dyre anlæg skulle være. Så præcis dér er der jo et stort behov. Og det samme kunne man tænke sig var tilfældet, når det gælder hjemmerøvere. Det er meget tænkeligt, at netop hjemmerøvere også bruger motorvejsadgangen til Danmark og kører op igennem Jylland – måske kører nogle til Sjælland – og laver kriminalitet, f.eks. indbrud og hjemmerøverier, der kan udvikle sig. Så præcis dér har vi et behov for grænsekontrol set med Dansk Folkepartis øjne.

Men jeg mangler et svar på, hvad Liberal Alliance mener. Man vil godt være med til at drøfte nogle højere straffe, og det vil vi meget gerne drøfte med Liberal Alliance, men det gør det jo ikke alene. Det nytter ikke noget at straffe, efter at det er gået galt. Var det ikke en idé, at vi først og fremmest – i forhold til nogle af de østeuropæiske lande, hvorfra der kommer rigtig, rigtig mange kriminelle, f.eks. Bulgarien, Rumænien, Litauen – gjorde en indsats på grænsen, både ved indrejsekontrol og ved udrejsekontrol? Det er nu engang helt enkelt at kontrollere tingene ved grænsen, i stedet for at politi og toldere skal køre rundt i det her – hvad angår kontrol – forholdsvis store land og prøve at finde ud af, om der foregår noget et eller andet sted i landet.

Kl. 18:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:54

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man kan jo sige, at straf har mange formål, og at den bl.a. kan have et afskrækkende formål. Det troede jeg sådan set var en del af Dansk Folkepartis politik. Men det har jeg så misforstået, og det beklager jeg.

I forhold til hvad vi skal gøre med hensyn til den sønderjyske grænse, for det er jo meget det, vi diskuterer, kan jeg bare henholde mig til, at vi har fået oplyst, at det er Rigspolitiets vurdering, at det i forhold til at bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet hverken er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at genindføre grænsekontrollen.

Så når hr. Peter Skaarup har mødt en eller anden, som har sagt et eller andet, som er noget andet end det, Rigspolitiet vurderer, er det bare, vi tillader os i Liberal Alliance at sige, at så stoler vi mest på Rigspolitiets vurdering i den her sag. Så kan det jo godt være, at man hist og her kan møde en, der siger noget andet, og det er fair nok. Men skulle vi ikke koncentrere os om, hvad det egentlig er, der virker i forhold til at bekæmpe kriminaliteten, i stedet for at have sådan nogle fastlåste forestillinger om, hvad det kunne være, der havde en effekt?

Kl. 18:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den sidste ordfører i ordførerrækken er hr. Brian Mikkelsen, Det Konservative Folkeparti, værsgo.

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Verden har ændret sig. Internationaliseringen, digitaliseringen, opbruddet i forskellige politiske regimer har medført mere grænseoverskridende kriminalitet, end der var for blot et par årtier siden. Narkotikasmugling, våbensmugling, menneskesmugling foregår over grænserne i Europa. Politiet og SKAT yder en fremragende indsats i dag for at stoppe det, ofte med meget, meget stor succes i koordinerede aktioner, i aktioner hver for sig og også som led i internationale operationer. Så langt, så godt: Der er succes med indsatsen.

Men lad os tage udfordringen, og lad os se på, hvor der er nogle konkrete problemer henne. Hvis vi ser på den hærgen, som østeuropæiske bander har medført rundtomkring i Danmark i form af indbrudsforsøg osv., ved vi, at det er en trafik, som ruller hen over grænsen. Vi ved, at de kører ind i landet med tomme biler, hen over den danske grænse med værktøj, begår indbrud i Danmark og fragter tyvekosterne ud af Danmark igen, hen over grænsen. Der vil en mere effektiv indsats ved grænsen kunne være med til at bremse noget af det

En mere effektiv indsats ved grænsen sammen med en baglandsindsats udelukker jo ikke, at man samtidig har en effektiv efterretningsindsats, mere mobilitet og mere fleksibilitet. Det ene udelukker ikke det andet.

Derfor må jeg helt ærligt sige, at jeg synes, at regeringens nye indsats er et tilbageskridt, for det har ikke den samme fokus på den grænseoverskridende kriminalitet, som man havde før. Vi står i Det Konservative Folkeparti ved regeringens aftale med Dansk Folkeparti, som vi indgik i sommeren sidste år. Men verden har jo også forandret sig siden, så hvordan vi skal indrette grænseindsatsen for den internationale kriminalitetsbekæmpelse i årene fremover, har vi ikke taget stilling til. Vi vurderer det. Vi mener, at den aftale, som vi indgik med Dansk Folkeparti sidste år, var en fornuftig, en effektiv aftale. Hvordan det så kommer til at se ud i de kommende år, vil vi følge. Vi vil også følge regeringens indsats, som den er skitseret, efter regeringen tiltrådte. Der er også positive tiltag i den indsats, som regeringen har skitseret – indsatsen med SKAT og politiet virker sådan set ganske fornuftig, og den vil vi selvfølgelig også følge.

Men vi mener, det er et tilbageskridt i forhold til den aftale, som vi indgik sidste år, da vi sad i regering, og som vi indgik sammen med Dansk Folkeparti. Det er årsagen til, at vi deltager i forespørgselsdebatten, og det er årsagen til, at vi er med i et forslag til vedtagelse, for det har topprioritet for Det Konservative Folkeparti at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet.

Kl. 18:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 18:59

Jens Joel (S):

Tak til ordføreren. Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Brian Mikkelsen som ordfører for Det Konservative Folkeparti, om han stadig mener det samme, som han sagde på et tidspunkt i Folketingssalen, nemlig følgende:

Som det er fremgået, er det regeringens opfattelse, at udbyttet af en mere mekanisk grænsekontrol ikke vil stå mål med de betydelige ressourcer, der vil skulle tages fra andre og mere målrettede indsatser mod kriminalitet. I stedet er det afgørende, at der foregår et målrettet internationalt samarbejde, hvilket også er en af grundideerne i Schengensamarbejdet.

Så det første spørgsmål til hr. Brian Mikkelsen er: Er ordføreren stadig væk af den opfattelse, at det er mere effektivt at rette det et andet sted hen, end den mekaniske kontrol er, og ønsker man derfor

Kl. 18:56

at støtte den indsats, som regeringen nu har prioriteret om til, eller vil man gå tilbage til det, som man tidligere har haft, hvis man igen får magt, som man har agt?

Kl. 19:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:00

Brian Mikkelsen (KF):

Jamen sagen er jo den, og det kan jeg betro spørgeren, at kriminalitetsbekæmpelse ikke er et spørgsmål om enten-eller. Kriminalitetsbekæmpelse er et spørgsmål om både-og.

Lad mig tage hele paletten med: Jeg tror personligt, at en mere effektiv grænsekontrolindsats vil hjælpe – sammen med en baglandsindsats, sammen med en efterretningsindsats, sammen med en fleksibel, mobil indsats i hele Danmark. Så det er jo hele paletten, man skal se på.

Vi kan se, at der er et stigende problem med grænseoverskridende kriminalitet. Vi kan også se, at hvis man sammenligner med for bare 10, 15, 20 år siden, er det jo accelereret kraftigt, og det er der et væld af forskellige årsager til. Derfor vil jeg også godt komplimentere regeringen, for jeg synes da, det er nogle fornuftige tiltag, man har lavet, men de erstatter ikke de tiltag, som vi tog initiativ til sammen med Dansk Folkeparti, og som effektivt ville være med til at bekæmpe international, grænseoverskridende kriminalitet i Danmark. Det betyder ikke, at den indsats, regeringen yder i dag, er ringe, for det synes jeg sådan set ikke den er, hvis jeg skal være helt ærlig. Den er sådan set ganske fornuftig. Men den indsats, vi vedtog, vil være langt mere effektiv i forhold til at bekæmpe international kriminalitet i Danmark.

Kl. 19:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Joel.

Kl. 19:01

Jens Joel (S):

Så er jeg ikke helt sikker på, at jeg forstår det, for jeg synes, jeg hører ordføreren sige, at det jo ikke er et spørgsmål om enten-eller, at det netop er et spørgsmål om både-og. Men det citat af hr. Brian Mikkelsen, jeg lige har læst op, antyder jo, at der er en form for prioritering, at man ikke kan få det hele for det halve, og at den klare tilkendegivelse på daværende tidspunkt fra hr. Brian Mikkelsen som justitsminister var, at det er mere effektivt, hvis man kanaliserer pengene over.

Derfor melder det centrale spørgsmål sig: Mener hr. Brian Mikkelsen stadig væk, det er mere effektivt at kanalisere pengene over, eller ønsker hr. Brian Mikkelsen, hvis et borgerligt, højreorienteret flertal skulle genopstå i Folketinget, at genindføre grænsekontrollen, som man altså i 2009 ikke opfattede som den mest effektive måde at bruge pengene på?

Kl. 19:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:02

Brian Mikkelsen (KF):

Nu var det jo en flerhed af mange forskellige spørgsmål, der var i ét spørgsmål her, men først og fremmest vil jeg godt slå fast, at vi selvfølgelig står ved den aftale, som vi indgik sammen med Dansk Folkeparti, da vi sad i regering, for det var en effektiv måde at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet på. Verden ændrer sig hele tiden, og så må man jo se på, hvad der er mest effektivt næste år og næste

år igen og om nogle år, og det kigger vi så fordomsfrit på. Og vi kigger på regeringens indsats og evaluerer den, når vi kommer til den tid.

Grænseoverskridende kriminalitet bekæmpes også ved en grænseindsats. Grænseoverskridende kriminalitet bekæmpes også, ved at man stopper biler ved grænsen som spotaktioner, som koordinerede aktioner med SKAT. Så derfor skal man ikke udelukke grænseindsatsen, den vil have en effekt. Det politiske initiativ, vi tog sammen med Dansk Folkeparti sidste år, da vi, Det Konservative Folkeparti, sad i regering med Venstre, var jo ekstra ressourceallokering til grænseindsatsen. Så det var ikke et spørgsmål om, at man skulle tage noget fra den indsats, som politiet ydede på andre indsatsområder. Det var ekstra penge, som vi ydede, og derfor vil det have en effektiv forhindringsmulighed i forhold til at stoppe international kriminalitet, som vandrer hen over grænsen til Danmark. Så det var et ganske fornuftigt tiltag, vi tog, og derfor ser jeg også frem til at vurdere den nuværende regerings tiltag på området for at se, om det har nogen effekt.

Kl. 19:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til den konservative ordfører. Justitsministeren.

Kl. 19:03

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for debatten. Jeg vil koncentrere mig om politiets bidrag til en styrket indsats mod grænseoverskridende organiseret kriminalitet, men det er vel fair nok lige at komme med et par generelle kommentarer til debatten og jo her særlig til spørgsmålet om det reelle indhold af det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, for det rejser jo unægtelig spørgsmålet: Hvad er det, man får, hvis de tre partier genvinder regeringsmagten? Hvad er det så, danskerne kan regne med?

Lytter man lidt til debatten, må man jo sige, at det er en opposition, der igen og også på dette område er i indre splid. Dansk Folkeparti vil ikke bare genindføre, men, må man forstå, markant forstærke en permanent grænsekontrol. Med hensyn til Venstre er det stadig et åbent spørgsmål, men jeg tror, man kan forstå det sådan, at de i Venstre står ved en annulleret aftale, ergo står de ved ingenting. Og hvad angår Konservative, er jeg helt enig i, at verden forandrer sig, det kan ingen være uenig i, men hvilken konsekvens det har for den konservative politik i forhold til indsatsen mod grænseoverskridende organiseret kriminalitet efter en eventuel valgsejr, blev vi ikke klogere på.

Så derfor er konklusionen vel, når man læser forslaget til vedtagelse, at selv om man ønskede en debat om en aftale, som grundlæggende handler om en ny, rigtig, moderne og effektiv efterretningsbaseret måde at styrke indsatsen mod bl.a. grænseoverskridende kriminalitet på, ja, så blafrer det sådan lidt i vinden, hvad det er, oppositionen rent faktisk vil.

Som sagt vil Dansk Folkeparti ikke bare genindføre, men forstærke den permanente grænsekontrol. Venstre – må man forstå på det, der bliver sagt – står ved en annulleret aftale, altså ingenting. Og De Konservative siger, at verden forandrer sig, og det kan bestemt ingen være uenig i. Det havde selvfølgelig været bedst, hvis vi havde fået fremlagt et klart alternativ i dag, for det er vigtigt, at vi får klare svar, ikke mindst når man selv er med til at starte en forespørgsel om et så vigtigt emne.

Så på den baggrund vil jeg bare til den forvirring, der i øvrigt er om oppositionens politik på det her område, tilføje, at jeg er helt enig med Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, når han, som det er blevet fremført flere gange i dag, udtaler i Ritzau den 4. oktober 2011, at han selvfølgelig som jeg og regeringen synes, det er vigtigt, at vi har en ordentlig toldkontrol, og at det er vigtigere, end

at vi har nogle fysiske anlæg ved grænserne. Det sagde hr. Lars Løkke Rasmussen til Ritzau den 4. oktober 2011.

Jeg står et hundrede procent bag de citater af den perlerække af konservative forgængere, som jeg har i mit nuværende hverv som justitsminister. Det gælder hr. Lars Barfoed, det gælder fru Lene Espersen, og det gælder ikke mindst den forrige taler, hr. Brian Mikkelsen. De har jo alle som en peget på det fornuftige i det, regeringen gør, nemlig at man i stedet for at placere folk ved grænsen gør det mobilt, fleksibelt og på baggrund af efterretningssamarbejde. Det er Rigspolitiets vurdering, det er Europols vurdering, det er den tidligere regerings egen vurdering, det er tidligere justitsministres egne vurderinger, at der her er tale om et samarbejde, som er mest effektivt, hvis man gør det mobilt, fleksibelt og på baggrund af efterretningssamarbejde. Det er derfor, jeg er helt enig i de citater, som også i debatten her i dag er blevet fremhævet af mine konservative forgængere som justitsminister.

Med hensyn til hvad regeringen gør, når det handler om politiets bidrag – spørgsmål om told vil skatteministeren svare på, jeg skal prøve at koncentrere mig om politiets bidrag – skulle der, som jeg sagde i min indledning, som led i grænseaftalen afsættes 6 mio. kr. til politiets og anklagemyndighedens understøttelse af den styrkede toldkontrol. De bliver videreført, det er aftalt med finanslovaftalen for 2012.

Kl. 19:08

Dernæst er jeg glad for at kunne sige, at regeringens politik baserer sig på et endog meget bredt flertal i Folketinget, herunder med stemmer fra, som vi har snakket om, Dansk Folkeparti. Jeg er glad for, at vi har lavet en meget, meget bred aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi for 2012-2015.

Jeg er glad for, at den er så bred, at vi ikke kun har Venstre og Konservative, men også Dansk Folkeparti med til en målrettet, styrket og effektiv indsats mod organiseret kriminalitet, som vi jo ved, når vi beskæftiger os med det her område, er en kæmpe udfordring og har forgreninger til internationale netværk og indgår i forskellige sammenhænge, hvor det er tydeligt, at der er et tæt samarbejde med bander, med grupperinger på den anden side af grænsen.

For bl.a. at få stoppet det, hvad gør vi så? Så sætter vi jo i vores aftale adskillige millioner kroner, faktisk et meget, meget stort millionbeløb, af til at sætte ind over for den organiserede kriminalitet. Det gør vi i alle årene i aftaleperioden, altså frem til år 2015. Vi styrker indsatsen mod rocker- og bandemiljøet, vi styrker indsatsen mod bandemiljøet der, hvor de bor, vi styrker indsatsen ved ikke bare at have en såkaldt taskforce i Østdanmark, i Karlslunde – den kender vi, og den fortsætter i øvrigt – men vi opretter en ny i Sydøstjyllands Politi i Horsens, og dermed er der en pendant til det, vi kender i Karlslunde. Den dækker godt nok et større område, det er også nødvendigt, men altså for Vestdanmarks vedkommende.

Vi sætter samtidig penge af – og det havde jeg da i hvert fald på fornemmelsen var at stort ønske fra Dansk Folkeparti under forhandlingerne – til, at der kan investeres 20 mio. kr. i aftaleperioden til udvidet mobil videoovervågning til brug for politiets indsats mod bl.a., og så kommer det, tilrejsende udenlandske kriminelle og organiseret indbrudskriminalitet. Det står i aftaleteksten, og det er en god aftale, som vi synes er glimrende, og det kan jeg se på hr. Peter Skaarups ansigtsudtryk at han forhåbentlig er enig i. Ud over de 20 mio. kr. blev der aftalt et supplement hertil, som skal sikre yderligere 8 mio. kr. til en forstærket indsats mod hvad? Grænseoverskridende kriminalitet

Der er altså en hel række tiltag i regeringens politik, som er målrettede, og som specifikt retter sig mod indsatsen mod grænseoverskridende og organiseret kriminalitet. Det ligger fuldkommen i forlængelse af de prioriteringer, som en perlerække af mine konservative forgængere i sædet, hr. Lars Barfoed, hr. Brian Mikkelsen og fru Lene Espersen, har udtalt er den rigtige vej at gå, som også Rigspoli-

tiet har vurderet er den rigtige vej at gå, og som Europol har vurderet er den rigtige vej at gå, fordi vi jo ved, at der er en udfordring fra grænseoverskridende kriminalitet, og fordi den rigtige måde at håndtere det på er et tæt samarbejde mellem myndighederne i Danmark og et tæt samarbejde mellem myndighederne på tværs af grænser. Og det er lige nøjagtig det, regeringen lægger op til.

Med hensyn til den politimæssige indsats redegjorde jeg for det politiprojekt, som nu rulles ud i Sydjylland. Det er en ny måde at tilrettelægge indsatsen på, og det har jo allerede vist ganske gode resultater, og der er slet ikke nogen grund til ikke at have forventninger om, at det samarbejde fortsat vil vise gode resultater.

Så summa summarum er jeg som justitsminister ganske godt tilfreds med, at der er en meget bred opbakning til den aftale, der er lavet for politi og anklagemyndighed. Den synes jeg vi skal fastholde, og jeg synes i særlig grad, vi skal fastholde dens fokus, som nemlig handler om, at når vi taler om kriminalitet generelt og i særlig grad grænseoverskridende organiseret kriminalitet, er forudsætningen en mobil, fleksibel og efterretningsbaseret indsats. Tak for ordet.

Kl. 19:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 19:13

Peter Skaarup (DF):

Tak til ministeren for besvarelse af forespørgslen her i anden omgang. Jeg hæfter mig ved, at ministeren bryster sig af, at der nu er nået en bred aftale omkring politiets og anklagemyndighedens forhold, og at der har Dansk Folkeparti også være tilfredse med sådan og sådan. Og det er da fuldstændig rigtigt. Når vi deltager i forskellige fora, hvor vi kan opnå en indflydelse, så kæmper vi da, som meget vi kan, i den retning, vi ønsker. Men det ændrer jo ikke ved, at når vi kigger på de faktiske resultater af den permanente toldkontrol, som regeringen skrotter – og det er jo det, vi debatterer her i dag – så er der meget flotte resultater.

I den forbindelse synes jeg godt, jeg vil spørge justitsministeren: Det svar, vi har fået i Folketingets Retsudvalg i dag, der viser, at den permanente toldkontrol har affødt en meget stor mængde ekstra sager for politiet, er det ikke ærgerligt at skrotte den indsats? Vi taler om menneskesmugling, vi taler om fund af efterlyste personer, vi taler om våben. Er det ikke ærgerligt, at det ikke længere kan fungere, fordi regeringen af hensyn til EU vælger at gøre det, de gør?

Kl. 19:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Justitsministeren.

Kl. 19:14

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg synes ikke, der er nogen grund til at forsøge at tegne et billede af, at politiets og SKATs indsats så at sige vil blive svækket. Tværtimod. Virkeligheden er jo den, at det her er en udfordring, som regeringen er fast besluttet på at håndtere. Læser man regeringsgrundlaget, kan man se, at der på ingen måde er nogen som helst tvivl om, at det står højt prioriteret på regeringens dagsorden. Den første chance, vi overhovedet havde for at udmønte det her, var som sagt den aftale, som Dansk Folkeparti også er med i.

Derfor forstår jeg sådan set ikke, at man er sådan lidt halvskuffet. Det er der ingen grund til. Det er jo en fin aftale, vi har lavet. Den går målrettet efter de problemer, der er, og den ligger helt i forlængelse af, hvad tidligere justitsministre, Rigspolitiet, Europol og andre, som har beskæftiget sig med det her igennem mange år, har anbefalet. Så det synes jeg da bare Dansk Folkeparti skulle tage imod. Man er med i en bred aftale. Den viser resultater. Vi investerer i vi-

deoovervågning, vi styrker i øvrigt det, vi havde som aftaleudgangspunkt, og det synes jeg man skal tage positivt imod, for det er en god vej og den rigtige vej at gå.

Kl. 19:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 19:15

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige til justitsministeren: Lad os nu forholde os til facts og ikke de der meninger om, at der måske står et eller andet i en aftale, og at der måske står noget andet i en anden aftale. Facts er, at vi i Retsudvalget i dag har modtaget et svar fra justitsministeren, der viser, at den forbedrede, permanente toldkontrol har medført, at politiet har fundet sager om menneskesmugling og personer med ulovligt ophold. Man har ved den her grænsekontrol fundet personer med indrejseforbud, personer, der er efterlyst, og man har fundet et forholdsvis stort antal narkosager, dopingsager, hashsager, et stort antal våbensager – det er mest ulovlige knive, peberspray osv. Der er jo masser i det her, der viser, at det virker.

Derfor forstår jeg ikke, at justitsministeren vil skrotte den indsats, samtidig med at man altså skærer ned på toldernes virksomhed, der i forvejen er mangelfuld. Der er langt færre toldere i Danmark, end man forholdsmæssigt bruger i tolderindsatsen i Sverige. Det vi prøver at påpege, er jo altså, at der er store mangler i det, regeringen har tænkt sig – meget, meget store mangler – og det får regeringen at føle fremover i form af øget kriminalitet. Det er der ingen tvivl om.

Kl. 19:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 19:17

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hr. Peter Skaarup må undskylde mig, men jeg forstår slet ikke, hvorfor han står og taler med så stor skepsis om en kæmpestor milliardaftale, som han selv lige har været med til at lave. Det forstår jeg simpelt hen ikke. Den aftale, vi har lavet, har lige nøjagtig til hensigt at dæmme op for mange af de ting, som hr. Peter Skaarup her nævner. Og som jeg sagde i min indledning, har det nye samarbejde og nye projekt, som eksempelvis Syd- og Sønderjyllands Politi har etableret, nu resulteret i, at man har fået udleveret mere end 50 udenlandske kriminelle til retsforfølgning i Danmark.

Det kan godt være, hr. Peter Skaarup ikke hørte efter, da jeg sagde det, fair nok, men det er det, der er virkeligheden. Og hvad er det et udtryk for? Det er udtryk for, at Syd- og Sønderjyllands Politi baserer deres indsats på lige nøjagtig det, der er grundessensen i den aftale, hr. Peter Skaarup selv har været med til at lave. Det er målrettede indsatser, samarbejde på tværs af grænser og efterretningsarbejde, så man ved, hvor og hvornår man skal være bedre forberedt. Jeg synes da, man skulle stille sig op og sige, at når der nu er udleveret mere end 50 udenlandske kriminelle til retsforfølgning i Danmark, er det en rigtig god aftale, man har lavet sammen med regeringen. Jeg synes, det er en god aftale, og det håber jeg da også at hr. Peter Skaarup synes.

Kl. 19:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til justitsministeren.

Skatteministeren.

Kl. 19:18

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand. Jeg vil også sige tak for en glimrende debat. Jeg synes sådan set, at noget af det, der er kommet ud af debatten, er, at det nu står helt klart, at symbolpolitik ikke hører til i en tid, hvor Danmark er i krise. Jeg synes også, det er blevet slået fast igennem flere runder, at den beslutning, som regeringen har valgt at træffe, viser, at vi nu har et politisk flertal i Danmark, der faktisk har viljen til at prioritere politik, der virker, i stedet for symbolpolitik.

Jeg kan også fornemme, at der sådan set i virkeligheden er en ret bred politisk alliance – også langt ind over midten – der er enige om, at der nu skal anvendes fleksible baglandspatruljer, som uventet skal dukke op i de grænsenære områder, så ingen kriminelle kan føle sig sikre. Og jeg er tryg ved, at det intensiverede samarbejde mellem SKAT og politi er den rigtige vej at gå, netop for at sikre en opgaveløsning, der er så bred som mulig. Regeringen har sikret, at toldkontrollen kommer til at blive tilrettelagt på en mobil, fleksibel og efterretningsbaseret måde. Vi har fået gjort op med den ufleksible og symbolpolitiske tilgang, som det tidligere flertal bar præg af.

Hvad angår det her med flertal og muligheder, synes jeg også har været interessant - det, man har kunnet udlede af debatten. Som jeg tolker situationen, viser det samlede billede, at det nu står ret tydeligt, at der kun er et parti i Folketinget, som ønsker at indføre en permanent og stationær grænsekontrol forstået som fysiske kontrolanlæg ved grænsestregen, og det er Dansk Folkeparti. Det er jo et politisk synspunkt, som er helt legitimt og i orden, men jeg er uenig i det. Jeg mener, at det er en forkert prioritering af Danmarks toldressourcer, og jeg fornemmer sådan set også, at både Venstre og De Konservative på lidt forskellig vis gør det klart, at tiderne skifter, at der er brug for at se på tingene på en ny måde, og at fysiske kontrolanlæg næppe kommer til at være en realitet, heller ikke hvis det uheldige skulle ske, at flertallet skulle skifte. Det er jeg sådan set glad for, og jeg vil også gerne kvittere for, at Venstre og De Konservative på den måde udviser en eftertænksomhed i det her spørgsmål. Så det kvitterer jeg for.

Med hensyn til diskussionen om anvendelsen af toldressourcer vil jeg sige, at jeg synes, det er et tydeligt og vigtigt spørgsmål, der har rejst sig, nemlig om man mener, at 50 toldere, altså 50 årsværk, gør bedst gavn på selve grænsestregen, eller om man er modtagelig over for de ret klare meldinger, som kommer fra både told- og politimyndigheder, om, at mere fleksible baglandspatruljer, mobile og efterretningsbaserede tilgange til toldarbejdet er vejen frem. Det er jo der, den politiske prioritering skal foretages, og der har Dansk Folkeparti så truffet sit valg, men det har regeringen da heldigvis også, nemlig at vi fravælger den vej, hvor det er grænsestregen, der skal være det magiske omdrejningspunkt for indsatsen, men at vi derimod anerkender, at den effektive tilgang til at bekæmpe international og grænseoverskridende kriminalitet er, at man har et stærkt, mobilt og efterretningsbaseret samarbejde mellem politi og skattemyndigheder i mobile enheder.

K1 19:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 19:23

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for ordet, formand. Skatteministeren gjorde det i sit første indlæg klart, at han syntes, det handlede om symbolpolitik, og siger også her i anden omgang, at det er symbolpolitik. Men man kan ved at kigge på tallene se, at det var en kæmpe succes, som det er svært at komme uden om er det stik modsatte af symbolpolitik, for det er en stigning på 13.700 pct. for euforiserende stoffer og omkring 500 pct. for beslaglagte pengebeløb.

Jeg forstår ikke, hvordan man når frem til at sige, at det er symbolpolitik, når tallene viser det stik modsatte. Hvordan kan skatteministeren stå og smile, samtidig med at han siger: Jamen vi vælger en politik, der virker? Tallene viser, at det jo virkede, og tallene var for en periode på tre måneder, hvor man kun havde indfaset en ud af tre faser. Hvordan kan skatteministeren så i øvrigt stå at sige, at man vælger en politik, der virker, når man lige har skrottet det modsatte?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 19:23

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det er en interessant måde, statistikken bliver anvendt på. For det første er skattemyndighedernes egen konklusion jo temmelig entydig, og det vil sige, at den samlede vurdering er, at der ikke kan siges at være nogen nævneværdig effekt af den aftale og den indsats, som Dansk Folkeparti sammen med den tidligere regering stod bag. Det er skattemyndighedernes egen konklusion, som Dansk Folkeparti så drager i tvivl. Det er også rimeligt nok.

Men konsekvensen af det synspunkt må også være, at den aftale, som hr. Dennis Flydtkjær synes var så god, havde en nærmest negativ effekt på ulovlig import af lægemidler. Derfor går logikken sådan lidt ud af hak, og det samme gælder i forhold til de øvrige tal. Det med pengekategorien skyldes et særligt projekt, og en enkelt beslaglæggelse af kat er årsag til den store stigning i forhold til euforiserende stoffer.

Kl. 19:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 19:25

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er meget flot, at skatteministeren henviser til sit eget embedsværk og ellers efter bestilling fra skatteministerens egne folk kommer og siger, at det ikke har nogen bemærkelsesværdig effekt. Erling Andersen, som er direktør for SKAT København, sagde, at man faktisk slet ikke kan evaluere det på 3 måneder, men faktisk skal have helt op til 1 år. Men det er så den politiske beslutning, man har taget, med at vælge at sige, at man ikke vil have det til at køre i længere tid end 3 måneder. Men når skatteministerens egne folk siger, at det er for tidligt at evaluere det efter 3 måneder, så må skatteministeren da også acceptere det og sige: O.k., det er måske også at drage en lidt forhastet konklusion at sige, at det slet ikke har nogen effekt. For kigger man samtidig på de tal, vi trods alt har fået og som jo er dem, vi i Dansk Folkeparti baserer det på, må man sige, at det er ret bemærkelsesværdigt. Der har været et fald på 4 pct. for våben, men hvad med kat, når der er sket en stigning på over 13.000 pct.? Og så er det rigtigt, at der var en fangst på 3 t kat, men hvem siger, at det ikke var på grund af den øgede grænsekontrol – det kunne det lige så godt have været? Og selv om man ser bort fra den, var stigningen stadig væk på små 2.000 pct.

Jeg tror altså, at der er mange, der undrer sig over, hvordan man sådan meget hårdnakket kan fastholde at sige, at det ikke har nogen effekt, når vi kan se på tallene, at det har haft det.

Kl. 19:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 19:26

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg tror, det er vigtigt lige at holde fast i, hvad det er, vi drøfter her. Det er vurderingen af en ekstra ressourcetilførsel på 50 årsværk, og dem er der ikke tale om at den nuværende regering har fjernet. Der er tale om, at den nuværende regering anvender de ressourcer endnu mere effektivt, og i stedet for at fastlåse indsatsen til selve grænsestregen, ja, så breder vi indsatsen ud på nogle mobile enheder, der opererer i det grænsenære område, i et tæt samarbejde mellem politi og skattemyndigheder, der med en efterretningsbaseret tilgang faktisk sikrer endnu bedre resultater. Og det er også baggrunden for, at man, synes jeg, meget klogeligt fra regeringens side har valgt at omprioritere ressourcerne.

I forhold til de resultater, som hr. Dennis Flydtkjær nævner, kan jeg blot gentage, at hvad angår euforiserende stoffer, skyldes den meget dramatiske udvikling kun et enkelt beslag, og at det er det, som er hovedforklaringen, og at der derfor er fuldt belæg for skattemyndighedernes konklusion om, at der ikke var nogen nævneværdig effekt af det tidligere flertals aftale.

Kl. 19:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 19:27

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes godt nok, det er lidt beskæmmende, at skatteministeren benægter de fakta, som skatteministeren selv har viderebragt til Folketinget om den her meget massive stigning i beslagene, og de fakta, som vi i dag har fået fra Justitsministeriet, der også viser, at politiet har fået overdraget mange sager som konsekvens af den permanente toldkontrol. Men uanset det har jeg to spørgsmål til skatteministeren. Det ene går på, at SF's ordfører tidligere i debatten var inde på, at det var meget vigtigt med den mobile indsats, og vi synes jo også i Dansk Folkeparti, at det er vigtigt, samtidig med at det er vigtigt at være på grænsen. Men det minus, der er ved den mobile indsats, er, at det mig bekendt er blevet beordret, at den mobile indsats ikke må foregå på grænsen, den skal primært foregå inde i baglandet. Kan skatteministeren bekræfte det? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål går på, at i sommer rejste Dansk Folkeparti en debat om toldernes beføjelser, og SF bakkede ivrigt op om, at tolderne skulle have øgede beføjelser. Jeg har fået forskellige svar fra skatteministeren, og de tyder alle sammen på, at det vil man ikke være med til længere; man vil kun give de beføjelser, tolderne har i dag. Kan det være rigtigt?

Kl. 19:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 19:28

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg kan bekræfte, at den tilgang, regeringen har til anvendelse af toldressourcer, er, at vi skal sikre den mest effektive udnyttelse af hver eneste tolder, og det gør vi bl.a. ved at fokusere indsatsen i mobile efterretningsbaserede enheder, som opererer i det grænsenære område. Derfor er det et helt klart politisk signal, at vi ikke ønsker at opstille begrænsninger for, hvor den mest effektive indsats foregår, som det tidligere flertal valgte at gøre, nemlig ved at sætte den begrænsning, at det skal foregå på grænsestregen. Tværtimod har vi sagt, at tolderne selvfølgelig skal sættes ind der, hvor der er den største effekt af ressourcerne, så vi netop kommer den grænseoverskridende kriminalitet til livs.

I forhold til hele diskussionen om, om der er nok ressourcer, og om der er nok beføjelser osv., vil jeg sige, at vi da løbende vil være optaget af, om der skal ske yderligere forbedringer, og om der skal ske justeringer. Men for indeværende er vi godt tilfredse med den indsats, der er lagt for dagen. Vi ser frem til at følge resultaterne, og det håber jeg også at Dansk Folkeparti vil være med til.

Kl. 19:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 19:29

Peter Skaarup (DF):

Hvad det sidste angår, kan jeg bare konstatere, at der er skatteministeren ikke enig med sin egen tidligere skatteordfører, hr. Jesper Petersen, der i sommer som reaktion på debatten om de her ting, altså Dansk Folkepartis forslag om at give tolderne mere magt, sagde:

»Vi skal have mindre dobbeltarbejde og bureaukrati. Så jeg er positiv over for at øge toldernes beføjelser«.

Det var altså hr. Jesper Petersen, der sagde det. Det er man åbenbart gået væk fra i SF, kan jeg konstatere, siden svarene til os her i dag går på, at man ikke vil give øgede beføjelser, hvilket ellers kunne være godt for at øge indsatsen fra toldernes side.

Med hensyn til det med den mobile indsats er det ikke korrekt, at den tidligere regering og Dansk Folkeparti ikke ønskede en mobil indsats, og at det hele skulle foregå på grænsestregen. Det skulle foregå begge steder. Men det, jeg kan konstatere, er, at den regering, der sidder nu, slet ikke vil være på grænsen. Man vil primært operere inde i baglandet. Hvorfor vil man modgå det, som repræsentanter for tolderne gerne vil? De vil jo faktisk gerne have, at man primært er på selve grænsen, men selvfølgelig også er der mobilt.

Kl. 19:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 19:31

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Vi ønsker ikke at opstille en betingelse om, at man primært skal være på grænsen, eller at man skal prioritere x antal årsværk på grænsestregen, eller at man skal bruge millioner af skattekroner på at opføre fysiske kontrolanlæg, som primært tjener symbolpolitiske formål. Det er helt korrekt, at det ønsker regeringen ikke. Det, regeringen ønsker, er, at samfundets toldressourcer bliver anvendt, hvor de har størst mulig effekt, og det vil sige, at er det ved en aktion punktvis ved grænsen, er det ved en baglandsindsats, eller er det længere oppe i landet, ja, så er det der, indsatsen skal foregå, og det overlader vi trygt til det samarbejde, som er mellem skatte- og politimyndigheder i en efterretningsbaseret tilgang.

Når vi nu er ved spørgsmålet, er det vel også lidt vigtigt at få understreget, at det, som debatten her har afsløret i dag, er, at der intet flertal er, medmindre Dansk Folkeparti virkelig skulle få vind i sejlene og sikre sig 90 mandater, som vil arbejde for at indføre fysiske kontrolanlæg ved grænsen, og det synes jeg er en glædelig konklusion på dagens debat.

Kl. 19:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 19:32

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi har haft en diskussion om de ressourcer, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti tilførte området, og effekten af, at den nuværende regering har rullet det tilbage, og jeg vil bare gerne bede

skatteministeren bekræfte, at resultatet af den aftale, som regeringen har lavet, betyder, at der er færre toldere til indsatsen end ved den aftale, der var gældende, da det var VK-regeringen og Dansk Folkepartis aftale, der var i kraft.

Kl. 19:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 19:33

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil gerne bekræfte, at de toldere, som var i operation, da den tidligere regering var ved magten, fortsat er i operation, men nu på en langt mere effektiv måde. Det er korrekt, at en del af de yderligere årsværk, man påtænkte at indføre i forbindelse med aftalen, har vi ikke fundet nødvendige at prioritere til det formål. Men der er ikke tale om, at vi i forhold til det, vi overtog, nedprioriterer indsatsen – tværtimod. Vi opprioriterer den ved at sørge for, at ressourcerne bliver brugt der, hvor de giver størst effekt.

Kl. 19:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 19:33

Torsten Schack Pedersen (V):

Når man ser på regeringens egne publikationer, kan man se, at der står, at 98 toldere fjernes fra den aftale, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti lavede. Så bruger man 50 til baglandspatruljer, og så er jeg venlig og medregner de 16, som regeringen vil bruge til at bekæmpe den forventelige meget, meget store stigning, der kommer til at ske inden for smugleri og illegale varer som følge af de massive stigende afgifter på en lang række varer. Det giver så 66, som regeringen bruger til én ting, men man fjerner 98 andre. Kan ministeren ikke bare bekræfte, at det betyder, at der er 32 færre årsværk på baggrund af den aftale, som den nuværende regering har lavet, i forhold til hvis VK-regeringen og Dansk Folkepartis aftale havde stået ved magt?

Kl. 19:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 19:34

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det er korrekt, at de fremskrivninger, der lå i den aftale, som Dansk Folkeparti indgik med den tidligere regering, ikke videreføres, netop fordi vi fra regeringens side har været optaget af, at skattemyndighedernes og toldmyndighedernes ressourcer skulle prioriteres så effektivt som muligt og sikre størst mulige effekt. Og ja, det er fuldstændig korrekt, at vi har med en regering at gøre, som ikke mener, at der skal bruges skattekroner på uvirksomme symbolpolitiske tiltag, som bl.a. var en væsentlig udgiftsdrivende faktor i den aftale, som vi heldigvis har annulleret. Så på den måde er det korrekt, men hvis man kigger på den generelle prioritering af området, vil mit klare standpunkt være, at regeringen sikrer en mere effektiv toldindsats end ved den aftale, som den tidligere regering indgik med Dansk Folkeparti. Det har jo været hele hensigten med at lave den uheldige aftale om, og jeg kan da også forstå, at Venstre i hvert fald er på vej til at komme den erkendelse nærmere, i og med at man ikke ønsker at gå tilbage til den nu ikkeeksisterende aftale.

Kl. 19:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til skatteministeren. Så er det hr. Peter Skaarup som ordfører for forespørgerne. Kl. 19:36

(Ordfører for forslagstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Tak for en interessant debat. Jeg tror ikke, det bliver den sidste, vi kommer til at have i Folketinget om grænsekontrol. Om ikke andet er der sikkert nogle i de andre lande, der finder på noget, vi også skal diskutere omkring emnet her i Folketinget.

Jeg har her i anden runde taget en artikel fra Jyllands-Posten den 12. maj med herop. Jeg tror egentlig, den giver et meget godt billede af, hvad der er sket. Jeg spurgte i starten af debatten om, hvad det egentlig var, der skete fra 2009, hvor den nuværende statsminister sagde, at det var meget vigtigt, at man kom tilbage til tiden før Schengen og genindførte grænsekontrollen, og op til nu, hvor vi sidder med en rød regering, der faktisk har besluttet sig for at fjerne den permanente toldkontrol, som skulle have været et plaster på såret i forhold til vores Schengenmedlemskab. Jeg tror, det giver et meget godt billede af, hvad der er sket.

Jeg vil komme med et citat fra transportminister Henrik Dam Kristensen, der på det tidspunkt var integrationsordfører for Socialdemokraterne. Han sagde nemlig på det tidspunkt:

»Jeg bor ikke langt fra grænsen, og jeg kan se, at østeuropæiske bander har for let ved at komme ind og ud af landet. Så det er godt, at der nu er kommet en aftale om mere kontrol.«

Det var reaktionen på den permanente toldkontrol, som regeringen og Dansk Folkeparti på det tidspunkt lavede. Han sagde videre:

»Mere kontrol er godt for at standse kriminaliteten, og den bliver ikke rullet tilbage.«

Det var et meget godt valgløfte; det holdt bare ikke.

Lidt længere nede i artiklen kommer vi til De Radikale. De ryster på hovedet over de her udtalelser fra Socialdemokraternes ordfører på det tidspunkt og siger så:

»Vi vil rulle så meget som muligt tilbage og bruge pengene på mere uddannelse.«

Det siger hr. Morten Østergaard, som på det tidspunkt var repræsentant for De Radikale og næstformand for partiet. Jeg tror egentlig, det er et meget godt billede af, hvad der er sket.

Socialistisk Folkeparti, altså SF, og Socialdemokraterne syntes egentlig, at det, som regeringen, den gamle regering, og Dansk Folkeparti, havde lavet, var vældig godt, og så havde vi De Radikale og ikke mindst Enhedslisten, som parlamentarisk grundlag, der syntes, det var noget forfærdeligt noget; ja, det var faktisk noget, der ville stoppe – jeg tror, hr. Frank Aaen sagde stoppe – flygtninges mulighed for at komme til Danmark, og at det var det, Dansk Folkeparti var ude efter.

Det er det, der er sket. Det har jeg fundet ud af her under debatten, plus at Danmark jo skulle have EU-formandskabet den 1. januar, og her var det altså utrolig vigtigt for vores statsminister, at man kunne sige til den højhellige Barroso, kommissionsformanden, at vi nu sandelig har fjernet det, som det forfærdelige Dansk Folkeparti havde sørget for vi havde fået, nemlig den permanente toldkontrol. Vel vidende at alle de andre lande har nogenlunde det samme, var det i hvert fald vigtigt for Danmark at sige. Jeg tror, det er det, der er sket i den her situation.

Når det er vigtigt med grænsekontrol, er det på grund af kriminalitetsudviklingen, og det er jo facts, og det vil hverken justitsministeren eller skatteministeren eller nogen af ordførerne anerkende. Det er heller ikke noget, som en som kommentatoren Marlene Wind vil anerkende. Hvis vi kigger på antallet af sigtede østeuropæere i Danmark i perioden fra 2006 frem til 2010, vil vi se, at der er sket en voldsom stigning, specielt i antallet, der kommer fra Rumænien, men også fra Litauen og fra Bulgarien. Præcis derfra kommer potentielle indbrudstyve, hjemmerøvere, folk, der med forholdsvis få midler, som de kan få ved hjælp af kriminalitet, foretager sig rigtig alvorlige ting. Det er det, danskerne er rigtig, rigtig trætte af, og det er

også derfor, der er en meget, meget stor opbakning bag en grænsekontrol her i landet.

Derfor forstår jeg heller ikke, at regeringen ikke vil se det i øjnene og heller ikke vil høre på de facts og faktuelle oplysninger fra Skatteministeriets egen opgørelse og justitsministerens svar, som er kommet i dag. Man vil simpelt hen ikke anerkende, at der har været store resultater. Det nærmeste, vi kom, var, da den radikale ordfører medgav, at det faktisk havde haft en virkning. Men hvorfor vil man ikke det? Hvorfor ikke sige rent ud, at grænsekontrol har en effekt, og at grænsekontrol er man nødt til at lave i et moderne samfund med fri indvandring ind over grænserne uden den gammeldags grænsekontrol mellem landene i EU? Det er nødvendigt, og det er det, der skal til, og det undrer mig, at man ikke bare anerkender det en gang for alle. Essensen af hele det her spørgsmål er, at det er meget nemmere at kontrollere indvandring, at kontrollere kriminalitet, at kontrollere narkotikaindsmugling på grænsen, i stedet for at man skal til at fare land og rige rundt inde i landet, hvor det er gået galt.

Men tak for en udmærket debat. Det, der står tilbage, er, at det her spørgsmål vil blive debatteret igen og igen, og at Danmark på et eller andet tidspunkt bliver nødt til at lave det, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti havde lavet, eller noget, der er bedre, fordi vi vil komme til at se, at den grænseoverskridende kriminalitet bliver værre og værre.

Kl. 19:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er lige en enkelt kort bemærkning fra hr. Jens Joel.

Kl. 19:41

Jens Joel (S):

Det er blot, fordi ordføreren nævner, at det er meget vigtigt at være effektive her. Og der bliver igen henvist til hjemmerøverierne, og det har man gjort før fra Dansk Folkepartis side også her i Folketingssalen. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ordføreren kan svare på, hvor mange af de sigtede i sager om hjemmerøverier der er bosat uden for Danmark, og som altså ikke er her? For man forstår, at den effektive måde at fange hjemmerøverne på, er at stå nede ved grænsen og kontrollere, om de kommer ind.

Der må man jo formode, at hvis det skal være en særlig effektiv metode, må det dreje sig om borgere, som bevæger sig på tværs af grænserne. Derfor kunne jeg godt være interesseret i – nu når man har været så statistisk *diligent*, som hr. Peter Skaarup har været hele dagen, når han har snakket om statistikker – at høre, hvor mange af dem, der er tiltalt for de her hjemmerøverier, der egentlig ikke er bosat i Danmark og dermed har krydset grænsen.

Kl. 19:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Det ord, *diligent*, ved jeg ikke om det er så godt at bruge. Værsgo til hr. Peter Skaarup.

Kl. 19:42

Peter Skaarup (DF):

Man har mig bekendt ikke nogen præcise tal lige præcis for hjemmerøverier, men man har nogle præcise tal, der handler om sigtelser mere generelt. Og de sigtelser opgøres ikke efter, om de pågældende er uden for landets grænser eller er inden for landets grænser hele tiden, men de opgøres på baggrund af nationalitet. Det vil sige, at man i de statistikker, vi har modtaget, kan se, at der er sket en meget voldsom stigning i kriminalitet begået af rumænere – enten herboende rumænere eller folk, der kommer til os udefra – her i landet. Det er faktisk sådan, at der i 2006 var tale om 589 sigtelser, og det er steget hele vejen op til 2010 til 2.543 rumænere, der er blevet sigtet for kriminalitet i Danmark.

Vi kan jo se det i forskellige avisreportager – senest om det hjemmerøveri, der fandt sted i Herlev, hvor der desværre var en ældre dame, der afgik ved døden. Det var så tilsyneladende en bulgarer, der stod bag ved det. Vi har også set den kendte Skovbysag, hvor det var rumænere, der stod bag.

Kl. 19:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Joel.

Kl. 19:43

Jens Joel (S):

Jeg beklager, at jeg kom til at sige noget, som skulle have været »adræt« på dansk lige før.

Man så vil jeg godt spørge hr. Peter Skaarup, fordi han jo henviser til den meget tragiske sag og det hjemmerøveri, som jo endte meget, meget tragisk, om han kan give et kort svar på, hvorfor han mener, at den effektive måde at fange dem på, som er sigtet i den sag, skulle være en grænsekontrol, al den stund at de pågældende sigtede for det første faktisk er bosiddende i Danmark og derfor ikke nødvendigvis har bevæget sig over grænsen og at de for det andet hverken var eftersøgte eller mistænkte, altså ikke kendt af politiet. Hvad er det så, tolderen på Krusågrænsen skulle have gjort for at forhindre det her meget, meget tragiske udfald af hjemmerøveriet?

Er det ikke bedre i stedet at bruge de penge på den efterretningsmetode, det samarbejde, man kunne have over grænserne, hvor man har noget større chance for at finde folk og fange dem, også selv om de ikke lige bevæger sig forbi skilderhuset?

Kl. 19:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:45

Peter Skaarup (DF):

Man kan jo ikke have sikkerhed for, at den permanente grænsekontrol, hvis den havde eksisteret her i 2012, havde fanget en bande, der så kom fra Bulgarien, i forbindelse med det hjemmerøveri. Men der er en mulighed for, at den ville have gjort det.

I de tal, vi har fået i dag i Folketinget fra justitsministeren, får vi jo at vide, at politiet som konsekvens af den permanente toldkontrol indført af den gamle regering og Dansk Folkeparti har fanget menneskesmuglere – dem har politiet fået overdraget fra toldkontrollen – man har fanget personer med ulovligt ophold, man har fanget personer med indrejseforbud, og man har fanget personer, der er efterlyst i Danmark eller via Schengeninformationssystemet. Der er jo ikke nogen, der ved, om de pågældende har været i karambolage med lovgivningsmagten i Bulgarien eller har indsmuglet varer et eller andet sted til et andet land, hvilket havde kunnet betyde, at man havde kunnet finde dem via et register på den ene eller den anden måde. Det er jo det, som politiet og toldmyndighederne kan bruge i forbindelse med kontrollen.

Kl. 19:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er ikke flere bemærkninger. Tak til Dansk Folkepartis ordfører.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut-

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted på torsdag, den 2. februar 2012.

Kl. 19:46

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 1. februar 2012, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside

Mødet er hævet. (Kl. 19:46).